

လွန်းထားထား
နုလုံးသားကို ဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

နုလုံးသားကို ဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

မိုးမြင့်

ဦးမြည့်လင်း (၁၄၄၀၃)

တံခွန်တိုင်စာပေ

အမှတ် ၅၈၊ ၉၃-လမ်း၊

မလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒေါ်ရီ-၀၂၀၂၂

မိုးစန္ဒာ ပုံနှိပ်တိုက်၊

အမှတ် ၁၁၉၊ ၃၂-လမ်း၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တံခွန်တိုင်စာပေ

အမှတ် ၅၈၊ ၉၃-လမ်း၊

မလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၄၀၀-ကျပ်

၅၀၀

ဩဂုတ်လ၊ ၂၀၁၂-ပထမအကြိမ်

ဒီကနေ့ စာပေအုပ်စု

- ပြည်ထောင်စု မဇ္ဈိကနေ့
- ဝိုင်းရင်းသား စည်းရုံးညီညွတ်မှု မဇ္ဈိကနေ့
- အမျှင်အမြင်အာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့ကနေ့
ဒို့အနေ့
ဒို့အနေ့

ပြည်ပသမားတော်

- ပြည်ပသမားတော် ပုဆိန်မိုး အဆိုပြိုင်ဝါဒီများအား ဆန်းကွင်းကြား
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်နှေးဖျက်ဆီးသူများအား ဆန်းကွင်းကြား
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ထင်ရှားစွာကော်မက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပသမားတော် ဆန်းကွင်းကြား
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား တုံ့ရန် သူမာပြစ် သက်ပတ် သွေးစွဲ

နိုင်ငံရေး ဦးဆောင်မှု (၅) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွားအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးအတွက် စည်းလုံးညီညွတ်မှု နိုင်ငံရေး
- စည်းကမ်းပြုပြင်ပေးသော ဒီမိုကရေစီစနစ် နှင့် သန့်ရှင်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု တည်ဆောက်ရေး
- ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးတည်ဆောက်မှု (၅) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီးသော်လည်း ဝတ်မှုန်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် အခြားသီးခြားစုကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ရေး
- ရော့ကွတ်စီးပွားရေးစနစ် ပိုမိုပြည့်စုံစွာ ပြုပြင်ဆင်ယင်ရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ စိတ်နှောင့်နှေးစွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဝန်တိုးဆိုင်မှုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးအတွက် ပြည်သူ့အဖွဲ့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူ့စီးပွားရေးတည်ဆောက်မှု (၅) ရပ်

- တစ်ဖွဲ့သားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စားနိစ္စ ပြင်ပေးရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ တာဝန်ရှိခြင်းစားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အချိုးညီညွတ်စွာ ထိန်းသိမ်း ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- ဝမ်းပျက်သောအခြေအနေအထားမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ဝန်တိုးရေး
- တစ်ဖွဲ့သားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်တင်ရေး

ပြန်လား
စီမံခန့်ခွဲနေသေးကြ...။

တံခွန်တိုင် စာအုပ်တိုက်

အမှတ် ၅၈၊ ၉၃ လမ်း၊ မလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၁ ၃၉၄၆၅၀ / ၀၉ ၇၃၀၆၉၀ ၂၂ / ၀၉၄၂၀၁၉၆၇၈

နွလုံးသားကို ဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

အမှတ်တရမှတ်တမ်း

ကမ္ဘာပေါ်မှာ
သားသမီးအပေါ်
နားလည်နိုင်စွမ်းအရှိဆုံးသော
အဖေနဲ့အမေ...၊
ဘဝရဲ့အဓိပ္ပာယ်တွေကို
ပိုပြီးလေးနက်လှပ
ပြည့်စုံလာစေခဲ့တဲ့
ဘဝအဖော်မှန် မောင်နဲ့ သမီးလေး
အမှတ်တရမှတ်တမ်းတင်လျက်...
လွန်းထားထား (ဆေးတက္ကသိုလ်)

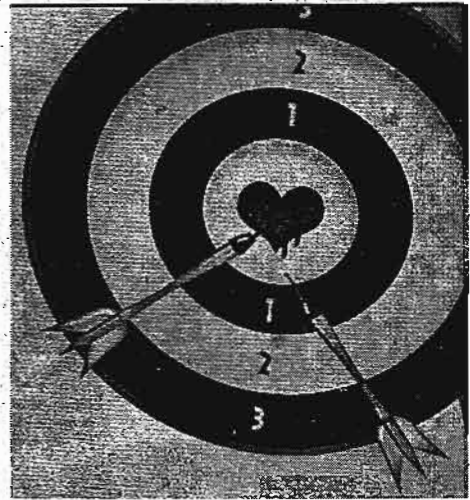

လွန်းထားထား
(ဆေးတက္ကသိုလ်)

ပြင်းပြင်းရှု...ခံစားမှု

အချစ်လုံးချင်းဝတ္ထုတော်

BURMESE
CLASSIC

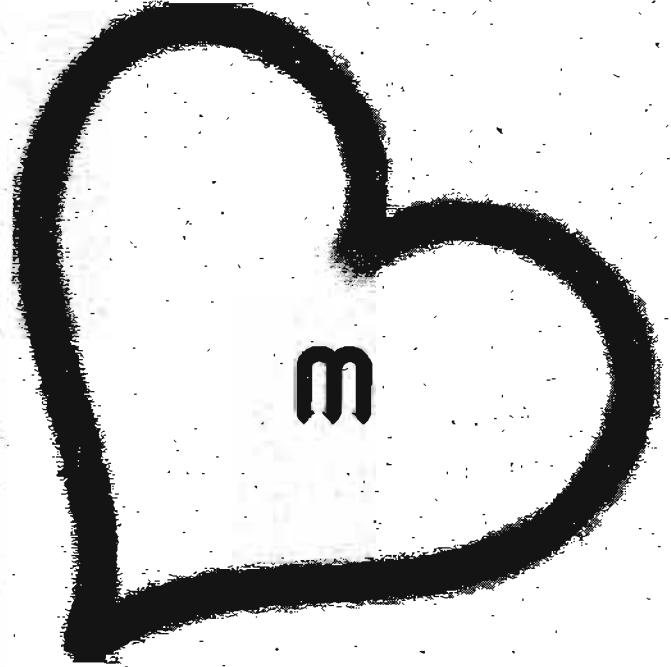
“နောင် ဘယ်တော့မှ
ပြောပြခွင့်မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ ခံစားမှုမျိုးနဲ့
သူတစ်ပါးကို ချီးကျူးစရာစကားဆိုပါ ...။

နောင်ဘယ်တော့မှ ပြီးပြခွင့်မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့
ခံစားမှုမျိုးနဲ့ ပြီးပြသင့်တဲ့သူကို ပြီးပြပါ ...။

နောင်ဘယ်တော့မှ
ချစ်ခွင့်မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ မက်မောမှုမျိုးနဲ့
ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့သူကို ချစ်ပါ ...”

(တ)

တက္ကသိုလ်ပရဂျက်အတွင်းမှာ လူတွေအားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
 တက်ကြွရွှင်လန်းလို့ရယ်။ ဘဝရဲ့ ပျော်စရာအမှတ်တရလေး
 တွေ အများဆုံး စုဆောင်းမိတဲ့အချိန်ဟာ တက္ကသိုလ်ကျောင်း
 သား ကျောင်းသူဘဝပါ . . . လို့ ဆိုရင် ဘယ်သူငြင်းနိုင်မလဲ။
 မျှော်လင့်ချက်တွေ ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ အိပ်မက်တွေကို ရင်ဘတ်
 ထဲထည့်လွယ်လို့ ဘဝရဲ့ အနုပျိုအလန်းဆန်းဆုံး အချိန်တွေ
 ပေါ့။ ထုံးစံအတိုင်း ကန်တင်းထဲမှာ လူအရင်စု . . ဘဝရေး
 ရာ . . နှလုံးသားရေးရာ . . မိန်းကလေးရေးရာအဖြာဖြာကို
 တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အငြင်းပွားရင်း စကားနိုင်လုရင်း
 ဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာတွေပြောလို့မှ ကိုယ်တက်ရမယ့်အတန်း
 ဆီ ရွှေ့တတ်ကြသူတွေပါ . . . ။

“အေးကွာ . . . ငါ့ မျက်စိထဲတော့ မိန်းကလေးတိုင်းက သူနည်းသူဟန်နဲ့ လှနေ လန်းနေတော့ ဘူကို ရွေးကြိုက် ရမုန်းကို မသိတော့ပါဘူး၊ ဒီတစ်ယောက်ကိုရွေးလိုက်ဖို့ ပြန်ရင်လည်း ဟိုတစ်ယောက်ကို အားနာနေရဦးမယ် အဟီး . . .”

ဂင်္ဂါက စပ်ဖြိုးဖြိုးမျက်နှာပေးနဲ့ ခပ်ကြောကြော တင်စီးစီးလေသံနဲ့ဆိုတာမို့ သူတို့အားလုံးရဲ့ မျက်စောင်းပြားတွေ ဂင်္ဂါဆီ စိုက်ဝင်ကုန်တယ်။

“ဟေ့ကောင်ရာ မင်းမျက်နှာလည်း မင်းပြန်ကြည့်ပါဦး၊ စာကလေး မိုးစိုပြီးသားကို မိုးကြိုးပစ် ဓာတ်လိုက်ထား တဲ့ရုပ်နဲ့၊ အားမနာလျှာမကျိုး ကောင်မလေးတွေက မင်းရွေးမှာစိုးလို့ကို ပြေးနေကြတာပါ ဟား ဟား”

ကောင်းမြတ်က မဲ့ကာရွံ့ကာနဲ့ မညှာမတာဝင်ဖဲ့ တယ်။ ဂင်္ဂါက ကောင်းမြတ်ကို ခြေနဲ့ လှမ်းကန်တယ်။ ဘုန်းမိုး ရဲ့ မျက်လုံးတွေက မလှမ်းမကမ်းက အများနဲ့မတူတဲ့ ကောင် မလေးတစ်ယောက်ဆီ အမှတ်မထင် ကျရောက်သွားမိပြီးမှ ချက်လုံးတွေ ချက်ချင်း ပြန်မလွှဲနိုင်ဖြစ်သွားတယ်။ ကောင်မ လေးတို့ကြည့်ရတာ ထူးဆန်းနေသလိုပဲ . . .။ ဘာထူးမှန်း

တော့ မသိ။ မျက်နှာကလေးက ကြည်ကြည်ကလေးနဲ့ ပြုံးရိပ် ကလေး အလိုလိုလွမ်းနေတယ်။ တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေပြီး လူတိုင်းကို မသိမသာကလေး လေ့လာစူးစမ်းအကဲခတ်နေတဲ့ ရုပ်ကလေး။ ထူးခြားတာက သူမရဲ့ခေါင်းပေါ်မှာ အခွေအခက် အနွယ်ကလေးတွေပါတဲ့ ပိုးပုဝါအနက်ကလေးနဲ့ တစ်ခေါင်းလုံး လုံအောင် ပတ်ပြီး စည်းနှောင်ထားတာပါ။ သူမရဲ့ ဆံနွယ် တွေကို မမြင်ရ။ အထူးခြားဆုံးက သူမရဲ့ ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ် မျက်နှာပေးကလေးပါ။ ဟန်လုပ်ပြီး ပြုံးနေတာမျိုးလည်းမဟုတ်။ နှလုံးသားရဲ့ ကြည်လင်သန့်စင်လွန်းမှုက မျက်နှာပေါ်မှာ လာ ထင်ဟပ်နေသလိုမျိုး . . .။

“ဘုန်းမိုး . . . မင်း ဘာကြည့်နေတာလဲ၊ ဩော် ဟော် ဒီကောင် ဟိုတောင်မလေးကို အကြည့်တွေကျွေးနေတာ ကိုးကွ၊ သူ့ထက်လန်းတဲ့ဇယားတွေ တစ်ပုံကြီးကွာ၊ မင်း ကလည်း၊ ဒါလေးက ရိုးစင်းလိုက်တာ”

“ဟေ့ကောင် သုတ၊ ကြည့်တယ်ဆိုတာ အမျိုးမျိုးရှိတယ် ကွ၊ လှလို့ကြည့်တာ၊ ချစ်စရာကောင်းလို့ကြည့်တာ၊ စိတ် ဝင်စားလို့ကြည့်တာ၊ စိတ်ထဲကကို အညှို့ခံလိုက်ရသလို အံ့ဩထူးဆန်းမှုနဲ့ကြည့်တာ၊ ကြည့်တိုင်း ကြိုက်လို့လို့

မင်း ဘယ်သူပြောလဲ၊ အဲဒီကောင်မလေးကို သေချာကြည့်
မျက်နှာလေးက ကြည်လင်ပြီး ပြုံးရိပ်ကလေးသမ်းနေ
တာ ဘယ်လောက်စိတ်ချမ်းသာဖို့ကောင်းသလဲ . .
သူ့ကို ကြည့်ရတာ”

“ထားလိုက်ပါတော့ကွာ၊ ငါတို့အတွက်တော့ သာမန်
ထက်ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားဖို့ မကောင်းပါဘူး၊ ကဲ ရွှေစို့
သူငယ်ချင်း၊ ဒီနေ့ ဒီဝိုင်းကို ဘယ်သူရှင်းမှာလဲ၊ ဝါ
ပြတ်လပ်နေတယ်နော် . . ပိုက်ဆံမပါဘူး”

“ဪ . . . ကော်ဖီတွေ မုန့်တွေမှာတုန်းကတော့
မင်းကိုယ်မင်း ပြတ်လပ်နေမှန်း သတိမရဘူးလား၊ နှစ်
ဖြည်းဖြည်း မြို့ပြီးထော့မှ ပိုက်ဆံမပါဘူးတဲ့၊ အရှက်ကိုက
မင်းဆီမှာမနေနိုင်တာ . . ငိတ်လွန်းလို့”

ဂင်္ဂါနဲ့ကောင်းမြတ် အပြန်အလှန်ပြောနေတာကို
သူ ခပ်ပြုံးပြုံးနားထောင်ရင်း ပိုက်ဆံရှင်းပေးဖို့ သူ့ဝေါလက် ကို
ထုတ်လိုက်မိမှပဲ သူလည်း ပိုက်ဆံအလုံအလောက်ထည့်
မလာတာကို သတိထားမိသွားတယ်။

“သေပြီဆရာ၊ ငါလည်း သိပ်အများကြီး မပါဘူးကွ
ဟေ့ကောင်တွေ လုပ်ကြဦး၊ ပိုက်ဆံတွေ ပါသလောက်

ထုတ်ကြကွာ၊ မလောက်ရင်လည်း အကြွေးမှတ်ခိုင်း
ထားရုံပေါ့”

သူတို့ဝိုင်းမှာ နည်းနည်း အလုပ်များသွားလေရဲ့။
လေးယောက်စလုံး ပါသမျှစုပြီးမှ သူ စားပွဲထိုးကလေးကို လှမ်း
ခေါ်လိုက်တယ်။ စားပွဲထိုးကလေး ရောက်လာတယ်။

“ညီလေး . . ဒီဝိုင်းဘယ်လောက်ကျလဲ ရှင်းရအောင်”
“အစ်ကိုတို့အတွက် ရှင်းပြီးသွားပြီ အစ်ကို . . .”

“ဟေ . . . ဘယ်သူက ရှင်းသွားတာတုံးကွ၊ အံ့ဩစရာ
ကြီးပါလား . . .”

“အေးကွ . . ဒီလိုမှန်းသိ ပိုစားလိုက်ပါတယ် . . .”

“တာယကံရှင်က မပြောရဘူးတဲ့၊ အမည်မသိ စာဆို တဲ့
. . .”

“ယောက်ျားလား . . ခိန်းမလား၊ အာ . . ယောက်ျား
တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဘယ်ငတိကမှ အမိုက်ခံပြီး ငါတို့
စားထားသမျှကို ဝင်ရှင်းပေးသွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မိန်း
ကလေးထဲကပဲ ဖြစ်မှာ . . ဟုတ်ဝယ်မှလား ညီ”

“မပြောတတ်ဘူးဗျ၊ သူက မပြောနဲ့တဲ့ မှာသွားလို့ပါ”

“ဟာကွာ . . . ပဟေဠိဆန်လိုက်တာကွာ”

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုတော်ရုံချုပ်မတီသားတို့ချစ်သူ

“ကေန္တတော့ ငါ့ကို တိတ်တခိုးစွဲလန်းနေတဲ့ ကောင်
မလေးတစ်ယောက်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ဂင်္ဂါက ခုထိမလျှော့ . . . ။ ဘုန်းမိုးကတော့
တစ်ခုခုကို သံသယဖြစ်သွားတာနဲ့ စောစောက ကောင်မလေး
ဆီ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်မိတယ်။ တကယ်ပဲ သူ့ရင်ထဲ လှုပ်ကနဲ
အေးသွားခဲ့မိတာပါ။ အဲဒီစားပွဲဝိုင်းမှာ ကောင်မလေး ရှိ
မနေတော့ဘူး။ သူမ များလား ? . . ။ သူမဆိုရင် အဲဒါ ဘာ
သဘောလဲ။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ။ သူ ခေါင်းတစ်ချက် ခါရမ်းမိ
ကာ ပြုံးလိုက်မိတယ်။ စိတ်ဝင်စားဖို့တော့ ပိုကောင်းသွားခဲ့ပြီ။

***

“ဘုန်းမိုး . . . ဘုန်းမိုး”

ဆိုတဲ့ ခေါ်သံနဲ့အတူ ခြေသံတဖုတ်ဖုတ်ကြား
လိုက်ရတာမို့ သူ အနောက်တိုလှည့်ကြည့်မိတယ်။ သူနဲ့ ခင်
မင်ရင်းနှီးနေတဲ့ အိန္ဒြေဆိုတဲ့ ကောင်မလေးပါ။

“ဘာလဲ . . ပြော၊ စွတ်ပြေးမလာနဲ့လေဟာ၊ ငါ ထွက်
မပြေးပါဘူး၊ နင့်ပုံစံက ပြူးတူးမြတ်နဲ့ ဘာဖြစ်လာတာ
လဲ”

“မေးစရာရှိလို့ဟ . . ။ အမလေး မောလိုက်တာ၊ ငါနဲ့
ရင်းနှီးသမျှလူတိုင်းကို လိုက်မေးနေတာ၊ နင်တစ်
ယောက်ပဲ ကျန်တော့တယ်”

“ဘာမေးမှာလဲ . . မေးလေဟာ၊ နင့်ဟာက အရင်း
လဲမပါ အဖျားလည်းမပါနဲ့ ဘာမှန်းမသိဘူး . . . ”

“ဒီကိစ္စက လူသိလို့လည်း မကောင်းဘူဟ၊ တိုးတိုးတိတ်
တိတ် မေးရမှာ . . . ”

အိန္ဒြေ့မျက်နှာက တကယ်ပဲ အိန္ဒြေ့မဆောင်နိုင်
လောက်အောင်ကို လှုပ်ခတ်ပျာယာနေတော့တာပါ . . .။ သူ
မျက်မှောင်ကြုတ်မိရင်း အိန္ဒြေ့ကို ကြည့်မိတယ်။ အရေးမကြီး
ဘဲနဲ့တော့ အိန္ဒြေ့တစ်ယောက် ခုလီ နာမည်နဲ့ မလိုက်အောင်
ဖြစ်နေစရာအကြောင်း မရှိပါ။

“မေးလေဟာ၊ နင်ကလည်း၊ ငါ့ သာကြည့်နေတာလဲ၊
သံသယ မျက်ဝန်းကြီးနဲ့ပါလား၊ ငါ ဘာမှ မလုပ်မိဘူး
နော်”

“နေပါဦးဟယ်၊ ငါပဲ မေးပါရစေဦး၊ နင်က မေးခွန်း
တောင် မလာသေးဘူး၊ ငြင်းထားတာက အရင်၊ ဟုတ်
တော့နေပါပြီ၊ ဒီလိုဟ . . . ငါ့အတွက် တစ်နှစ်လုံးစာ
ကျောင်းလခ သွင်းပေးခဲ့တာ နင်များလားလို့”

အိန္ဒြေ့အမေးကြောင့် သူ့မျက်ခုံးတွေ အမြင့်ဆုံး
မြင့်တက်သွားပြီး မျက်လုံးအဝိုင်းသား . . . ပါးစပ်အဟောင်း
သား ဖြစ်သွားရပါတယ်။ အိန္ဒြေ့ကိုကြည့်မိတော့လည်း နောက်
နေတဲ့ပုံစံမပေါ် . . . အတည်ပေါက်ကြီးပြောနေတာ။

“ဘုရား . . . တရား . . . သံဃာ . . . ကယ်တော်မူပါ
ငါက ဘာကိစ္စ နင့်အတွက် တစ်နှစ်စာ ကျောင်းလခကို

သွင်းပေးနိုင်ရမှာတုံး၊ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာဟာ၊ ဖြစ်နိုင်
ရင် နင်ကတောင် ငါ့အတွက် ကျောင်းလခ ပြန်သွင်း
ပေးရဦးမှာ၊ တစ်နှစ်စာမပြောနဲ့၊ တစ်လစာတောင်
နင့်အတွက်မပြောနဲ့ ငါ့ကိုယ်တိုင်အတွက်တောင် အနိုင်
နိုင်ရယ်”

“ဒါဖြင့်လည်းပြီးရောဟာ၊ ငါလည်း ထင်တော့ထင်မိ
သား၊ နင့်လို ငမဲ့ကောင်က ငါ့အတွက် တစ်နှစ်လုံးစာ
လခ သွင်းပေးဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ရေးချပါလို့၊ လူစုံ အောင်
သေချာအောင်လို့သာ လိုက်မေးရတာ၊ ငါ့နယ် ဘယ်သူ
များပါလိမ့် သိချင်လိုက်တာဟယ်၊ ကျောင်းသားရေးရာ
ကလည်း ပြောမပြဘူးဟာ၊ ‘အမည်မသိစာဆို’ လို့ပဲ ပြော
သွားတယ်”

“အမည်မသိစာဆို!”

ထိုနာမည်ကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်မတ်
ဘူးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ခံခဲ့ရတာ ကြာမှမကြာသေး
. . . .။

“ငါ သွားတော့မယ်ဟာ”

နှုတ်ဆက်ပြီး လှည့်ထွက်သွားဖို့ပြင်နေတဲ့ အိန္ဒြေ့

ကို လှမ်းတားလိုက်ပြီး . . .

“နေဦး . . . အိန္ဒြေ၊ ငါ့ကို နင့်ရဲ့ဖြစ်စဉ်ကို အသေးစိတ်ပြောပြစမ်းပါ။ ငါ သိချင်လို့”

“ဒီလိုဟာ . . . လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ်လောက်က ကျောင်းကန်တင်းထဲမှာ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့စကားပြောရင်း ငါရင်ဖွင့်လိုက်မိတယ်။ ငါ တက္ကသိုလ်တက်ချင်လွန်းလို့သာ ရောက်လာခဲ့တာ။ ငါ့မိဘတွေခမာ့ ငါ့ကို ပညာ သင်စေချင်လွန်းလို့သာ အဝေးသင်တောင်မယူခိုင်းဘဲ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ အတွေ့အကြုံကို ရစေချင်လွန်းလို့ ကျောင်းကို ဇွတ်တက်ခိုင်းခဲ့တာလို့ . . . တစ်လတစ်လ ကျောင်းလခပေးဖို့ကို အလျဉ်မမီဘူးလို့ပြောလိုက်မိတာ။ သိပ်မကြာဘူးဟယ် . . . အဲဒီနေ့ပဲ ငါ့ရဲ့ကျောင်းသားကန် ပျောက်သွားတယ်။ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲထားရင်းကနေ ပျောက်သွားတာနော်။ ဘယ်လောက်ထူးဆန်းလဲဆိုတာ၊ ငါလည်း ကျောင်းသားကန် ပျောက်ကြောင်း ကျောင်းသားရေးရာမှာ သွားသတင်းပို့ရတာပေါ့။ အဲဒီမှာ ငါ့ရဲ့ကျောင်းသားကန် ပြန်ပေးရင် ကျောင်းလခ တစ်နှစ်စာသွင်းထားပြီးသားနော်တဲ့။ ငါ့ဖြင့်

ရွှေ(ခ)ရသွားတာပဲ။ အံ့ဩလွန်းလို့ ဘယ်သူလာ သွင်းပေးသွားတာလဲဆိုတော့ ‘အမည်မသိစာဆို’တဲ့ အဲဒီတစ်ခွန်းပဲထွက်တယ်။ ကျန်တာ ဘာသဲလွန်စမှ မရခဲ့ဘူးဟယ်။ ယုတ်စွအဆုံး ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလားတောင် သိခွင့်မရဘူး။ သူက ပြောမပြပါနဲ့လို့ ပိတ်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒီမှာ ငါ ရွာလည်တော့တာ။ ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်မလဲဆိုပြီး ရင်းနှီးသမျှ သူငယ်ချင်းတွေကို လိုက်မေးနေရတာပဲ။ နင်မဟုတ်တာ သေချာတယ်နော်”

“ရော် . . . ခက်တော့နေပြီ၊ ဒါဖြင့်လည်း ငါ့ကို အကြွေးပြန်ဆပ်ဟာ . . . ဓာ”

“အံ့မယ် . . . တော်ပါပြီ”

“ ‘အမည်မသိစာဆို’ ဆိုသူရဲ့ ရိုက်ချက်ကို ခံရတာ နင်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး အိန္ဒြေ၊ ငါတို့လည်း ခံခဲ့ရပြီးပြီ။ ကန်တင်းထဲမှာ . . . ”

သူက အတိုချုပ် ပြန်ပြောပြလိုက်မိတယ်။ အိန္ဒြေရဲ့ အံ့ဩစိတ်ဝင်စားမှု ဒီဂရီတွေ တရိပ်ရိပ် မြင့်တက်လို့။
“တခြား ငါတို့မသိနိုင်သေးတဲ့ တခြားကိစ္စတွေ ဒီ ကျောင်း

နှမေးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

ထဲမှာ နေရာအနှံ့အပြားမှာ ရှိချင်ရှိနေနိုင်တယ်။ အစကတော့ ငါ့အတွက် သာမန်ပါပဲ။ ခုတော့ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ ဘယ်သူတွေ့ ရှိသေး လဲဆိုတာ ငါ စုံစမ်းချင်စိတ်ပေါက်လာတယ်။ အဲဒီ 'အမည်မသိစာဆို' ဆိုတာ ဘယ်သူများဖြစ်နိုင်မလဲလို့ ငါ ဖော်ထုတ်ချင်လာတယ်။ ခုတလော ဒီနာမည်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကြားရတာ ဒီရက်အတွင်းကလေးမှာပဲ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီဟ"

"အေးဟယ် . . . သူ ကယ်သူလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ သူများတွေ့ရဲ့ အခက်အခဲတွေကို လျှို့ဝှက်စွာနဲ့ လိုက်ဖြေရှင်းပေးနေခဲ့တာလဲ၊ သူ့ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ၊ ငါလည်း သိချင်တယ်။ ငါလည်း စုံစမ်းပါ့မယ်။ ငါတို့လိုပဲ စုံစမ်းနေတဲ့သူ အချင်းချင်းလည်း ဆုံနိုင်သေးတာပဲ နေ့"

အိန္ဒြေနဲ့လမ်းခွဲပြီးတော့ သူ့ရင်ထဲ တွေးစရာတွေ တပုံတပင် ပါလာခဲ့တယ်။ 'အမည်မသိစာဆို' တဲ့ . . . ။

***

“အမည်မသိစာဆို”

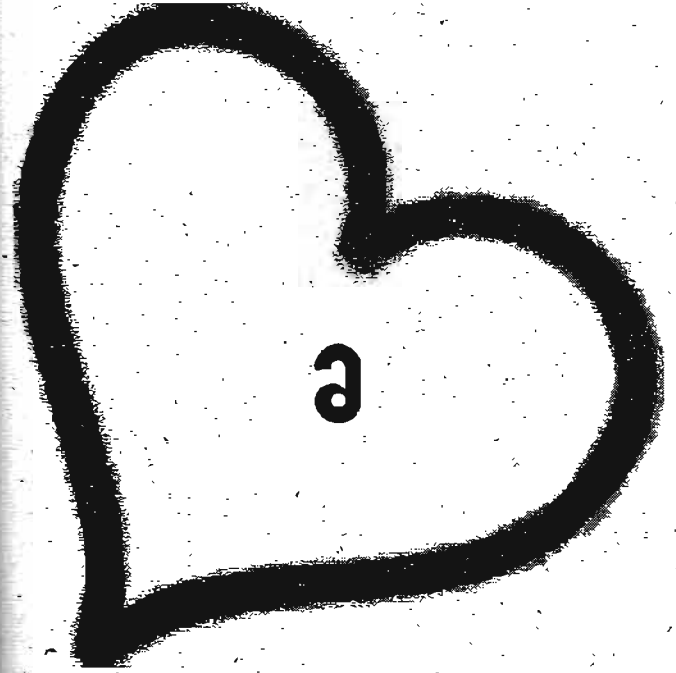
ဆိုတဲ့

ဝဲဂယက်တစ်ခုက

သူ့ရင်ထဲကို

စပ်ကြမ်းကြမ်း ဝဲလှည့်ခဲ့ပါပြီ။

(ခ)

ခုတလော ကျောင်းထဲမှာ 'အမည်မသိစာဆို' ဆိုသူတစ်
ယောက်ရဲ့ သတင်းတွေက တောမီးလိုပဲ ယုံနှံ့လို့နေပါတယ်။
တိုးတိုးတစ်မျိုး ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး လူတိုင်း ဒီအကြောင်းပဲ
တဆင့်စကားတွေနဲ့ စည်ကားလွန်းနေပြီ။ 'ခက်တာက 'အဲဒီ
အမည်မသိစာဆို' ဆိုတဲ့တစ်ယောက်ဟာ မိုးကျရွေ့တိုက်လား
မိုးကျနတ်မယ်လား?။ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါမှန်းလည်း မသိ . . . ။
ဘယ်လိုပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရှိမှန်းလည်း ဘယ်သူမှ မခန့်မှန်းနိုင်။
ဘာအတွက် ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကျောင်းထဲက လူတော်တော်
ဗျားများရဲ့ အခတ်အခဲတွေ ပြဿနာတွေကို သူက ရှာရှာဖွေ
ဖွေ သိနေခဲ့ပြီး လျှို့ဝှက်တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ဖြေရှင်းပေးနေမှန်း
လည်း မသိ။ သိပ်ဝေးဝေးလိုက်ရှာဖွေစုံစမ်းမေးမြန်းနေစရာ
လို့ဘဲ ကဲန်တင်းတလျှောက် ဆိုင်တကာစုံအောင် လိုက်ထိုင်
ထိုင်မိရင်ပဲ စကားဝိုင်းတော်တော်များများကို လွှမ်းမိုးထားတဲ့

အကြောင်းအရာဟာ 'အမည်မသိစာဆို'ရဲ့ အကြောင်းတွေ ချည်းပါ။ ဘုန်းမိုးရဲ့ အကျင့်ကိုက တစ်ခုခုကို သိချင်လာပြီဆိုရင် ရေဆုံးရေဖျား လိုက်စုံစမ်းရတာကို အင်မတန် ရူးသွပ်သူပါ။ ဖတ်လိုက်သမျှကလည်း စုံထောက်ဝတ္ထုတွေချည်းဆိုတော့လေ။

ဘုန်းမိုးရဲ့ Idol ဟာ ရှားလော့ဟုမ်းလေ။ ဖြစ်ချင်တော့ ဘုန်းမိုး ကျောင်းကိုလာရင်း ဒီမနက်ခင်းမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ accident တစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါတယ်။ ဘုန်းမိုးက ပြိုင်ဘီးကလေးနဲ့ ကျောင်းတက်လေ့ရှိသူ။ ဖယ်ရီကို တမင်သက်သက်မစီးဘဲ ကျန်းမာရေးအတွက် စက်ဘီးစီးတတ်သူဦးပါ။ ကျောင်းနားရောက်ခါနီး မှ ကားတစ်စင်းက ရှေ့ကကားကို စွတ်ကျော်တက်ရင်း သူ့ဘက် တည့်တည့် တိုးဝင်လာခဲ့တာ . . . ။ သူ သိလိုက်ပြီ . . . ။ သူ့ကို တိုက်တော့မယ်ဆိုတာ။ ချက်ချင်းပဲ စက်ဘီးကိုလွှတ်လိုက်ပြီး သူ သတိကြီးစွာနဲ့ ခုန်ရှောင်ပစ်လိုက်ရပါတယ်။ သူကတော့ ကံကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ပေမယ့် ကံဆိုးတဲ့သူရဲ့ စက်ဘီး ကလေးက မလွတ်။ အကြိတ်ခံလိုက်ရပါတယ်။ ကျော်တက်လာ တဲ့ကားက နှစ်စင်းအပြိုင်မောင်းနေတဲ့ကားမို့ သူ့စက်ဘီးတစ် ကြိတ်သွားတာကို အရေးတောင်မလုပ်။ သူ မဟုတ်တဲ့အတိုင်း တရကြမ်းမောင်းထွက်သွားတော့တာ။ လမ်းမပေါ်မှာ သူ

ဒေါသတကြီး လက်သီးလက်မောင်းတန်းပြီး အော်ဟစ်ကျန်ရစ် ခဲ့ပေမယ့် အဲဒီကားရဲ့ နောက်မြီးကိုတောင် မမြင်ရတော့။ လူတ ချို့လည်း ဝိုင်းလာကြပါသေးတယ်။ ကားကြိတ်ခံရတဲ့ခက်နဲ့ တွန့် လိမ်ကြေမွနေတဲ့ စက်ဘီးကလေးကို စုတ်တသပ်သပ်နဲ့ကြည့် ရင်း . . .

“လူ ဘာမှမဖြစ်လို့ တော်သေးတာပေါ့။ အဲဒီ လိုင်းကား သမားတွေ ဒီလိုပဲ အရမ်းကြမ်းတယ်။ ခရီးသည်လုတင်ဖို့ အမြဲ အပြိုင်အဆိုင် အလှအယက်မောင်းနေကြတာ။ သူတို့တိုယ်သူတို့ ဂျိမ်း(စ်)ဘွန်း(ဒ်)တွေများ မှတ်နေ လား မသိဘူး။”

စသဖြင့် မှတ်ချက်ပေးသူက ပေးတယ်။ သူလည်း အသက်မရှိတော့သလို ငြိမ်သက်နေတဲ့ သူ့ပြိုင်ဘီးကလေးကို နှမြောတသစွာနဲ့ ကောက်ထူပြီး မရရအောင်တွန်းရင်း ကျောင်း ဆဲထိရောက်အောင် ကြိုးစားပြီးတွန်းလာခဲ့တယ်။ နှမြောကြေ ဘွဲ့မှုနဲ့ သူ့ရင်ဟာ ဆုတ်ဖြဲခံရသလို ကြေမွလို့။ ဒီစက်ဘီးက လေးရဖို့အတွက် သူ ကျောင်းမတက်ရသေးခင်တာလတွေတုန်း က ရသမျှအလုပ်တွေလုပ်ပြီး ပိုက်ဆံစုခဲ့ရတာ။ သူ အမြတ်တ နဲ့ တန်ဖိုးထားလွန်းတဲ့အရာကလေးပါ။ နေ့တော့ ပျက်စီးသွား

လိုက်တာ မြင်လို့ပင်မကောင်း။ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်
နေလို့သာ။ ကလေးတစ်ယောက်လို ရှိကြီးတင် သူ ငိုချင်
နေတာ။ ဘယ်သူ့ကို ပေါက်ကွဲပစ်ရမယ်မှန်းလည်း မသိ။

စက်ဘီးအတွန့်အလိမ်ကြီးနဲ့ ကျောင်းထဲဝင်လာ
တဲ့ သူ့ကို ကျောင်းသား ကျောင်းသူတချို့က တအံ့တကြုတ်ညှို့
သွားကြတယ်။ တချို့ကလည်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ? လို့ ဝိုင်း
မေးကြတယ်။ သူ့မှာ စိတ်ရှုပ်ရတဲ့အထဲ အများသူငှာကို ပြေ
ရှင်းပြနေရတာက အလုပ်တစ်ခု။ နောက်ဆုံးတော့ စက်ဘီး
ကလေးကို သူထားနေကျ နေရာမှာပဲ အမြတ်တနိုးထောင်ထား
ခဲ့ပြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စုရပ်ဖြစ်တဲ့ ကဖေးဆိုင်ကလေးဆီ
ထွက်လာခဲ့တယ်။ ခါတိုင်းတော့ စက်ဘီးပျောက်မှာစိုးလို့ တိုင်း
မှာချည်ပြီး သော့နဲ့ခတ်ခဲ့နေကျ။ ဒီနေ့တော့ သူ မချည်တော့
ပါဘူး။ ယူချင်ရင်လည်း ယူကြပေတော့ . . . လို့ စိတ်လျှော့
လိုက်မိတယ်။ ပြန်ပြင်ဖို့တောင် လွယ်ပါ့မလား မသိပါဘူးလေ။

ကန်တင်းရောက်တော့ မျက်စိမျက်နှာပျက်လာ
တဲ့ သူ့ကို သူငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းမေးတာနဲ့ အဖြစ်အပျက် အ
ကြောင်းစုံကို ဒေါသတကြီး ပြောပြမိတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေ
ကလည်း စိတ်မကောင်းကြဘူး။ တောက်တခတ်ခတ်နဲ့။

“လူတွေကွာ . . . တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စာနာ
ငဲ့ညွှာတတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကလေးတွေများ ရှိရင် ဘယ်
လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ၊ သူတစ်ပါး နစ်နာပျက်စီးပြီး
ကျန်ရစ်ခဲ့တာကို သူတို့ ဘယ်လိုမှ မခံစားရဘူးလား၊
ခုခေတ်မှာ လူတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်တွေနဲ့ နှလုံးသားတွေ
ဘယ်လောက်ပျက်စီးဖောက်ပြန်ကုန်ပြီလဲ၊ ငါ မတွေ့
တတ်တော့ဘူး၊ ကိုယ့်ကြောင့် သူများမှာ ဘယ်လောက်
ထိခိုက်သွားနိုင်မလဲ ဆိုတာလေးပဲ တွေးကြည့်တတ်ရင်
ကိုယ်ချင်းစာတတ်တဲ့စိတ်ကလေးတော့ ပေါ်လာသင့်ပါ
တယ်ကွာ . . .”

ဟု . . . သူ ခပ်ညည်းညည်းကလေး ပြောမိ
တယ်။ သူ့ရင်ထဲမှာ စိုက်ဝင်နေတဲ့ နှမော့ကြေကွဲစိတ်ကို တော်
တော်နဲ့ ဆွဲမထုတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။

“အေးကွာ . . . ငါတို့ စိတ်တောင်မကောင်းဘူး၊ မင်း
စက်ဘီးက ပြင်လို့ရောရပါဦးမလား၊ နောက်နေ့ ဘယ်
လိုလုပ်ကျောင်းလာမတုံးကွ”

“မတတ်နိုင်ဘူးကွာ၊ ဘတ်(စ်)နဲ့ပဲ နှစ်ပါးသွားရတော့မှာ
ပေါ့၊ ရအောင်တော့ ပြင်ရမှာပဲ၊ လူ ဘာမှမဖြစ်တာပဲ

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

ကံကောင်းတယ်လို့ အကောင်းဘက်က ဖြေတွေးရမှာပဲ”
သူ စိတ်ကိုလျှော့ထားလိုက်ပါတော့တယ်။ သူ
ဘာမှ မတတ်နိုင်တဲ့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုအတွက် စိတ်ထိခိုက်ကြေ
ကွဲနေရင် သူ ပိုဆုံးရှုံးရုံပဲရှိမှာပေါ့။ သူ့စိတ်ကို ဘယ်အရာနဲ့မှ
အထိခိုက်စခံနိုင်ပြန်ပါ။ ဒါပေမယ့်လည်း တစ်နေ့လုံးလုံး သူ
ကျောင်းတက်ရတာ စိတ်ပါလက်ပါမရှိတော့။ တက်တက် ကြွကြွ
မရှိတော့။ မျက်စိထဲမှာ သူ့ပြိုင်ဘီးကလေးရဲ့ အကောင်း ပကတိ
မြင်တွင်းကလေးကိုပဲ မြင်နေမိတော့တာ။

ဒီလိုနဲ့ ကျောင်းဆင်းချိန်ရောက်တော့ သူ့စိတ်
ဘီးကလေးထားခဲ့တဲ့နေရာဆီ ခေါင်းငိုက်စိုက်နဲ့ လျှောက်လာ
မိတယ် . . . ။ သူငယ်ချင်းတွေလည်း ပါလာတယ်။

“ဟာ . . . ဘုန်းမိုး”

ဆိုတဲ့ ကောင်းမြတ်ရဲ့ အာမေဒိုက်သံ . . .
သူ့ရင်တစ်ခုလုံး နွေးအုံသွားပြီး လူတစ်ကိုယ်လုံး မြောက်တတ်
လွင့်စင်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ အံ့ဩလွန်းလို့ သူ့မှ
လုံးတွေ ပြုမှုကျယ်ပြီး စကားကို မပြောနိုင်ခဲ့တာပါ။ နှလုံးသား
က တဒိန်းဒိန်းဆောင့်ခုန်လာတယ်။ သူ့မျက်လုံးတောင်
မယုံနိုင်ခဲ့။ သူ့ရဲ့ ကြေမ့တွန့်လိမ်နေတဲ့ စက်ဘီးကလေးနေရာ

မှာ ပြိုင်ဘီးအသစ်ကလေးတစ်စင်းက သူ့ကို လှမ်းပြီး နှုတ်
ခွန်းဆတ်နေသလို။ သူ အရင်က ထားလေ့ရှိသလို စက်ဘီးက
လေးကို သော့ခတ်ရက်သား။ ဒါပေမယ့် သော့တံကို လှာပေး
သူက ကျောင်းထဲက ရေသန့်လိုက်ရောင်းနေတဲ့ ကောင်လေးပါ။

“အစ်ကို . . . ဒီမှာ သော့ဗျ”

“ဟာ . . . ဟေ့ကောင်၊ ဒီသော့ မင်းကို ဘယ်သူပေး
ခဲ့တာလဲ . . . ? အခု သူ ဘယ်မှာလဲ . . . ?”

သူ အလုအယက် အမောတကော မေးလိုက်မိ
ပေမယ့် ဘာအဖြေမှမရနိုင်ဘူးဆိုတာ ကောင်လေးရဲ့ မျက်
ဝန်းတွေက သက်သေခံလို့ . . . ။

“မသိဘူးဗျ . . . ‘အမည်မသိစာဆို’ တဲ့ . . . ”

“ယောက်ျားလား . . . မိန်းမလား . . . ? ကားနဲ့လား?”

“မသိဘူးဗျ . . . ။ သူက ဘာမှ မပြောရဘူးတဲ့၊ ကျွန်တော်
ပြောရင် သူ ပြန်သိတယ်တဲ့၊ သူ စောင့်ကြည့်နေမယ်တဲ့၊
သွားတော့မယ်ဗျ”

ကောင်လေးက တချိုးတည်း သူ့စိတ်ခြေတင်လစ်
မိလေရော။ သူနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်
ယောက်ကြည့်ရင်း မျက်လုံးချင်းစကားများစွာပြောမိကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဂင်္ဂါက ပခုံးတွန့်ပြတယ်။ 'အမည်မသိစာဆို' ဆိုတဲ့ ဝဲဂယ်က တစ်ခုက သူ့ရင်ထဲကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဝဲလှည့်ခဲ့ပါပြီ။ သူ့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို အစအဆုံး မသိထားဘဲ ဒီစက်ဘီးအသစ်ကလေး ဒီနေရာမှာလာထားဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သူ ဘယ်သူလဲ . . . ? ဘာကြောင့်များ သူဟာ အရာရာကို သိမြင်နေနိုင်ရတာလဲ . . . ? ပြီးတော့ သူဟာ ဘယ်လောက်ချမ်းသာနေလို့ ဒီလောက် လူတကာအပေါ် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်စွမ်းရှိနေရတာလဲ ? အသိချင်ဆုံးက သူ့ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ ?။

“အမည်မသိစာဆိုကတော့ ငါ့နှလုံးသားကို လှုပ်လှုပ် ခတ်ခတ်ဖြစ်အောင် လာဆော့ကစားသွားပြီကွာ၊ သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိအောင်စုံစမ်းချင်စိတ်ကို ဘာနဲ့မှ တားလို့မရတော့ဘူး။ မနက်ဖြန်ကစပြီး စစ်ဆင်ရေး စမယ်ကွာ၊ မင်းတို့ သဘောတူကြလား? . . . ”

“သိပ်တူတာပေါ့ကွာ၊ သူ့ကိုယ်သူ Secret Millionaire လုပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သူ ဘာလဲ ဘယ်လဲဆိုတာ သိအောင်လုပ်ချင်သေးတာပေါ့။ ငါတို့လိုပဲ သိချင်နေတဲ့လူတွေ အများကြီး”

“သူ့စိတ်ဓာတ်လေးက အရမ်း ချစ်စရာ၊ လေးစားစရာ

တော့ ကောင်းတယ်ကွာ၊ ဘယ်သူ့ ဒါမျိုးလုပ်နိုင်မလဲ၊ ကိုယ်နဲ့ သွေးမတော် သားမစပ် ဘာမှမဆိုင်တဲ့လူတွေရဲ့ ပြဿနာတွေ၊ အခက်အခဲတွေကို လူမသိ သူမသိအောင် လိုက်ပြီး ဖြေရှင်းပေးဖို့ဆိုတာ တော်တော် မလွယ်တဲ့ ကိစ္စကွ”

“အေးလေ . . . တချို့များ တစ်ခုခု ကူညီပေးပြီးရင် ကျေးဇူးအတင်ခံချင်လွန်းလို့ သူ့ဂုဏ်သူဖော်လိုက်ရတာ အမော၊ ဒီလိုခေတ်ကြီးထဲမှာ သူ့ဘက်က ဘာကိုမှ မျှော်လင့်မထားဘဲ ကျေးဇူးအတင်ခံရမှာစိုးလို့တောင် လျှို့ဝှက်ထားသေးတာ”

“သူ့မှာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခု အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိနေလိမ့်မယ်၊ အဲဒါကို ငါ သိချင်တယ်”

ဘုန်းမိုးက စက်ဘီးကလေးကို အမြတ်တနိုး ချောင်းတလေးတွေနဲ့ ထိတို့ပွတ်ဆွဲရင်း ရင်ထဲမှာ ပြောတတ်တဲ့ ကြည်နူးပျော်ရွှင်မှုကလေးကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ သူ့အဖေကတော့ သူ ပျော်သွားခဲ့မိတာ အမှန်ပါပဲ။ ဆုံးရှုံး ခဲ့ပြီလို့ ခံစားရတတ်တဲ့ သူ့အဖေကတော့ လုံးဝ မျှော်လင့်မထားဘဲ ပြန်လည်ထွက်ခွာသောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုဟာ

နှလုံးသားကိုဝခါရုံချုပ်ဝင်္ဂါထားတို့ ရေးသူ

တိုင်းတာလို့တောင် မရနိုင် ...။

“ကဲ . . . ငါ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ ဒီတစ်ညလုံး စဉ်းစားမယ်ကွာ၊ မင်းတို့လည်း စဉ်းစားခဲ့ကြ၊ homework ပေါ့”

“ဘုန်းမိုး . . . မင်း တော်တော်ပျော်သွားတယ်မှလား မင်းမျက်နှာက သိသာလိုက်တာကွာ၊ မနက်ကကျတော့ဖြင့် ရည်းစား လင်နောက်လိုက်သွားတဲ့မျက်နှာနဲ့ လဒ်မိုင် မိုင်နေတာ တစ်နေ့လုံး၊ ခုကျတော့ ဘာမှကို မဆိုင်ဘူး”

“ဒါကတော့ကွာ . . . မင်းတို့ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်လေ့ငါ့ရဲ့ ဘီးကလေးကွာ၊ ငါ ဘယ်လောက် မက်မောသလဲဆိုတာ၊ သေပြီးမှ ပြန်ရှင်လာသလိုပဲကွာ၊ ကဲ . . . လစ်ပြီ၊ ဟေ့ကောင်တွေ မနက်ဖြန်ဆုံမယ်”

သူ့ စက်ဘီးပေါ်တက်ပြီး နင်းထွက်လာခဲ့တယ် သူ့ရပ်တစ်ခုလုံး လေအဟုန်ကိုခွင်းလို့ ပေါ့ပါးလွတ်လပ်စွာ။ အမည်မသိစာဆို ဆိုတဲ့တစ်ယောက်ကို သူ ဘယ်လောက် ကျေးဇူးတင်နေမိမှန်း စကားလုံးတောင် ရှာဖွေလို့မရနိုင်။

***

ကောင်းလေးရေ

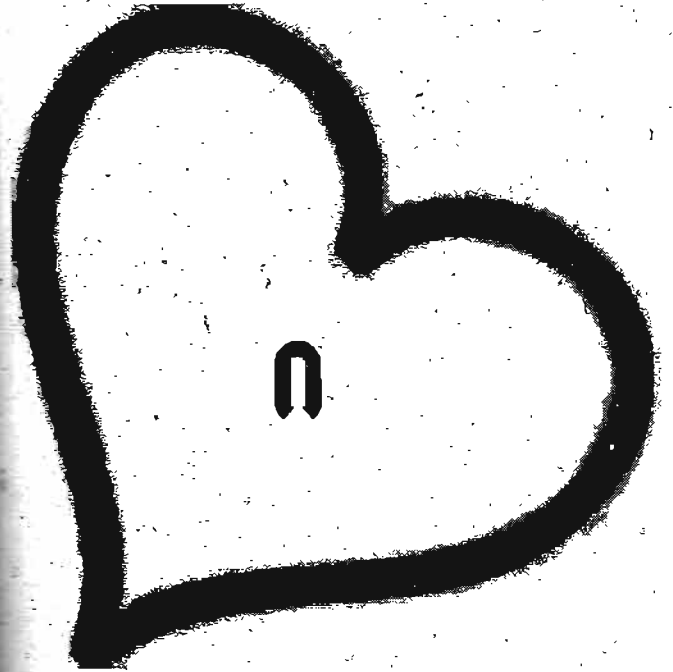
မင်းအကြည့်တစ်ချက်ကြောင့်သာ

ကြယ်တွေပြော ရတတမ်းဆိုရင်

ကောင်းကင်ထက်မှာ

ကြယ်တွေနေရာတောင် ရှိတော့မှာမဟုတ်ဘူးကွယ်...

(၁)

သူ့ရဲ့ 'အမည်မသိစာဆို ရှာဖွေခြင်း စစ်ဆင်ရေး' စာမျက်နှာ
 အဖွင့်က သူ မျှော်လင့်ထားတာထက်တောင်ပိုပြီး အုတ်အုတ်
 တုတ်ကျက် စည်ကားနေသေးတော့တယ်။ ပထမဆုံး သူလုပ်
 ခဲ့တာက သူ့ကိုယ်တိုင် လက်ရေးပန်းချီနဲ့ ရေးဆွဲထားတဲ့ လက်
 ဆွဲကြော်ငြာစာရွက်ကလေးတွေကို ကျောင်းရဲ့ နေရာအနှံ့
 နာရော နို့တစ်(စ်)ဘုတ်တွေမှာ ကပ်တင်မှာ ကပ်လို့ရသမျှ
 သိတ်ကပ်ခဲ့တာပါ။ ဝိုသမျှကိုလည်း ကြိုသမျှကျောင်းသား
 ကျောင်းသူတွေရဲ့လက်ထဲ ကမ်းခဲ့ပါသေးတယ်။ ရလဒ်က
 တော့ သူ ချိန်းထားတဲ့နေရာမှာ ချိန်းထားတဲ့အချိန်လည်း
 နောက်ရော ရောမလူတန်းကြီးတစ်တန်း တန်းစိတိုးဝေ့လို့နေ

တော့တာပါ။ အဲဒီလူတွေအားလုံးဟာ 'အမည်မသိစာဆို' ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိချင်လို့ သိဖို့ရောက်လာခဲ့သူတွေချည်းပဲ။ သူ့ရဲ့ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကြည့်လေ . . . ။

“အမည်မသိစာဆို” ကို တွေ့ချင်သူ၊ သိချင်သူမှာ နေ့လည်ဆယ့်နှစ်နာရီအတိမှာ ကျောင်းကန်တင်းနို ဆုံစည်းရာ’ စားသောက်ဆိုင်သို့ လာခဲ့ပါ။”

ဆယ့်နှစ်နာရီမထိုးခင် သူ ဆုံစည်းရာကိုရောက် သွားတော့ ဆိုင်ထဲမှာ လူတွေ ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေ ပြီ။ ဆိုင်ရှင်ကတော့ ဘုမသိ၊ ဘမသိနဲ့ ထိုင်စရာနေရာ မကျန်တော့လောက်အောင် သူ့ဆိုင် လူစည်ကားတာကို တွေ့ နပ်ပျော်ရွှင်လို့ . . . ။ ရောက်လာခဲ့သမျှလူတွေကလည်း တစ် ခုခုတော့ မှာကြတာမို့ လက်မလည်အောင် ရောင်းနေရတယ် လေ။

“ဟာ . . . ဟေ့ကောင်၊ ကြည့်လည်းလုပ်ဦး၊ မင်း လူ တွေ မင်းနိုင်ပါ့မလား၊ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်ဘူး ကွ”

ဂင်္ဂါက လူအုပ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး ခပ်သဲ့သဲ့ပြော တယ်။ သူက ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားနေပေမယ့် မင်သေသေနဲ့ပါ။

တော့တစ်လုံးမှာနေရာယူလိုက်ပြီး လူအုပ်ကြီးကို ဝေ့ကြည့်အကဲ ခတ်မိတယ်။ အားလုံးရဲ့ မျက်နှာတွေက စိတ်ဝင်တစား။

“ကျေးဇူးပြုပြီး ခဏလေးငြိမ်ပြီး ကျွန်တော်ပြောတာကို နားထောင်ပေးပါခင်ဗျာ၊ လက်ကမ်းစာရွက်တွေကပ်တာ ကျွန်တော်ပါ။ ကျွန်တော်နာမည် ဘုန်းမိုးသွန်းပါ။ ပထမ နှစ် စိတ်ပညာကပါ။ ‘အမည်မသိစာဆို’ ဆိုတာ ကျွန် တော်မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့လိုပဲ ကျွန်တော်လည်း သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ အရမ်းသိချင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ပါ။ ကျွန်တော် သေချာပေါက် ပြောနိုင်တာတစ်ခုကတော့ ဒီလူအုပ်ကြီးထဲမှာ ကျွန်တော်တို့သိချင်နေတဲ့ ‘အမည် မသိစာဆို’ ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိနေနိုင်ပါတယ်။ ဟုတ် တယ် သူ ရှိနေပါတယ်၊ ရှိနေခဲ့တယ်ဆိုရင် သူသိအောင် အားလုံးရဲ့ကိုယ်စား ကျွန်တော်ပြောချင်ပါတယ်။ ကျွန် တော်တို့ရဲ့ အခက်အခဲတွေ . . . ပြဿနာတွေကို ကျွန် တော်တို့မသိအောင် လျှို့ဝှက်တိတ်ဆိတ်စွာနဲ့ ကူညီဖြေ ရှင်းပေးနေတာကို ကျွန်တော်တို့အားလုံးက ကျေးဇူး အရမ်းတင်နေပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကား ထက်ပိုပြီး လေးနက်ထိရောက်တဲ့ စကားလုံးရှိရင် အဲဒီ

စကားလုံးနဲ့ ကျွန်တော် မှတ်တမ်းတင်ချင်ပါတယ်။ ဒီထဲမှာ ထိုင်နေကြတဲ့လူတွေထဲက လူတိုင်း 'အမည်မသိစာဆို'ရဲ့ ကူညီပေးမှုကို ခံယူဖူးတဲ့သူတွေချည်းပါ။ ကိုယ့်အခက်အခဲကို ကူညီဖြေရှင်းပေးတဲ့သူတိုင်းကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောခွင့်ပေးတာဟာ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုပါလို့ ကျွန်တော် နားလည်ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကစပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့အခက်အခဲကို 'အမည်မသိစာဆို' ကူညီဖြေရှင်းပေးခဲ့တာလေးကို ပြောပြပါမယ်။ ပြီးရင် ဒီထဲက တစ်ယောက်ချင်းစီ ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်ကလေးတွေကိုယ်စီပြောပြပေးပါ။ ဒီအထဲမှာ ရှိနေနိုင်တဲ့ 'အမည်မသိစာဆို'ကို စုပေါင်းဂုဏ်ပြုတဲ့ပွဲကလေးဆို ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်။"

သူကစပြီး သူ့ရဲ့ စက်ဘီးပြဿနာ၊ ကန်တင်းထဲက ပြဿနာကိုတော့ ကောင်းမြတ်က ထပြောပါတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လက်ဖဝါးကလေးတွေထောင်ပြီး ခွင့်တောင်းကာ သူတို့ရဲ့ ပုံပြင်ကလေးတွေကို တဖွဲ့တနွဲ့ စီကာပတ်ကုံး ပြောပြပါတော့တယ်။ အိန္ဒြေလည်းပါပါတယ်။ ကြားရသမျှ ပုံပြင်တွေတိုင်းဟာ လူတိုင်းရဲ့ရင်တို

သွပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ထိခိုက်စေနိုင်စွမ်းလှပါတယ်။ တချို့ဆို အသံကလေးတွေ တုန်လို့။ မျက်ရည်ကလေးတွေ ရစ်ဝိုင်းလို့။ ကဲနဲ့တင်းထဲမှာရှိနေသမျှ လူတိုင်းရဲ့မျက်နှာတွေကို အကဲခတ်နေခိုင်း ဘယ်သူဟာ 'အမည်မသိစာဆို' ဖြစ်နိုင်မလဲလို့ သူ စူးစမ်းအကဲခတ်နေမိချိန်မှာပဲ မျက်နှာကလေးတစ်ခုကို ဘုန်းမိုးဖျတ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရတာပါ။ အဲဒီတဒဂ်လေးမှာပဲ သူ့ရင်ထဲ ဒုတ်ခနဲ ဆောင့်ခုန်သွားခဲ့တာပါ။ ဟော . . . သူမကို တွေ့ရပြန်ပြီ။ ခေါင်းမှာ ပိုးပုဝါလှလှကလေးနဲ့ ဆံနွယ်တွေကို မမြင်ရအောင် စည်းနှောင်ထားတဲ့ ထူးခြားစွာ ကြည်လင်လင်းလက်ပြီး ပြုံးရိပ်သမ်းနေတဲ့ မျက်နှာကလေးတစ်ခု။ သူမက ပြုံးပြီးတလေးနဲ့ လူတကာရဲ့မျက်နှာကို လိုက်ကြည့်နေခဲ့ရင်း ပုံပြင်တွေအားလုံးကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ လိုက်နားထောင်နေခဲ့တာပါ။ သူမကိုမြင်ရပြီးကတည်းက ဘုန်းမိုးမျက်ဝန်းတွေကို တခြားတစ်နေရာဆီ ရွှေ့လွှဲလို့မရတော့တာပါ။ သူမကို စောင့်ကြည့်ရဇယ်။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထပြောပြနေသူတွေထဲမှာ အကယ်၍ သူမ မပါခဲ့ဘူးဆိုလျှင် . . .။ သူ့အတွေးကို သူမက ရိပ်မိသွားတဲ့အလား သူ့ဆီ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လာပါတယ်။ သူ့ရဲ့ သံသယမျက်ဝန်းတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်မိကြချိန်မှာ သူမက

www.burmeseclassic.com

ဘာမှမဖြစ်သလို ကြည်ကြည်ကလေး ဖျတ်ခနဲ ပြုံးမြဲခဲ့ပါ
တယ်။ အဲဒီနောက် သူ လုံးဝထင်မထားတဲ့အလုပ်တစ်ခု ကို
သူမ လုပ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ လက်ဖဝါးကလေး
မြှောက်ထောင်ပြလိုက်ပြီး တစ်ခုခုပြောပြဖို့ သူမ ထရပ်လိုက်
တာပါ။ ဘုန်းမိုးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကတော့ သူမဆီကနေ မဆွ
နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

“ကျွန်မရဲ့ပုံပြင်ကတော့ အဲဒီနေ့က မိုးတွေအရမ်းရွာ
နေခဲ့တယ်။ လေတွေကလည်း အရမ်းတိုက်တာပဲရင်
ဖြစ်ချင်တော့ ကျွန်မဆောင်းလာတဲ့ထီးရွက်ကလေး
လွင့်ပြီး ပါသွားခဲ့တယ်။ လိုက်ဖမ်းပေမယ့် မမိတော့ တာ
ကျွန်မလည်း မိုးရွာကြီးထဲမှာပဲ အတန်းဘတ်
ပြေးခဲ့ရပါတယ်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ကျွန်မရဲ့ထီးကလေး
ဆုံးသွားပြီပေါ့ရှင်၊ နောက်တစ်နေ့မှာ ကျွန်မ ကဲန်တင်
ဘက်လာထိုင်တော့ ကလေးတစ်ယောက် ကျွန်မထဲ
ထီးအသစ်ကလေးတစ်ချောင်း လာပေးတယ်။ ကျွန်မ
ထီးလို ဝိုးသားအပွင့်ကလေးနဲ့တော့ မဟုတ်ပေမယ့်
ချစ်စရာအဆင်လှလှကလေးပါပဲ။ မနေ့က ကျွန်မ
အဖြစ်ကို သူ မြင်ထားပုံရပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မ

ကလေးကို ဘယ်သူပေးခိုင်းတာလဲလို့ မေးကြည့်တော့
အမည်မသိစာဆို တဲ့ . . . ၊ အဲဒီတစ်ခွန်းကလွဲပြီး
ကျန်တာ ဘာမှ မေးလို့မရပါဘူး”

သူမ စကားပြောဟန်ကလေးကို ဘုန်းမိုး မျက်
တောင်မခတ်စတမ်း ငေးကြည့်နေခဲ့မိတာပါ။ အသေအချာ
အတိအကျပြောရရင် အသက်ရှူဖို့တောင် မေ့နေခဲ့ပါတယ်။
ဘယ်လိုကလေးမှန်းမသိ ယဉ်စစ ချစ်စဖွယ်နဲ့ နန်းဆန်ဆန်
ချက်နှာကလေးပါ။ ယဉ်ကျေးချိုသာပြီး အပြစ်ကင်းစင် ကြည်
လင်တဲ့မျက်နှာကလေးမှာ သဘောကောင်းစိတ်ထားဖြူတဲ့အ
သွင်ကလေးက ထင်ရှားနေပါတယ်။ အထူးခြားဆုံးက ပြုံးရိပ်
ကလေးသမ်းနေတဲ့ ဖူးငုံသွေးကြွယ် နှုတ်ခမ်းအစုံကလေးပါပဲ။

“တဆိတ်လောက် . . . မင်းရဲ့နာမည်နဲ့ အတန်းကလေး
ပြောပြပေးလို့ရမလား မသိဘူး”

ဘုန်းမိုးနှုတ်ကနေ မထင်မှတ်ဘဲ ထွက်သွားခဲ့ တဲ့
အေးခွန်းကလေးပါ။ သူမက မျက်လုံးဝိုင်းကလေးတစ်ချက်
ခင်ခနဲ လှမ်းအကြည့်မှာ ဘုန်းမိုးရဲ့ရင်အစုံဟာ လှုပ်ခါရမ်းခံ
ညိတ်ရသလိုပဲ ဝုန်းဒိုင်းကြသွားတယ်။ ကောင်မလေးရေ . . .
မင်းအကြည့်တစ်ချက်ကြောင့်သာ ကြယ်တွေ မြေခရစတမ်း

ဆိုရင် ကောင်းကင်ထက်မှာ ကြယ်တွေနေစရာတောင် ရှိ
တော့မှာ မဟုတ်ဘူးကွယ်။

“ကျွန်မက ‘နဂိုယဉ်’ ပါ။ မြန်မာစာ ပထမနှစ်ကပါ”

သူမက တခြားသူတွေလို တွန့်တွန့်တိုတိုမရှိပါဘဲ
ရိုးရိုးသားသားပဲ အဖြေပေးပါတယ်။

“ဟေ့ကောင် ဘုန်းမိုး၊ မင်းက ဘာထ၊ ကြောင်တာလဲ ကွ
လှိုင်းတွေပူးကုန်ပြီနော်၊ မင်း ဘာကြောင့်မေးလဲဆို တာ
ငါ သဘောပေါက်တယ် သယ်ရင်း၊ ဒီလူအုပ်ကြီး က
သူတို့သိချင်တဲ့ ‘အမည်မသိစာဆို’ အကြောင်း သိ ချင်လို့
သဲလွန်စ၊ ရလိုရငြား ရောက်လာကြတာနော်၊ အဲဒါကို
မင်း ဘယ်လိုဖြေရှင်းပေးမှာတုံး၊ အရေးထဲ ဝင်ပြီး
ကြောင်ချင်နေသေးတယ်”

ဂင်္ဂါက သူ့ကို တံတောင်နဲ့တွက်ပြီး ခပ်တိုးတိုး
သတိပေးပါတယ်။ တခြား ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေက
သူတို့ရဲ့ ‘အမည်မသိစာဆို’ ပုံပြင်တွေကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်
ယောက် ဆက်ရွတ်လို့ကောင်းဆဲပါပဲ . . . ။ တကယ်လည်း
အားလုံးက စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းလှပါတယ်။ ကဲန်တင်းထဲမှာ
သူငယ်ချင်းတွေကို မုန့်ကျွေးပြီး celebrate လုပ်နေပြီး

အမှတ်မထင် မွေးနေ့လက်ဆောင် လာပေးခံရတာမျိုး။ ဘယ်
သူကပေးခိုင်းတာလဲဆိုတော့ ‘အမည်မသိစာဆို’ တဲ့။ ဖိနပ်
ပြတ်သွားတဲ့ ကျောင်းသူတစ်ယောက်ဆီ ညနေကျောင်းဆင်း
ခါနီးမှာ ဖိနပ်လာပေးခံရတာမျိုး။ တချို့ပုံပြင်တွေက ခပ်ဆင်
ဆင်။ ဥပမာ . . . ကျောင်းလခ စိုက်ပေးခံရတာ၊ ကဲန်တင်း
မှာ စားသောက်ပြီးချိန်မှာ ရှင်းပေးသွားခဲ့တာ၊ ပိုက်ဆံအိတ်
ပျောက်သွားတဲ့သူ နောက်တစ်နေ့မှာ ပိုက်ဆံအိတ်အသစ်က
လေး ပြန်ပေးခံရတာ . . . စသဖြင့် စုံလင်လှပါတယ်။ အား
လုံးပြောပြလို့ ဆုံးသွားချိန်မှာ ဘုန်းမိုးက စကားပြောဖို့ ထ၊
ရပ်လိုက်ပါတယ်။

“အားလုံးရဲ့ ဖြစ်စဉ်ကလေးတွေကို နားထောင်ပြီးတဲ့
အချိန်မှာ ကျွန်တော် ကောက်ချက်ဆွဲမိတာ တစ်ခုက
တော့ အဲဒီ ‘အမည်မသိစာဆို’ ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေရဲ့ အခက်အခဲတွေကို လျှို့
ဝှက်တိတ်ဆိတ်စွာနဲ့ ကူညီဖြေရှင်းပေးနေတယ်ဆိုတာ
ထင်ရှားပါတယ်။ ကျွန်တော်သိချင်တာက သူ ဘာဖြစ်
လို့ အဲဒီလို လုပ်နေရတာလဲ ? . . . သူ့ရည်ရွယ်ချက်က
ဘာလဲ ? . . . အခုလို လူတိုင်းက သိချင်လာအောင်

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

စိတ်ဝင်စားလာအောင် Hero လုပ်ချင်နေတဲ့ သဘောလား ? . . ပုံစံတစ်မျိုးနဲ့ ပေါ်ပြူလာဖြစ်စေချင်တဲ့ ပရိယာယ်လား ? . . ဒါမှမဟုတ် လူသိမခံနိုင်လောက်တဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခု ရှိနေလို့များလား ? . . ကခင်ဗျားတို့ရော ဘယ်လိုထင်လဲ ? . . ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေ ဝေဖန်သုံးသပ်မှုတွေကို ကြိုဆိုပါတယ် . . . ပြောပြကြပါဦး”

တကယ်တော့ သူက ပွဲကို မဆူ ဆူအောင် လှုပ်နှိုးလိုက်တဲ့သဘောပါ။ ဒီလူအုပ်ထဲမှာ ‘အမည်မသိစာဆို’ ဆိုသူ ရှိတဲ့ရှိနေရမယ်လို့ သူ ယုံကြည်ထားတယ်လေ။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့မျက်ဝန်းတွေ ‘နဂိုယဉ်’ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဆီ ငါးစက္ကန့် တစ်ခါလောက် ရောက်ရှိသွားမိတတ်တာကိုလည်း သူ မထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး . . . ။

“သေချာတာကတော့ သူ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းရှိတာ . . ရက်နှောတတ်တာကိုတော့ အသိအမှတ်ပြုရမှာပဲ”

“ပိုက်ဆံတွေ ဆိပ်ပေါနေလို့လည်း ဖြစ်မယ်၊ ဒါမျိုးတော်ရုံလူ မလုပ်နိုင်ဘူးလေ”

“သူ တစ်ယောက်တည်း ဟုတ်ပုံမရဘူး၊ လျှို့ဝှက်ဖွဲ့ထားတဲ့ အဖွဲ့ကလေးတစ်ခုများ ဖြစ်နေမလား ? . . ဘာလို့လဲဆိုတော့ နေရာအနှံ့ကပြဿနာတွေကို သူ ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်မလဲ ? . . သိပြီးရင် ဖြေရှင်းပေးရတာ ရှိဦးမယ်၊ ဥပမာ မနက်က ပျက်စီးသွားခဲ့တဲ့ အရာတစ်ခုကို ညနေမှာ ပြန်လျော်ပေးနိုင်ဖို့အတွက် ကျောင်းပြင်ထွက်ပြီး ပစ္စည်းပြန်ဝယ်ရဦးမှာကိုး . . . ”

စသဖြင့် . . . တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်မြင်ချက်တွေ ဝိုင်းပေးနေကြတာမို့ ဆိုင်ကလေးတစ်ခုလုံး လှုပ်ခါနေသလို ကြွက်စီကြွက်စီ ရှိနေပါတော့တယ်။ အဲဒီခဏမှာ ‘ဆိုသည့်’ ကလည်း လက်ဖဝါးကလေးမြောက်တက်လာပြီး ထ၊ ဆိပ်ပါတယ်။ သွယ်လျလျနဲ့ ကနွဲ့ကလျ သူမရဲ့ဟန်ကလေးက နှိုးရှင်းရှင်းကလေးနဲ့ကို မဟာဆန်နေတော့တာပါ။

“သူကြည့်ရတာ လူတွေကို စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်စေချင်တယ်ထင်ပါတယ်၊ လူတိုင်း ဆုံးရှုံးသွားတဲ့အရာကလေးတွေကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပြန်ရလိုက်တဲ့အခါတိုင်းမှာ အနည်းနဲ့အများတော့ စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်ကြမှာပါလေ”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်ပါတယ် . . . ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်လဲ
လျှို့ဝှက်ထားရတာလဲ ? . . . သူ့ကို သိခွင့်ရရ
ပိုမကောင်းဘူးလား ? . . . သူ့များတွေရဲ့ အံ့ဩပေး
ရွှင်မှုကို သူက ကွယ်ရာကနေ ချောင်းပြီး အရသာ
ကြည့်နေတာဟာ တရားမျှတရဲ့လား၊ သူ့ကို လူတိုင်း
သိချင်နေကြပြီဆိုရင် သူ ဘာလုပ်ပေးမှာလဲ ? ကျွန်တော်
အထင်မမှားဘူးဆိုရင် ဒီလူအုပ်ထဲမှာကို ‘သူ’ ရှိ
ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ရှေ့ထွက်ပြလိုက်ရင် ကျွန်တော်
တို့အားလုံး အရမ်းအံ့ဩပျော်ရွှင်သွားကြမှာပဲ။ ဘယ်
လဲ ? . . . လုပ်ပေးနိုင်ဘူးလားဟင် ‘အမည် မသိစာ
ရေ . . . .”

သူ့စကားကြောင့် လူတွေအချင်းချင်း ဟို
ဖြစ်နိုးနိုး၊ ဒီလူဖြစ်နိုးနိုးနဲ့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သံသယ
မျက်ဝန်းတွေနဲ့ ကြည့်ကြပါတယ်။ ဘုန်းမိုးလည်း နဂိုယဉ်ဆီ
မဟာဆန်ဆန် နှင်းဆီပွင့်ကလေးဆီ ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်
ပါတယ်။ တိုက်ဆိုင်တာပဲလား မသိ။ သူမကလည်း ဘုန်းမိုး
လှမ်းအကြည့်မို့ မျက်ဝန်းချင်း ခလုတ်တိုက်မိသွားကြ
ရော။ အံ့ဩစရာ . . . သူမက ဘုန်းမိုးကို ဖျတ်ခနဲ နှစ်

ကြည့်လင်ဖွယ်အပြုံးကလေး ချက်ချင်းပြုံးပြလိုက်တာမို့ သူ
ရင်ထဲ နတ်ရထားတစ်စင်း ဝုန်းခိုင်းကြ ခုန်ပေါက်ဒုန်းစိုင်း
သွားခဲ့ပါတယ်။

“ဒီလိုလုပ်မယ်ဗျာ . . . ပဟေဠိတိုင်းမှာတော့ အဖြေ
ဆိုတာရှိတတ်စမြဲပါ။ ကျွန်တော်တို့ အခုလောလော
ဆယ်မှာ အကြမ်းဖျင်း အဖြေတစ်ခု ထုတ်ကြည့်ရ
အောင်၊ ဒီလူအုပ်ထဲက ကိုယ် ‘အမည်မသိစာဆို’ လို့
ထင်တဲ့ ခံသယရှိတဲ့ လူရဲ့နာမည်ကို စာရွက်ကလေး
တွေမှာ ချရေးလိုက်ပြီး ဒီစားပွဲပေါ်က ကြပ်ကြပ်အိတ်
ထဲကို လာထည့်ပေးသွားကြပါ။ နာမည်မသိရင် အဲဒီလူ
ကို သွားမေးလို့ရပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒီညမှာ နာမည်
တွေကို ရွေးထုတ်ပြီး သံသယဖြစ်ဖွယ်အရှိဆုံး . . .
မဲအများ ဆုံးလူရဲ့နာမည်ကို မနက်ဖြန်မနက်ကျရင်
ဒီဆိုင်ရှေ့မှာ ကပ်ထားပေးပါမယ်၊ အဲဒါဆို ကျေနပ်
မလား။”

“တကယ်လို့ အဲဒီလူမဟုတ်ခဲ့ရင်ရော ? . . . တကယ်
အစစ်က နစ်နာတာပေါ့”

တစ်ယောက်က ထ၊မေးတဲ့မေးခွန်းပါ။

နှလုံးသားကျိပ်ဖက်ရုံချုပ်ပိတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

“ဘယ်လိုလုပ် နစ်နာနိုင်မှာလဲဗျာ၊ သူ့ကိုယ်တိုင်က တောင် လူသိမခံချင်လို့ ပုန်းကွယ်ထားခဲ့တဲ့ဥစ္စာ၊ သူ့ နာမည် မထွက်ဘဲ တခြားတစ်ယောက်နာမည် ထွက် လာရင် သူက ပိုတောင် ကျေနပ်သဘောကျနေမှာ”

အဲဒီနောက်မှာတော့ ဆိုင်ကလေးထဲမှာ လူတွေ အလုပ်ရှုပ်ကုန်ပါတော့တယ်။ စာရွက်တွေ တပြိုင်ပြိုင်ဆွဲဆုတ်သံ တောလဲပဲနံ့ငှားသံ၊ ပြီးတော့ တကုပ်ကုပ်ချရေးပြီး စာရွက် ခေါက်ကလေးတွေ သူ့စားပွဲပေါ်က ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲ လာထည့် သူ့တွေနဲ့ ရှုပ်ယှက်ခတ်သွားပါး ဘာတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း နာမည်ကလေးတစ်ခုကို ဝိုင်းစက်နေအောင် ချရေးလိုက်ပြီး အိတ်ထဲထည့်လိုက်မိပါတယ်။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘဲ သူ့ရင် တစ်ခုလုံး နွေးအုံနေခဲ့တယ်။

***

ချစ်သူ...လို့

အမည်မတပ်ရဲသေးပါဘူး ကောင်မလေးရယ်...

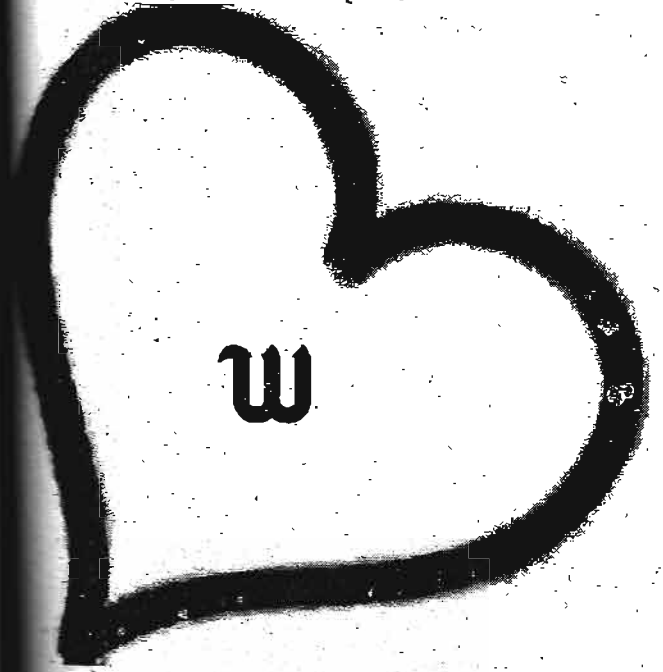
လွမ်းမိုးသူ

စွဲလန်းသူ

ညှို့ငင်သူရယ်လို့

ခဏလောက် ခေါ်ခွင့်ပြုပါနော်...

(ဃ)

တကယ်တမ်းစဉ်းစားလိုက်ရင် ထိုအဖြစ်က လျှို့ဝှက်သည်းဖို
ဆန်လွန်းပါတယ်။ ဘုန်းမိုးအတွက်လည်း ပိုပြီး သံသယကြီးမား
ရောဖြစ်လာသလို ပွဲကလည်း ပိုပြီး လှလာတယ်။ အဲဒီညနေမှာပဲ
‘အမည်မသိစာဆို’ လို့ သံသယရှိတဲ့သူကို မဲပေးထားတဲ့ အိတ်
ကြီး ‘အလစ်သုတ်ခံလိုက်ရတာပါ။ ဘယ်လောက် အံ့ဩဖို့ကောင်း
တဲ့အဖြစ်လဲ။ သူ အိမ်သာကို ခံစာဝင်တယ်။ အိတ်ကြီးကို အပြင်
သက်ဆေးတဲ့ဘေစင်နားမှာ ခဏချထားခဲ့တယ်။ ပျောက်မှာစိုး
နိုင်ရမယ့်အထုပ်မျိုးမှ မဟုတ်တာလေ။ ကိစ္စဝိစ္စပြီးတော့ သူ
အပြင်ပြန်ထွက်လာတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်း အိတ်ကြီးမရှိတော့
ဘူး။ တစ်ယောက်ယောက် ခိုးယူသွားခဲ့ပြီ . . . ။ ဝဂီနဲ့ ကောင်း
မြတ်တို့ကလည်း ကိုယ်စီကိုယ်ငှ အိမ်သာခန်းတွေထဲ ဝင်နေကြ
တာဆိုတော့ ဘယ်သူလာဆွဲသွားမှန်း သူတို့လည်း မသိလိုက်ကြ

“အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲကွ၊ ‘အမည်မသိစာဆို’ က သူ
နာမည်အများဆုံးဖြစ်နေခဲ့ရင် မနက်ဖြန် ကန်တင်းမှာ

သူနာမည်စာကပ်ခံရမှာစိုးလို့ ငါတို့နောက်ကနေ ရဲ့ဒိုး
လိုက်လာပြီး အလစ်မှာ ဝင်ခိုးသွားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်”
“နေပါဦး . . . မင်းတို့ ဘယ်သူ့ကို သံသယအရှိဆုံးလဲ”
“မင်းကောင်မလေးပေါ့ . . .”

ကောင်းမြတ်ရဲ့အဖြေက သူ့နှလုံးသားကို ပိုင်တစ်
ခွက် လောင်းချပေးလိုက်သလိုပဲ။ ချက်ချင်း ရီဝေနှေးမြဲသွား
တယ်။ အင်း ဒီကောင် ကြီးပွားတိုးတက်ဦးမယ်။

“ငါ့စိတ်ထဲမှာလည်း သူပဲလို့ ဆဋ္ဌမအာရုံလိုလိုနဲ့ အသိ
တစ်ခုရနေတယ်။ သူ့ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်ကြည့်မယ်
ကွာ၊ ဒါဆို အဖြေတစ်ခုတော့ ထွက်မှာပဲ။ ဒီနေ့လည်း
သူနာမည်နဲ့ အတန်းကို ငါက ပေါ်တင်ကြီးမေးလိုက်တာ
ဆိုတော့ သူနာမည်ကို လူတိုင်းက သိသွားခဲ့ပြီ။ ငါတို့
လိုမျိုး ခပ်ဆင်ဆင်သံသယမျိုး တခြားလူတွေဆီမှာလည်း
ရှိနေနိုင်တာပဲ ဟုတ်တယ်မှလား ? . . . သူ့မျက်နှာလေး
ကိုက တခြားလူတွေကို သမန်ကာလှိုကာမျိုးနဲ့ သာမန်
ဆန်မနေဘဲ တစ်မျိုးလေးထူးဆန်းနေတယ်လေ၊ ငါဖြော
တာ ပေါက်ရဲ့လား ? . . . အဲဒီအချက်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်
မလှဲဘဲ ဒီမဲအိတ်ကြီးကို လာခိုးသွားတာဖြစ်မှာပေါ့။

လှုပ်ရှားနေတာ သူတစ်ယောက်တည်းတော့ ဟုတ်ပုံမရ
ဘူး၊ တခြားလူခွဲတွေ သူ့မှာရှိနေလိမ့်မယ်၊ ငါသိချင်တာ
က သူ ဘယ်သူလဲ ? . . . ဘာလဲဆိုတာကို သိချင်တာ”
“အိုကေလေ . . . မင်းသိချင်တယ်ဆိုရင် နောက်နေ့က
စပြီး သူ မသိအောင် သူ့ကိုပြန်ပြီး ရဲ့ဒိုးလိုက်တာပေါ့။
ငါတို့ သူ့ကို သံသယရှိနေတယ်ဆိုတာ သူ မသိစေဘဲ
ပါးပါးလေးလိုက်တာ ပိုကောင်းမယ်၊ သိပ်သိသာသွား
ရင် သူ့ကို ဖမ်းမိမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့ထက် သူက ပိုပါး
နပ်နိုင်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တစ်ကျောင်းလုံး
ကလူတွေကိုတောင် သူ သေသေသပ်သပ်၊ ပီပီရီရီက
လေး ကစားနိုင်တာကွာ”

“သူ့ရည်ရွယ်ချက်ကလေးက အရမ်းကောင်းပါတယ် ကွာ၊
ဘာဖြစ်လို့ လူသိမခံချင်တာလဲဆိုတာ တွေးမရ ဘူး”

ထင်မြင်ချက်တွေ တစ်ယောက်တစ်ခွန်းနဲ့
ဆက်ဆုံးတော့ ဘုန်းမိုးအိမ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ရင်ထဲမှာ ပဟေဠိ
လေးက တွယ်ချိတ်နဲ့ ချိတ်လိုက်သလိုပဲ ကပ်ငြိပါလာခဲ့တယ်။
“သိ . . . အဲဒီနာမည်ကလေးကို ခပ်ဖွဖွကလေး ရေရွတ်
ဆက်ရင်တောင် သူ့ရင်တစ်ခုလုံး ပန်းတွေအားလုံး တဖျတ်

နှင်းသီးကိုခေါ်ခိုချုပ်ငါးတို့

လွန်းထားထား
(အေးကုတ်ဖိုလ်)

ဖျတ် ပွင့်သွားကြသလို မွှေးယုံလင်းအိုသွားတော့တာ။ ကောင်မ
လေးရေ . . . ငါတို့တော့ ယဉ်ယဉ်လေးနဲ့ ပြုစားမယ်မကြံ
လိုက်ပါနဲ့ . . . ငါ့ရင်က အခုကတည်းက တဖြုတ်ဖြုတ်
ပဲ့ကြွေနှင့်ခဲ့ပြီကွယ် . . . ။

***

ပထမနှစ်မြန်မာစာအတန်းဘက်မှာ ဘုန်းမိုးတို့
မသိမသာ မယောင်မလည်နဲ့ သွားစောင့်ကြည့်မိကြတယ်။
တွေ့ရပါပြီ သူ့ရဲ့ ပန်းခင်းကလေး။ နားမှာ hand-free (blue
tooth) လိုဟာမျိုးလေးတပ်ဆင်ထားပြီး တစ်ယောက်တည်း
စကားတွေပြောရင်း လျှောက်လာနေတာပါ။ ထုံးစံအတိုင်း
ခေါင်းမှာ ပိုး scarf လှလှကလေးစည်းနှောင်လို့ . . . ။ သူတို့
က ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးစောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြတာမို့ သူမရဲ့ အပြု
အမူ လှုပ်ရှားမှုကလေးတွေကို အသေးစိတ်ကစပြီး မြင်နေရ
တာပါ။ သူမ ဘယ်သူနဲ့ ဖုန်းပြောနေတာလိမ့် . . . ။ တစ်
ယောက်ယောက်ကို စီစဉ်ညွှန်ကြားနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာ
ပဲ။ အသံကလေးက ကိုးတိုးဖွဖွကလေးမို့ ဘုန်းမိုးတို့ မကြား
နိုင်ပါ။ သူမက သူငယ်ချင်းကောင်မလေးတချို့နဲ့ တရင်းတနှီး
ဆယ်ပွဲဖွဲ့ စကားဆိုနေခဲ့တယ်။ သူမတို့အတန်းရဲ့နောက်ဆုံး

www.burmeseclassic.com

ထောင့်ကျကျခုံတန်းတွေဆီမှာ သူတို့ ခပ်တည်တည်ပဲ ဝတ်ထိုင်နေလိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ သူမကို စိမ်ပြေနပြေပဲ စောကြည့်နေမိပါတယ်။ ပြီးဆုံးသွားမှာသိပ်စိုးမိတဲ့ ရုပ်ရှင်တစ်ကားလို စာအုပ်တစ်အုပ်လို သီချင်းတစ်ပုဒ်လို မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ကို ခံစားနေခဲ့မိတာပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း အံ့ဩတယ်။ ဘုန်းမိုးဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ လွယ်လင့်တကူ ကျဆုံးတတ်ခဲ့သူမှ မဟုတ်တာလေ။ သူမလေးနဲ့ကျမှ သူ့ကိုယ်တို့တောင် နားမလည် လိုက်မမီတော့။

“ဟေ့ကောင် . . . မင်း အကြည့်တွေကိုလဲ တဆိတ်ရုတ်သိမ်းစမ်းပါဦး၊ မျက်တောင်ကလေး ဘာလေးပဲ ခတ်ပါဦး၊ မင်းတော့ မလွယ်ဘူး ဘုန်းမိုး၊ အသည်းအသန်ကြီးပါလား”

“အေးလေ . . . ပြောတော့ ‘အမည်မသိစာဆို’ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ စုံစမ်းနေတာတဲ့၊ ငါ မသိဘူးများ မှတ်နေလား မင်းက မင်းနှလုံးသားကို အစာဝဝကျွေးနေတာများ”

“ရှိ . . . ရှိ . . . မင်းတို့ စကားအရမ်းများတယ်ကွာ မနှောင့်ယှက်စမ်းနဲ့၊ အာရုံနောက်တယ် . . .”

သူ့ကို ဒီကောင်တွေပိုင်းပြီး မျက်စောင်းခဲ့ကြမှန်

လှည့်ကြည့်စရာမလိုဘဲ သေချာနေပါတယ်။ အတန်းတစ်ချိန် ပြီးသွားချိန်မှာ သူမတို့အုပ်စုလစ်ထွက်လာခဲ့တာမို့ သူတို့လည်း ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လိုက်ရပါတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ကဲန်တင်းဘက်ကို ဦးတည်သွားကြတာမို့ သူတို့လည်း ဝမ်းသာအားရ လိုက်ခဲ့ကြတယ်။ သူမဆီမှာ သံသယဖြစ်စရာ အကောင်းဆုံးက မကြာခဏ ဖုန်းပြောခြင်းပါ။ ဖုန်းကိုကိုင်ပြီး ပြောစရာ မလိုပေမယ့် သူမ ဖုန်းပြောမှန်း သေချာတာက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကိုသွားပြီးမှ ခေါင်းကလေးငုံ့ကာ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးနဲ့ တစ်ယောက်တည်း ပြောနေတတ်တာမျိုးပါ။ သူမ ဘာတွေပြောနေတာလဲ?။ ခက်တာက ဘုန်းမိုးက နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရှားမှုကိုကြည့်ပြီး သူမ ဘာစကားတွေပြောနေသလဲ ဆိုတာကို ခန့်မှန်းလို့ရတဲ့ lip reading လည်း မတတ်ပြန်တော့ ခက်နေပြီ . . . ။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ သူမတို့ထိုင်ကြတော့ ဘုန်းမိုးတို့လည်း သူမတို့မမြင်သာအောင် တတ်နိုင်သမျှ အကာအ ကွယ်ယူပြီး ထိုင်ကြပါတယ်။ သူမတို့ကတော့ မိန်းကလေးတွေ ပီပီ စကားက ခပ်များများရယ်။ တခါခါနဲ့ ရယ်လိုက်ကြသေးတာ . . . ။

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

“ဘုန်းမိုး၊ မနက်က မင်း ‘ဆုံစည်းရာ’မှာ ဘယ်သူနာ မည်သွားကပ်ထားတာလဲ ?”

“ဘယ်သူနာမည်မှ မကပ်ပါဘူး။ သံသယအရှိဆုံးလူကို စုံစမ်းဆဲ လှိပ်ရေးထားလိုက်တာ။ ကာယကံရှင်က သူ့နာမည်ကို ရေးထားမိရင် ကြိုက်ချင်မှကြိုက်မှာကိုး။ သူ့ဘာကြောင့် လူသိမခံချင်ရသလဲဆိုတာကို ငါ သိချင်သေးတာ။ သူ့သဘောဆန္ဒမပါဘဲ ငါ ဘာမှ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဇွတ်မလုပ်ချင်ပါဘူး။”

“အေးလေ . . . တကယ်တော့လည်း သူ လုပ်နေသမျှဟာ ကောင်းတာတွေချည်းပါကွာ။ လူတကာရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို တိတိတဆိတ် စုံစမ်းရှာဖွေပြီး ကူညီဖြည့်ဆည်းပေးနေတာပါ။ သူ့ကို လူမသိစေချင်လို့ လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ကိစ္စကို ဇွတ်ဖော်ထုတ်စရာအကြောင်းတွေလည်း မရှိလှပါဘူး . . . သူ့သဘောပဲဟာ”

“ဟော . . . သူတို့ ရွှေပြီကွာ၊ လိုက်ဦးမှာလား ဘုန်းမိုး။”
“ဘယ်နေလိမ့်မလဲကွာ . . .”

သူတို့ တကောက်ကောက် လိုက်ခဲ့ကြပြန်တာပဲ။ ဒီပုံအတိုင်းဆို ဘယ်လိုမှ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် အမိအရထေ

မိမိနိုင်မှာမဟုတ်တာ သေချာတယ်။ ဘာလို့လည်းဆိုတော့ သူမက ဖုန်းနဲ့ပဲ စီစဉ်ညွှန်ကြားနေတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လေ။

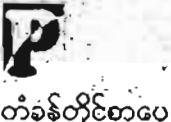
သူမကိုယ်တိုင် လှုပ်ရှားချင်မှ လှုပ်ရှားမှာကိုး . . . ။

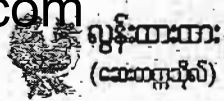
“ဟော . . . မိန်းကလေးအိမ်သာထဲဝင်သွားတာကွာ၊ လိုက်ဦးမလား . . .”

“မင်းကြီးတော်ကြီး လိုက်ခိုင်းပါလားကွာ . . .”

သူတို့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရယ်မိကြတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့နောက်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့လိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်ရတာဟာ အလွန် သိမ်မွေ့နက်နဲတဲ့ ခံစားမှုတစ်ခုပေးမှန်း ဘုန်းမိုးဘဝမှာ ပထမဆုံးသိခဲ့ရတာပါ။ တစ်နေ့လုံးလုံးပါပဲ။ ကိုယ့်ကို သူ မမြင်စေရဘဲ သူနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ဘုန်းမိုးရှိနေခဲ့ရုံနဲ့ နွေးနွေးပျပျ ခံစားချက်ကလေးနဲ့ စိတ်နှလုံးသာစရာကောင်းနေခဲ့ပါတယ်။ ချစ်သူ . . . လို့ အမည်ပေးမည်ရဲသေးပါဘူး ကောင်မလေးရေ . . . ။ လွမ်းမိုးသူ စွဲလန်းသူ ညှို့ငင်သူရယ်လို့ ခဏခေါ်ခွင့်ပြုပါနော် . . . ။

***

တစ်ပတ်တိတိ သူမနောက်ကို မသိမသာရဲ့ခိုးလိုက်မိရုံနဲ့ . . . “အမည်မသိစာဆို” ဟာ သူမပါပဲလို့ ဝှပ်ခွဲလောက်စရာ ခိုင်လုံတဲ့အချက်အလက်တွေ မတွေ့ခဲ့ပေမယ့် သူ့နှလုံးသားရဲ့ အခန်းနေရာ တော်တော်များများကိုတော့ သူမက နေရာယူလွှမ်းမိုးလိုက်ပါပြီ။ မနက်မိုးလင်းကျောင်းရောက်တာနဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်က ကပ်ခဲ့ကို ဆွာနေခဲ့ပြီ။ သူမရဲ့ မျက်နှာကလေးကို မြင်တွေ့ချင်တဲ့ ဆာလောင်မှုဆိုပါတော့ အဲဒီတော့ သူ့ရဲ့ခြေလှမ်းတွေဟာ အလိုလိုနေရင်းပဲ မြန်မာစာတန်းဘက် ရောက်ခဲ့ရတယ်ပေါ့။ သူမရဲ့ မျက်နှာကလေးကို မြင်ပြီးမှပဲ သူ့အတွက် တစ်နေ့တာစာ ပြီးပြည့်စုံသွားသလို ခံစားမှုမျိုးနဲ့ ကိုယ့်အတန်းတွေဘက်ပြန်လာ . . .။ နေ့လည်ဆို သူမ ထိုင်လေ့ရှိတဲ့ ကန်တင်းက စားသောက်ဆိုင်ကလေးတွေမှာ ရွေးထိုင်မိတတ်ပြီ။ သူမက တစ်ဆိုင်တည်း အတည်တကျ ထိုင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဆိုင်တကာအနွဲ့ လိုက်ထိုင်တတ်သူဆိုတော့လည်း သူမကိုတွေ့ရဖို့ တော်တော်တော့ ရှာရသွားပါ

ဒါပေမယ့် သူမကို တွေ့လိုက်ရတဲ့အခါတိုင်း သူ အရမ်းပျော်သွားတတ်ပါတယ်။ တကယ်တော့လည်း သူမကိုရှာရတာ သိပ်ခက်ပါ။ ခေါင်းမှာ scarf လှလှဆန်းဆန်းကလေးတွေ စည်းနှောင်ထားတတ်သူဆိုလို့ သူမတစ်ယောက်တည်းရှိတာကိုး။ ချားသောအားဖြင့်တော့ သူ့ကို သူမ မမြင်အောင် သူ သတိထားပါတယ်။ သူမနဲ့ မျက်ဝန်းချင်းဆုံချင်လှပေမယ့် သူမနောက်ကို သူ တကောက်ကောက်လိုက်နေမှန်း သူမ သိသွားတာကိုလည်း စိုးရွံ့မိပြန်ရော။

ဒါပေမယ့် သူ့ကို အမြဲ အံ့ဩစေခဲ့သူ သူမက နောက်ခင်းတစ်ခုမှာ သူ့ကို တအံ့တဩ နိုးထစေခဲ့ပြန်ပါတယ်။

“သားရေ . . . ဖုန်း”

ဆိုပြီး မေမေ သူ့လက်ထဲ ဖုန်းလာထည့်ပေးချိန် အ သူ အိပ်လို့ကောင်းတုန်းအချိန်။

“အာဗျာ . . . သား အိပ်လို့ကောင်းတုန်းရှိသေးတာ မေမေကလဲ၊ ဟိုကောင်တွေလား . . . သား မနိုးသေးဘူးလို့ပြောလိုက်ပါ မေမေရာ”

သူ အိပ်မှုနဲ့စွဲမွှားအသံကြီးနဲ့ လှမ်းအော်လိုက်မိသေးတယ်။ မေမေက ဖုန်းခွက်ကို လက်နဲ့အုပ်ပြီး သူ့ကို မျက်

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

လုံးပြုံးကလေးနဲ့ကြည့်ပြီး တိုးတိုးလေးလှမ်းပြောတယ်။

“ဟဲ့ . . . မိန်းကလေးသလေး သားရဲ့”

တဲ့ . . . ။ သူ့ အိပ်ချင်စိတ်တွေ ဘယ်ဆီလွင့် ပျံသွားမှန်းမသိ။ သူ ဝုန်းခနဲခနဲထလိုက်ပြီး မေမေ့ဆီက ဖုန်းကို ကမန်းကတန်း လှမ်းဆွဲမိချိန်မှာ သူ့နှလုံးသားက ဒုန်းစိုင်းနေခဲ့ပြီ။

“ဟယ်လို . . .”

“သံသယတွေ တနင့်တပိုးနဲ့ မမောသေးဘူးလား ဦးစံရှားရယ်။ အိပ်လို့ကောင်းနေတုန်း နှိုးလိုက်မိရင် ဆောရီးပါရင်”

အသံကလေးက မနက်ခင်းကလေးမှာ သာယာနာပျော်ဘွယ်အတိနဲ့ပါ။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘဲ သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး အားပါးတရ ပြုံးနေခဲ့တယ်။

“ဘယ်သူလဲဟင် ? . . . ကျွန်တော့်ဖုန်းနံပါတ်ကို ဘယ်လိုရတာလဲ ? . . .”

“မျက်လုံးတွေကို ရှင်ရှင်ဖွင့်ထားပါ။ နားတွေကို ထားကားစွင့်ထားပါ။ နှလုံးသားကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ထားပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ နေရာအနှံ့ကနေ တိုးဝင်လာပါလိမ့်”

မယ်ရှင် . . .”

သူမ အသံလေးက မြူးဖျါချိုရွှင်လို့ပါ။

“ကောင်းလိုက်တဲ့ အဆိုလေးပါလား၊ ဘယ်သူပြောတာလဲဟင် ?”

“ကျွန်မပြောတာပေါ့ရှင်၊ နောက်ကနေ စုံထောက်ကြီး တစ်ယောက်လို တကောက်ကောက်လိုက်နေတာ ပင်ပန်းပါတယ်ရှင်၊ ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ပါတော့နော်”

“ရပ်တန်းကနေ ရပ်စေချင်ရင် ဒီအတိုင်းတော့ ဘယ်ရမလဲဗျာ၊ အပေးအယူလေးတော့ လုပ်ဖို့လို့တာပေါ့”

“ဟောဇော် . . . ရှင်က ဘာလို့ချင်လို့လဲ . . . ?”

“ကျွန်မကော့ဆီက အလစ်သုတ်သွားခဲ့တဲ့ ‘အမည်မသိစာဆို’ရဲ့ မဲအိတ်ကြီး . . .”

သူမဘက်က တလွင့်လွင့်ရယ်သံကလေးကို ဆည်းလည်းသံလွင့်လွင့်ကလေးလို ကြားရပါတယ်။

“ဟင် . . . ကျွန်မကို အတိအလင်းကြီး စွပ်စွဲနေတာပါလား ? . . . ကျွန်မ ယူတယ်လို့ဆိုရအောင် ဘယ်မှာလဲ သက်သေ”

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရတယ်လေ”

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုခတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ကျွန်မ

“အဲဒီကတည်းက လွဲပြီရှင်၊ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာလဲ ? ..

ကျွန်မက ယောက်ျားအိမ်သားထဲ ဝင်စရာလားရှင်”

“ဟား ဟား . . . တွေ့လား၊ စာစချက်တည်းနဲ့ကို ပေါ်

တာ၊ ကျွန်တော် အဲဒီအိတ်ကိုပျောက်တာ ယောက်ျားအိမ်

သားထဲမှာလို့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိတုံး . . . က?”

သူမဘက်က ဖျတ်ခနဲအသံတိတ်သွားပြီးမှ တသိ

သိမ့်ရယ်ပါတော့တယ် . . . ။

“အိုး . . . ဟုတ်သားပဲ၊ ရှင် သိပ်လည်တာပဲ၊ ကျွန်

အင်္ဂါမိသွားတယ်”

“နဂိုယဉ် . . . ”

သူ အမြတ်တနိုးအသံလေးနဲ့ ခပ်ဆဆခေါ်လို့

မိတာပါ . . . ။

“ရှင် . . . ”

တဲ့ . . . ။ သူမစာလည်း ရှုတ်တရက် အမှတ်

ထူးလိုက်သံကလေးပါ။ အဲဒီအချိန်ကလေးလောက် သာယာ

ပျော်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ခံစားမှုမျိုး သူ့ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်မျှ မ

ခဲ့ဖူးသေးပါ . . . ။

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် လေးစားစွာ ဦးညွှတ်ပါတယ်”

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆီမှာ ဒီလောက် အကြင်နာ
ကြီးမားတဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းတဲ့ ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ်
ကလေး မျှဝေစိတ်ကလေးရှိနေတာကို တော်တော်
အံ့ဩဖို့ လေးစားဖို့ကောင်းပါတယ်။ လူတွေကို သိခွင့်
မပေးဘဲ လျှို့ဝှက်ထားတာကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ပိုင်
လွတ်လပ်ခွင့်ပါ။ ကျွန်တော်ကလည်း ဇွတ်အတင်းဖော်
ထုတ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အံ့ဩဖို့ကောင်း
တယ်ဗျ . . . သိလား၊ အဲဒါကို ဆဋ္ဌမအာရုံလို့များ
ခေါ်မလားမသိဘူး။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပထမဆုံး
စတုတ္ထတွေ့တဲ့နေ့ကတည်းက စိတ်ထဲမှာ သံသယရှိခဲ့တာ၊
အဲဒီနေ့က ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းရဲ့ စားပြီးနားမလည်ပြဿ
နာကို ခင်ဗျားကူပြီးဖြေရှင်းပေးသွားခဲ့တယ်လေ”

သူမက ခပ်ဖွဖွကလေးသာ ရယ်မောလို့နေခဲ့ပါ

သယ်။

“ကျွန်မ ရှင်ကို တစ်ခုတောင်းဆိုချင်ပါတယ်”

“ပြော . . . နဂိုယဉ်”

“ကျွန်မကို ရှင် သိသွားတယ်ဆိုတာကို တခြား ဘယ်သူ
ကိုမှ မပြောပြပါနဲ့နော်၊ ဆက်ပြီး လျှို့ဝှက်ထားပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

ရှင် ရိပ်မိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မလည်း ရိပ်မိနေခဲ့ပါ
တယ်။ ရှင့်ကို ကျွန်မ လှမ်းပြီး နှုတ်ပိတ်တဲ့သဘောပါ
အဲဒီလျှို့ဝှက်ချက်ကို ကျေးဇူးပြုပြီး တည်ပေးပါ
ကိုဘုန်းမိုးသွန်း၊ တည်ပေးမယ်လို့လည်း ယုံကြည်ပါ
တယ်”

“စိတ်ချပါဗျာ . . . ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေတောင်
မသိစေရပါဘူး”

“အိုး . . . ကျေးဇူးပါရှင်၊ ကျွန်မကို ဘယ်သူမှ မသိ
စေချင်လို့ပါ။ ကျွန်မ တိတ်တိတ်ကလေးပဲ သူတို့ကို
အံ့ဩပျော်ရွှင်စေချင်တာ”

“ကျွန်တော် တစ်ခု ပြန်တောင်းချင်တယ်ဗျာ”

“ဘာများလဲဟင် . . . ?”

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားရဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်ချင်တယ်၊ လူ တိုင်း
သူတို့ အရမ်း impress ဖြစ်မိတဲ့ သူတို့ရဲ့ Inspiration
တွေနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးချင်ကြတယ်လေ”

“ဪ . . . ဘာများလဲလို့၊ ခင်လို့ရပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်
လည်း သူငယ်ချင်းတွေ အများကြီးရှိတာကို ပျော်
တယ်”

“ဒါဆို ဒီနေ့ ကျွန်တော် ကျောင်းရောက်ရင် ခင်ဗျားနဲ့
စကားလာပြောမယ်”

“အိုကေပါရှင် . . . ”

သူမ ဖုန်းချသွားခဲ့ပြီ။ သူ အိပ်ရာထဲကနေ ဝန်း
ဝန်းနဲ့ထွက်။ အတက်ကြွဆုံးခြေလှမ်းတွေနဲ့ ရေချိုးခန်းဝင်၊
ဘဝန်းဝန်းရေချိုး၊ အဝတ်အစားလဲပြီး စက်ဘီးကလေးနဲ့
ကျောင်းကို ရွှေ့လျားခဲ့တော့တာပါ။ ဘာကြောင့်မှန်း မသိဘူး။
သူရင်တွေ မတရားခုန်နေတယ် . . . ။

***

ကိုယ်တိုင်လည်း ဖျော်ရွှင်အောင်နေတယ်

လူတိုင်းကိုလည်း

ဖျော်ရွှင်မှုတွေကို လက်ဆောင်ပေးတယ်

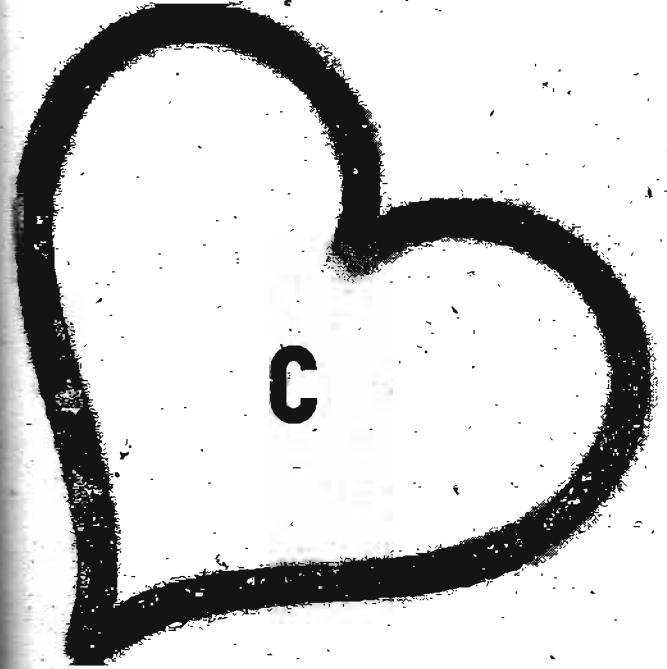
အဲဒါ...

ဘဝဖျော်ရွှင်မှုရဲ့

လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ...

(၁)

သူ့ဘဝမှာ ဒါဟာ ပထမဆုံးအကြိမ်ပါပဲ။ သူငယ်
ချင်းတွေနဲ့ ဆုံရပ်ဖြစ်တဲ့ ကော်ဖီဆိုင်ကို အရင်မသွားဘဲ သူမရဲ့
အတန်းရှိရာဘက် ဦးဦးဖျားဖျား ရောက်သွားခဲ့မိတာ။ သူမက
အတန်းရှေ့က အုတ်ခုံကလေးမှာ တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေ
ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးစွာ တင်တင်စီးစီးကလေး
ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ သူမကြည့်ရတာ သူ့ကို စောင့်နေခဲ့
သလိုပါ။ ကျောင်းတက်ဖို့စောသေးတာမို့ ကော်ရစ်ဒါမှာ လူ
ရွင်းလို့နေပါတယ်။ အားလုံး သူ့အုပ်စုကလေးတွေနဲ့သူ . . . သူ
အရွယ်ဝင်စားမှုကလေးတွေနဲ့သူမို့ သူနဲ့ သူမရဲ့ ဆုံတွေ့မှု
နည်းနည်း ဘယ်သူကမှ အထူးတလည် အာရုံစိုက်မနေခဲ့ကြပါ။

“ဟော . . . ရှင်က အရင်ဆုံးရောက်လာတယ်၊ ကျွန်မ
က သူငယ်ချင်းတွေကို စောင့်နေတာ”

သူမက ထုံးစံအတိုင်း အနက်ခံပေါ်မှာ ဝါခွေ
ထိတ်ကလေးတွေပါတဲ့ Scarf ကလေး လှလှပပ စည်းနှောင်

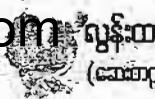

လို့ . . . ။ အနီးကပ်ကြည့်မှ ကြည်လင်ဝင်းပစိုပြေတဲ့ အသား
ဝင်းဝင်းမွတ်မွတ်ကလေးမှာ နက်မှောင်ရွန်းစိုတဲ့ မျက်ဝန်းက
လေးရယ်၊ ချွန်မြဲသွယ်တန်းနေတဲ့ နှာတံကလေးရယ်၊ ဖူးပြည့်
လှပတဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေးရယ်က သူမရဲ့အလှကို ပိုပိုးပေးထား
မှန်း သေချာသတိထားမိပါတယ် . . . ။

“ကျွန်တော် အံ့ဩနေတာ၊ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းနဲ့
တစ်ကျောင်းလုံးမှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့
လိုအပ်ချက်တွေရယ်၊ အဲဒါတွေကို ဖြည့်ဆည်းပေး
ရယ်ကို ဘယ်လိုများ စီမံခန့်ခွဲနေသလဲလို့”

သူမက ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာကလေးနဲ့ သူ့လက်ထဲ
ကို Mobile ဖုန်းကလေးတစ်လုံးနဲ့ blue tooth ကလေး
ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ရုတ်တရက် သူ နားမလည်ဘူး။

“ဒီကျောင်းထဲမှာ မေဂျာအနံ့ နေရာအနံ့မှာ ကျွန်မ
အဖွဲ့ဝင်တွေရှိတယ်လေ ဘုန်းမိုးသွန်းရဲ့၊ သူတို့က နှုတ်
လုံတယ်၊ မှင်သေတယ်၊ ယုံကြည်စိတ်ချရတယ်၊ ရှင်
မျိုးပေါ့လေ၊ ရှင်လည်း ကျွန်မရဲ့အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်
ဖြစ်ပြီနော်၊ သစ္စာရှိပေးပါနော်၊ နောက်ဆုံး စိတ်မဝ
စားတော့လို့ နှုတ်ထွက်သည့်တိုင် နှုတ်လုံလုံနဲ့ ထွက်သွား

ပေးပါ၊ ကျွန်မ စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ သူတို့အားလုံးကိုလည်း
ဒီအတိုင်းပဲ ကျွန်မ ပြောထားပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ တစ်
ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အမြဲတွေ့နေစရာမလိုဘူး၊ ဖုန်း
နဲ့ပဲ လှုပ်ရှားကြတယ်၊ message ပို့ကြတယ်၊ ကျောင်းရဲ့
အပြင်ဘက်မှာ ပစ္စည်းဝယ်ပေးရတဲ့သူကိုတော့ ကျွန်မ
လခပေးပြီး ငှားထားတာပါ၊ သူ့ဆုံးဖို့ ကားကအစပေါ့
လေ၊ အကြမ်းဖျဉ်းပြောရရင် တစ်စုံတစ်ယောက် တစ်
နေရာရာမှာ အခက်အခဲ တစ်စုံတစ်ရာတွေ့ပြီဆိုပါစို့၊
အဲဒါကို သိတဲ့လူက ကျွန်မဆီ လှမ်းဆက်သွယ်တယ်၊
အချက်အလက်တွေ ပြောပြတယ်၊ ကျွန်မက ကျွန်မရဲ့
လူကို လိုအပ်တာ လှမ်းဝယ်ခိုင်းရတယ်၊ လာပို့ခိုင်းရ
တယ်၊ ကာယကံရှင်ဆီရောက်အောင်တော့ အခြေ
အနေအရ ကြည့်ပြီး လှုပ်ရှားရတာပေါ့လေ”

“အား . . . ခင်ဗျားရဲ့ စီမံကိန်းကြီးက မလွယ်ဘူးနော်၊
ပိုက်ဆံလည်း တော်တော်ကုန်မှာပဲ”

သူက လှိုက်လှဲအံ့ဩစွာပြောမိတယ်။ သူမရဲ့
မျက်နှာကလေးက တကယ့်ကို ထက်သန်တက်ကြွနေခဲ့တာပါ။
သန်အရ သာမန်ဆန်ဆန်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ တကယ့်ကို စိတ်

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

ရောကိုယ်ရော နှစ်နှစ်ကာကာ စိတ်ဝင်စားစား . . . ။

“လူတွေက စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုဆိုတာကို ပိုက်ဆံနဲ့ ပေးဝယ်လို့မရဘူးလို့ ပြောတတ်ကြတယ် သိလား။ ကျွန်မ အတွက်တော့ ဒီစကားက မမှန်ဘူးရှင်၊ ပိုက်ဆံဆိုတာ အသုံးချတတ်ရင် စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုကိုရနိုင်သားပဲ။ ရရှိလိုက်မှ ပျော်စရာကောင်းတာမဟုတ်ဘူးလေ။ ကိုယ့် မှာရှိနေတာထက်ပို လိုအပ်နေတဲ့သူဆီ မျှဝေပေးလိုက် ရတာကမှ ပိုပြီးပျော်စရာကောင်းတာ။ ရှင် မယုံရင် စမ်းကြည့်ပါ။ လှုပ်ရှားကြည့်လိုက်၊ ရှင်အနီးနားတဝိုက် မှာ အခက်အခဲနဲ့ကြုံတွေ့နေတဲ့သူ၊ တကယ်လိုအပ်နေ တဲ့သူတွေရင် ကျွန်မနဲ့ဆက်သွယ်ပါ။ သူ့ကို ဖြည့်ဆည်း ပေးကြည့်လိုက်ပါ။ သူ့ရဲ့ အံ့ဩပျော်ရွှင်မှုထက် အဆ ပေါင်းများစွာပိုတဲ့ ကြည်နူးပီတိကို ရှင် ရလိမ့်မယ် ပြီးတော့ အဲဒီ ပျော်ရွှင်မှုပီတိချမ်းသာဟာ ဘယ်တော့မှ ပျောက်ပျက်မသွားတော့ဘူး။ ပြန်တွေးလိုက်တိုင်း အဲဒီချမ်းသာသုခကို ပြန်ခံစားရတယ်။ သေသေချာချာ သတိထားကြည့်ရင် ရှင်မျက်နှာမှာရော ရှင်စိတ်ထဲမှာပါ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြုံးနေမိလိမ့်မယ်။ ကျွန်မတော့ အဲဒီ

ပျော်ရွှင်မှုကို နေ့တိုင်း ခံစားရတယ်။ ရှင်ကို တစ်ခု ပြောပြမယ်။ ကျွန်မငယ်ငယ်က ကျွန်မသိပ်ချစ်တဲ့ ကျွန်မရဲ့မေမေ့ကို အသိချင်ဆုံး မေးခွန်းတစ်ခု မေး ကြည့်ခဲ့ဖူးတယ် သိလား . . . ”

“အင်း . . . ပြောပြပါဦး”

သူမ ပြောပြနေပုံက စိတ်ပါလက်ပါ လှိုက်လှိုက် လှဲ ရှိလှတာမို့ သူလည်း စိတ်ဝင်စားစား နားထောင်မိပါတယ်။

“မေမေလို့ . . . သမီးရဲ့ဘဝမှာ အရေးအကြီးဆုံးအရာ က ဘာလဲဟင်လို့ အဲဒီတော့ မေမေက ကျွန်မကို အား ပါးတရ တင်းကျပ်နေအောင် ပွေ့ဖက်ပြီး ပြုံးပြုံးက လေးနဲ့ လေးလေးနက်နက် ဖြေခဲ့တာကို ကျွန်မ ခုချိန် ထိ မှတ်မိနေခဲ့တယ်။ သမီးရဲ့ဘဝမှာ အရေးအကြီးဆုံး အရာက ‘ပျော်ရွှင်မှု’ (happiness) ပေါ့။ သမီးရယ်တဲ့ လူ့ဘဝဆိုတာ အချိန်တိုတိုကလေးတဲ့။ အဲဒီအချိန် ကလေးထဲမှာ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း သမီးကိုယ်တိုင်လည်း ပျော်ရွှင်အောင်နေရမယ်။ သမီးရဲ့ အနီးအနားပတ်ဝန်း ကျင်ကလူတွေကိုလည်း ပျော်ရွှင်မှု တတ်နိုင်သလောက် ပေးရမယ်တဲ့။ တကယ်တော့ အဲဒါဟာ ဘဝနေနည်း

တစ်ခုပဲဆိုတာ ကျွန်မ တစ်နေ့တစ်ခြား ပိုပိုသဘောပေါက်လာခဲ့တယ်။ နေ့တိုင်း ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း ပျော်ရွှင်အောင်နေတယ်။ လူတိုင်းကိုလည်း ပျော်ရွှင်တွေ့ပဲ လက်ဆောင်ပေးတယ်။ အဲဒါ ကျွန်မဘဝရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ . . . သိလား”

ခန့်မှန်းကြည့်ပါ။ ဘုန်းမိုးစိတ်ထဲ သူမအပေါ် အယ်လောက်ပြိုင်ဆင်းယိုင်ညွတ်သွားခဲ့မလဲဆိုတာ။ ဘုန်းမိုး မျက်တောင်ပင် မခတ်မိတော့။ သူမကိုသာ တအံ့တဩ ဝေဖို့ကြည့်နေမိတော့တာ။ ဒီလို အတွေးအခေါ်မျိုးရှိတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး သူ့ဘဝမှာ မကြုံဆုံဖူးခဲ့ပါလား။

“ခင်ဗျားမေမေက တော်လိုက်တာဗျာ၊ ကျွန်တော် တွေ ခွင့်ရချင်လိုက်တာ”

“အင်း . . . ရှင် တွေ့ချင်ရင်တော့ နတ်ပြည်ကို လိုက်ရမှာ ဘုန်းမိုးသွန်းရဲ့ မေမေရော ဖေဖေပါ အဲဒီမှာ ကျွန်မကို အမြဲတမ်း စောင့်ကြည့်အားပေးနှစ်သိမ့်ပေးကြတာလေ”

သူ ရုတ်တရက် နားမလည်လိုက်။ သူမ ပြောတာကလေးက ပြုံးပြုံးကလေး။ နတ်ပြည်မှာဆိုတော့ ဒီလူပြည်မှာ

ဆိုတော့တာကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးကလေး ပြောလိုက်တာလို့ သူ နားလည်လိုက်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူမရဲ့ မျက်နှာက သေးပေါ်မှာ ပူဆွေးသောက ဆွေးမြည့်နာကျင်မှုရယ်လို့ တွေ့ရပါ။ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ကလေး . . . ။

“ဖေဖေနဲ့မေမေ ရှိကတည်းက အရမ်း ရက်ရောခဲ့ကြ တာ ဘုန်းမိုးရဲ့ အလှူအတန်းရက်ရောတယ်။ အပေး အကမ်း ရက်ရောတယ်။ ကျွန်မကိုလည်း သူများဆီက နေယူဖို့ထက် သူတစ်ပါးကို ပေးတတ်ဖို့ သွန်သင်ပုံသွင်းပေးခဲ့ကြတာပါ။ သိပ်ကျေးဇူးတင်ဖို့ကောင်းတယ်။ လှူလိုက်လို့ ပေးလိုက်လို့ ကိုယ့်ဆီမှာလည်း ဘယ်တော့မှ လျော့သွားတယ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဖေရော . . . မေရော နှစ်ဘက်စလုံးက ချမ်းသာကြတာကိုး၊ အဲ . . . ကျွန်မ ကြွားပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျွန်မရဲ့ ဘဝကလေးကို ရှင် သိထားအောင် ပြောပြထားတာပါ။ လူ့ဘဝက တိုတိုကလေးပဲဆိုတာ ဖေဖေနဲ့မေမေက သက်သေပြခဲ့တာ။ ကျွန်မ ရှစ်တန်းပြေမယ့်နှစ်မှာပဲ ဖေနဲ့ မေ ဘန်ကောက်မှာ ဆေးသွားစစ်ရင်း Phuket ကို အလည်ခဏ ဝင်ရင်း Tsunami ထဲ ပါသွားခဲ့တာလေ၊ ပြန်ရောက်လာ

www.burmeseclassic.com

လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မျှော်လင့်ထားခဲ့တာ ဒီနေ့အထိပါပဲ။
 နောက်တော့ ကျွန်မ အိပ်မက်မက်တယ်။ မေမေ့ထံ
 မက်တာပါ။ မေရောဖေရော နတ်သား နတ်သမီးတွေထံ
 ပြုံးပြောင်ဝမ်းလက်ပြီး အရောင်အဝါတွေ တောက်ပနေ
 တာပဲ။ မေမေက သူ့ အမြဲစောင့်ကြည့်နေတယ်တဲ့။ တစ်
 ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပေမယ့် အားမငယ်ဖို့ ပျော်ပျော်
 နေဖို့ လူတွေကို ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ ဆက်ပေးနေဖို့ ပြောပြ
 နေတာ။ တကယ်ပဲ ကျွန်မအနား မေမေရောက်လာပြီ
 ပြောပြနေခဲ့သလိုပဲ သိလား။ လောကအလယ်မှာ ကျွန်မ
 တစ်ယောက်တည်း အမွေတွေ တပုံတပင်နဲ့လေ့ ကျန်နေ
 ခဲ့တာ။ ဒီငွေတွေကို ကျွန်မ မသုံးတတ်ရင် ကျွန်မ
 ဒုက္ခရောက်မှာ။ ဒါကြောင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေကို ငွေ
 လဲလှယ်ယူနေတာပါ ဝယ်ယူနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ
 ကို လူသိမခံချင်ဘူး။ ကျွန်မ ပျော်ပျော်ကလေးပဲ နေသွား
 ချင်တယ် ဒါကြောင့်ပါ။ တခြားအကြောင်း ကြီးကြီးမား
 မား ဘာမှမရှိပါဘူး။”

သူမဆီက ဒီလောက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အတွင်းထဲ
 ကျ သိခွင့်ရလိမ့်မယ်လို့တောင် သူ ထင်မထားခဲ့ပါ။ ‘အမည်’

မသိစာဆို ဆိုပြီး လျှို့ဝှက်ခြင်းကြီးစွာ ပုန်းလျှိုးနေခဲ့သော ထို
 မိန်းကလေးက သိခွင့်ပေးခဲ့ပြန်တော့လည်း သူမရဲ့ဘဝ တစ်ဝတ်
 တဒေသကိုပဲ ဖွင့်ဟပြောပြခဲ့တာပါ။ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ မာယာ
 အင်းတဲ့ သူမရဲ့ ပကတိ အဖြူထည်မျက်နှာကလေးကို သူ အနီး
 တပ်မြင်ခွင့်ရနေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တလျှောက်လုံးမှာ သူ
 တိုက်သို့ သတိထားမိနေခဲ့တာက သူမအပေါ် ထူးဆန်းလှိုက်လှ
 တဲ့ စိတ်ခံစားမှုတစ်မျိုးနဲ့ တွယ်ငြိနှောင်ဖွဲ့နေမိတာကိုပါ။ လေး
 စားမှုရယ်၊ အထင်ကြီးမှုရယ်၊ မြတ်နိုးမှုရယ်၊ အဲဒါတွေက ရေတံ
 ခွန်ဆီကနေ အရှိန်အဟုန်ပြင်းပြင်း စီးဆင်းလာတဲ့ရေအလျင်
 လို သူ့ရင်ထဲတိုင် တိုက်ရိုက်စီးဆင်းဝင်ရောက်လို့နေတာပါ။ သူမ
 ပြောပြခဲ့တဲ့ စကားလုံးတိုင်းဟာ သူ့ရင်ထဲသို့ နက်ရှိုင်းစွာ စီး
 ဝင်နေရာယူခဲ့ပြီ . . . ။ သူမနဲ့ ပိုပြီး နီးကပ်သွားသလိုလည်း
 ခံစားရပါတယ်။

***

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုကို

Surprise လေးတွေ

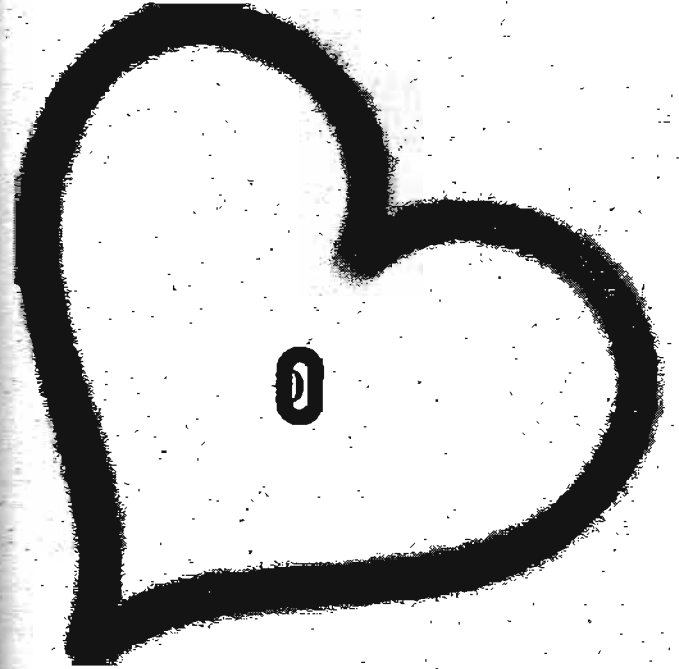
တစ်ခုစီ ပို့ပေးမယ်

ဆယ့်ငါးရက်ဆိုတော့

Surprise

ဆယ့်ငါးရက်ပေါ့နော်

(၈)

ပြောရရင် သူ့ဘဝဟာ သူ့ကိုယ်တိုင်တောင် သတိ
 ထားလိုက်မိဘဲ ညင်ညင်သာသာကလေး ပြောင်းလဲသွားခဲ့သ
 လို့ပါ။ သူ့ လုံးဝချော့လင့်မထားခဲ့တဲ့ အဖြစ်တစ်ခုလေး။
 သူ့ကိုယ်တိုင် 'အမည်မသိစာဆို'ရဲ့ လျှို့ဝှက်အဖွဲ့ဝင်တစ်
 ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တာကို သူနဲ့ အနီးကပ်ဆုံးမှာ ရှိနေကြတဲ့
 သူငယ်ချင်းတွေတောင် မရိပ်မိခဲ့ပါဘူး။ 'အမည်မသိစာဆို'
 ချစ်သူတစ်ယောက်ကလေးကိုလည်း ဝေလည်ကြောင်ပတ်နဲ့ သူ့ မသိ
 ခင်ယောင် ဆောင်နေခဲ့တော့တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း
 ညီဝိတော့ serious မဟုတ်လှပါဘူး။ နဂိုယဉ်အပေါ်လည်း
 လောက်ကြီး သံသယကြီးလှတာ မဟုတ်ဘူးရယ်။ ဒါပေမယ့်
 သူနဲ့ သူ့အကြားမှာတော့ လျှို့ဝှက်အဆက်အသွယ် အမြဲရှိလာခဲ့
 တယ်ဆိုပါစို့။

ကျောင်းထဲမှာ ကျောင်းသားကျောင်းသူ တစ်

နှလုံးသားကိုတော်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

(အေးတက္ကသိုလ်)

ယောက် အခက်အခဲတစ်ခုခုနဲ့ ကြုံတွေ့နေခိုက် သူ မြင်လိုက်ရ
ရင် သူမဆီ message ပို့တဲ့အခါပို၊ အခွင့်အရေးရရင် ဖုန်းနဲ့
လှမ်းပြောတာမျိုး၊ ဒါမှမဟုတ် သူမဘက်ကနေ သူ့ကို လှမ်းခိုင်း
တာမျိုး၊ ဥပမာ . . . ဘယ်မေဂျာ ဘယ်အတန်းက ဘယ်သူ
ဆီကို ပစ္စည်းလေးတစ်ခု သွားပို့ခိုင်းတာမျိုး၊ ကာယကံရှင်
မသိအောင်၊ ထိုသူနဲ့ အနီးစပ်ဆုံးမှာ၊ ထိုသူ့လက်ထဲရောက်
အောင် သူ့ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သုံးပြီး ပို့ရတာမျိုး . . . စသဖြင့်
ရှိတတ်ပါတယ်။ သူကပဲ စိတ်ဝင်တစားရှိမိလို့လား မသိ။ အဲဒီ
'အမည်မသိစာဆို' အလုပ်ဟာ အရမ်း စိတ်လှုပ်ရှားပျော်ရွှင်
ဖွယ်ကောင်းတဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ကစားနည်းကလေးနဲ့တူ တယ်။
ပြီးတော့ နေ့တိုင်းလိုလို သူ ခါတိုင်းနဲ့မတူဘဲ သိသိ သာသာ
ပျော်ရွှင်နေခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်သူ သံသယဖြစ်
စရာမလိုတော့လောက်အောင် တစ်ခုခုကို သေချာစွာ သိလာ
ခဲ့တယ်။ အဲဒါက သူ နဂိုယဉ်ကို ချစ်တယ်။ ချစ်တယ်ဆိုတာ
ထက် ပိုလေးနက်ပါတယ်။ တစ်သက်စာဆိုတာထက် ပိုပါတယ်။
ဘာကြောင့်မှန်းပြောမပြတ်ပေမယ့် သူမနားမှာ သူ အမြဲ
ရှိနေချင်မိတယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူမကို မြင်ခွင့်မရသေးရင်
သူ့ဘဝ ဒါမှမဟုတ် သူ့ရဲ့နေ့ရက်တစ်ရက်ဟာ မပြီးပြည့်စုံ

သလို တစ်ခုခု လိုအပ်နေသေးသလို ခံစားရတာ အသေ
အာ။ ပြီးတော့ အရမ်းဆန်းကြယ်တဲ့ သူ့ရင်ထဲက လှိုက်လှိုက်
သတဲ့ တောင့်တနေမိတဲ့ ဆန္ဒကလေးတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒါက
ဘယ်ဆိုတော့ သူမရဲ့ ဆံနွယ်ကလေးတွေကို မြင်ချင်နေတဲ့
ဆန္ဒတစ်ခုပါ။ သူမရဲ့ ဆံနွယ်ကလေးတွေဟာ ရှည်ရှည်ဖြောင့်
ဖြောင့်စင်းစင်းကလေးတွေလား . . . ဒါမှမဟုတ် အခွေအ
ဆံနွယ်ကလေးတွေလား . . . အနက်မှောင်ကလေးလား . . .
အဖြူဖျော့ကလေးတွေလား သူ သိချင်မိတယ်။ စတိုင်လ်
အင်္ကျီလို ဖက်ရှင်တစ်ခုလို ခေါင်းမှာ Scarf ဒီဇိုင်းအဆင်မျိုးစုံ
ဆံစည်းထားပုံကလေးဟာ တစ်မျိုးလှပေမယ့် သူကတော့
အချွေမျက်နှာကလေးကို ဆံနွယ်ကလေးတွေနဲ့ တောင်ခတ်
တော့ မြင်ချင်တာအမှန်ပဲ . . . ။

“ငါ သူ့ကို ဖွင့်ပြောလိုက်တော့မယ်ကွာ . . .”

သူငယ်ချင်းတွေဆုံတဲ့တစ်ရက်မှာ သူ ဆိုင်းမပါ
ဆင့်ဘဲ ငြုန်းခနဲ ရင်ဖွင့်လိုက်မိတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေက
တစ်ရက် ဘယ်သူမှန်းမသိဘူး။ တအံ့တဩအကြည့်တွေနဲ့
အကြည့်ကြတယ်။

“ဘာလဲကွ . . . မင်းဟာက အရင်းမပါ အဖျားမပါ

www.burmeseclassic.com

တုံးတိကြီး”

“အေးလေ . . . ဘယ်သူ့ကို ဘာဖွင့်ပြောမှာလဲ ? မင်းက ဘယ်သူ့ကို ကြွေးနေတာလဲ၊ ငါတို့လဲ မသိပါလား”

“မင်းတို့မသိပေမယ့် ငါ့ရင်ထဲမှာ ‘သူ’ အမြဲရှိနေတာ ကို ဒါကြောင့် ရုတ်တရက် ပြောလိုက်မိတာ၊ နဂိုယဉ် ကို ချစ်နေတယ်”

“ဟေ . . . နဂိုယဉ်၊ ဟိုမဒီလေး ခေါင်းမှာ Scar ကလေးတွေပတ်တတ်တဲ့ Hip Hop လိုလို ဘာလိုလဲ မင်းကောင် ‘အမည်မသိစာဆို’ လားလို့ သံသယဖြစ် လိုက်သေးတဲ့ တစ်ယောက်လား၊ အဲဒါတွေကြီး . . . ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို ရောဂါရသွားခဲ့တာလဲ၊ မင်း အေးကြီးဟာကို”

“ဘယ်က ဝေးရမှာလဲကွာ၊ နီးလွန်းလို့မှ ရင်ထဲတောင် တော်တော်နက်နေပြီဟာကို၊ မင်းတို့ မသိပါဘူးကွာ မသိရင်လည်း မသိသလိုသာ နေလိုက်တော့၊ ငါက မင်း တို့ကို ကြိုအသိပေးကားတာ၊ တော်ကြာ ငါက ဒိုင်လီ လေးလှုပ်ရှားနေတယ်ဖြစ်မှာစိုးလို့”

“ဟား . . . ငါ သိပြီ၊ ခုတလော ဒီကောင် လှစ်ခဲ

လှစ်ခဲနဲ့ ပျောက်ပျောက်သွားတာ အဲဒီကောင်မလေး ဆီ ဇယားသွားဆွဲနေတာကိုး၊ နေပါဦး ဘုန်းမိုးရာ၊ မင်းက ဘယ်လိုကနေဘယ်လို အဲဒီကောင်မလေးကို မှ မြားဦးသွားစိုက်ရတာလဲ၊ သူ့ထက်လန်းတာတွေ ကျောင်းထဲမှာ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးကွာ”

“ဟေ့ကောင် . . . လန်းတိုင်းချစ်ရမှာလားကွ၊ မင်းက လည်း မမိုက်လိုက်တာ၊ အချစ်ဆိုတာ မျိုးစေ့ကလေး ကြမိရုံနဲ့ မျှော်လင့်မထားတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်တောင် ပြန် မမှတ်မိနိုင်လောက်အောင် ဖားဖားဝေဝေ အပင်ကြီး အဖြစ် ရှင်သန်လာတတ်တာ”

“ဟား . . . ဒိုင်ကတော့ လန်းတယ်ကွာ၊ လန်ထွက်နေ တာပဲ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် လိုက်တော့ လိုက်တယ်ကွ၊ မိုက်တယ် . . .”

သူငယ်ချင်းတွေက အားပေးချီးမြှောက်ဖို့ အဆင် မင့်ဆိုတဲ့ မျက်နှာပေးကိုယ်စီနဲ့ . . . ။ သူ ရဲရင့်ဖို့ပဲ လိုတော့ တာပါ။

***

www.burmeseclassic.com

အဲဒီနေ့က ဘဝမှာ မှတ်မှတ်ထင်ထင် နှင့်နှင့် သည်းသည်း ရှိခဲ့ရတဲ့ နေ့ကလေးတစ်နေ့ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူ သေတဲ့အထိ မမေ့နိုင်တော့မယ့် နေ့ကလေးဆိုပါတော့။ သူ ရဲ့ အကြည့် . . . အပြုံး . . . ပြောသမျှစကားလုံးတိုင်းကို မချွင်းမချန် အသေးစိတ် မှတ်မိနေခဲ့တာပါ။ ရင်ထဲမှာ ဗီဒီယို နဲ့ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သလိုမျိုး စွဲထင်ကျန်ရစ်နေခဲ့တာ။

“နဂိုယဉ် . . . ကျောင်းထဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူရှင်းပြီး အေး အေးဆေးဆေးရှိတဲ့ နေရာကလေးတစ်ခုမှာ ကျွန်တော် နဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ခဏကလေးဖြစ်ဖြစ် ထိုင်ရဲပါ့ မလား?”

သူက မေးလိုက်တော့ နဂိုယဉ်က မျက်ဝန်းနက် ကလေးတွေနဲ့ သူ့ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းကလေး ဖေ့ပြီး ပြုံးပြတယ်။

“ရော် . . . ဘာဖြစ်လို့ မထိုင်ရဲရမလဲ ? ၊ ရှေ့ကနေ ကြွတော်မူ ကျွန်မ လိုက်ခဲ့ပါမယ်”

တဲ့ . . . ။ သူ့ရင်ထဲ နွေးနွေးကလေး လှိုက်ခုန် သွားခဲ့မိတယ်။ အဲဒီနေရာကလေးကို သူ ကြိုတင်ပြီး ရှာဖွေ သားခဲ့ပြီးသားပါ။ ကျောင်းသားအသွားအလာရှင်းတဲ့ ကျောင်း နောက်ဖက်က ခုံတန်းလျားကလေးတစ်ခုပါ။ နေရာကလေး က ဘဗျာဆန်တယ်။ ရှိမန်တစ်လည်းဖြစ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခုတ်သွပ်တဲ့ကလေးတွေ ထိုင်လေ့ရှိတတ်တယ်။ အဲဒီနေရာက လေးကိုမြင်မိတိုင်း သူ့ရင်ထဲ ပူနွေးခုန်လှုပ်သွားတတ်ပြီး သူမ ကို ပထမဆုံးချစ်တဲ့အကြောင်း ဖွင့်ပြောရင် ဒီနေရာကလေးကို ဆိုလာခဲ့မယ်လို့ သူ တွေးမိတတ်တာ မကြာခဏပါ။ အခု တော့ သူ့စိတ်ကူးက တကယ်ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ အဲဒီ ထိုင်ခုံ ကလေးကိုရောက်တော့ သူမရဲ့မျက်နှာကလေးက တစ်မျိုးလေး ခယ်။

“ဟယ် . . . ကြည့်စမ်း၊ ဒီနေရာကလေး ကိုယ့်ကျောင်း ထဲမှာ ရှိနေခဲ့မှန်းတောင် ကျွန်မ မသိခဲ့ပါလား။ ဘုန်းမိုး က ပတ်ဝန်းကျင်ထေ့လာမှုအားကောင်းသားပဲ၊ ငြိမ်း ချမ်းလိုက်တာနော်၊ နောက်ဆို အမြဲလာထိုင်ရမယ်”

“ကျွန်တော်နဲ့ လာထိုင်ရအောင်လေ . . .”

သူ ခပ်တိုးတိုး ညင်ညင်သာသာကလေး ပြော

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

မိတယ်။ သူမက သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးရုံသာပြုံးနေခဲ့တယ်။ သူ
သူမရဲ့မျက်နှာကလေးကို မျက်တောင်မခတ်မိဘဲ တစ်နှိုက်မတ်
မက် မက်မောတွယ်တာစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေခဲ့မိတယ်။ သူတို့
နှစ်ယောက်ကြားမှာ သူးဆန်းတဲ့တိတ်ဆိတ်နက်ရှိုင်းမှုကလေး
တစ်မျိုး တိုးတိတ်သိမ်မွေ့စွာ ရောက်ရှိလို့လာခဲ့တာကို သူ့ရော
သူမပါ နှစ်ယောက်စလုံး သတိထားမိကြတယ်။ သူ့ရင်တွေ
အရမ်းခုန်လာခဲ့ပါပြီ . . . ။

“နဂိုယဉ် . . . ကျွန်တော့်ကို နဂိုယဉ်ရဲ့ချစ်သူဖြစ်ခွင့်
ပေးပါလားဟင် ? . . . ကျွန်တော် နဂိုယဉ်ကို အရမ်း
ချစ်တယ်။ အဲဒါကို ဘာနဲ့မှ တားလို့ ထိန်းချုပ်လို့
မရတော့ဘူး။”

သူမက ခုံတန်းကလေးမှာ ခြေကလေး ချိတ်ပြီး
ထိုင်နေခဲ့တာပါ။ ခေါင်းကလေးက ခပ်ငုံ့ အနေအထား။ သူမ
သူမရဲ့ဘေးမှာမထိုင်ဘဲ သူမရဲ့မျက်နှာကလေးကို ခြေ
သာအောင် သူမရဲ့ ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ကလေး
ထိုင်ပြီး သူမရဲ့မျက်နှာကလေးကို မော့ကြည့်နေခဲ့တာပါ။
သူမရဲ့မျက်နှာကလေးဆီမှာ သိပ်ထူးဆန်းတဲ့ ခံစားမှုတွေ
ရိပ်ရိပ်ဖြတ်ပြေးနေသလိုပဲ။ သူမက လျှို့ဝှက်တိတ်ဆိတ်နေတာ

မို့ သူ စောင့်ကြည့်နေမိတယ်။

“နဂိုယဉ် . . . ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပေးပါဦး။ စကား
တစ်ခွန်းခွန်းပြောပါဦးနော်”

သူမက သက်ပြင်းကလေးတစ်ချက် ရှိုက်ပြီး
သူ့ကိုကြည့်တယ်။ အမြဲတမ်း ပြုံးရိပ်ကလေးသမ်းနေတတ်တဲ့
မျက်နှာကလေးက အခုတော့ မျက်ရည်ကြည်တချို့စွန်းသီဝေ
ဉာနဲ့ နှမ်းလျနေသလိုပါ။ သူ့ရင်ထဲ ထိတ်သွားမိတယ်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ နဂိုယဉ် . . . ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုး
လို့လား။”

“ဟင့်အင်း . . . စိတ်မဆိုးပါဘူး။ ချစ်တာဟာ စိတ်
ဆိုးစရာလားရှင်၊ ကျွန်မက လူတွေကို ပျော်စေချင်တဲ့
လူပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျွန်မကြောင့် မငိုစေချင်ဘူး။ စိတ်
မဆင်းရဲစေချင်ဘူး။ ကျွန်မကိုချစ်လို့ ရှင် စိတ်ချမ်းသာ
မယ် ပျော်မယ်ဆိုရင် ချစ်ပါ ဘုန်းမိုး။ ချစ်လို့ရပါတယ်။
တစ်ခုပဲ ကတိပေးပါ”

“ဘာကတိလဲဟင် . . .”

သူ့ အလောတကြီး မေးမိတယ်။ သူမရဲ့ မျက်ဝန်း
သိပ်လေးနက်သွားသလိုပဲ။

“ဘယ်တော့မှ မငိုပါဘူးလို့ . . .”

သူမအသံကလေးက အက်ဖွာသွားသလိုပဲ။ ဘာလို့ငိုရမှာလဲ။ ကိုယ်သိပ်ချစ်မိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထံ ချစ်မိတာဟာ ငိုစရာလား။ သူ နားမလည်နိုင်ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ သူမရဲ့ စကားလုံးတချို့ကို သူ တကယ်လိုက်မမီနိုင်ခဲ့။

“မငိုပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ငိုရမှာလဲ၊ ကျွန်တော် ယောက်ျားပါ။ မငိုတတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်”

“ဟုတ်ပြီ . . . အဲဒီကတိကို တည်နိုင်မယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန်ကစပြီး ဆယ့်ငါးရက်တိတိစောင့်ပါ ဘုန်းမိုး၊ တစ်ရက်ကို Surprise ကလေးတွေ တစ်ခုစီ ကျွန်မ ပို့ပေးမယ်၊ ဆယ့်ငါးရက်ဆိုတော့ Surprise ဆယ့်ငါးခုပေးနေမှာ။ အဲဒီအထဲမှာ ကျွန်မရဲ့အဖြေရှိတယ်၊ ရှင် အောင်ရှာပေတော့ . . . အိုကေနော်”

သူ နည်းနည်းတော့ စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိတယ်။ ဒီပဟေဠိမကလေးကတော့ မှလွယ်ပါဘူး။

“အိုကေပါ နဂိုယဉ် . . .”

“ကဲ . . . ကျွန်မသွားတော့မယ်နော် . . . တာ့တာ ဘုန်းမိုး မလိုက်ခဲ့နဲ့တော့နော်၊ မနက်ဖြန်ကို ရင်ခုန်စွာနဲ့

စောင့်ပါ”

သူမက သူ့ရှေ့ကနေ တစ်လှမ်းချင်း ထုလျှောက်သွားခဲ့ပါပြီ။ သူမ အရိပ်ကလေး သူ့မြင်ကွင်းထဲကနေ ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့အထိ သူ ငေးငေးကလေးကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ သူမကို သူ ဘယ်လိုချစ်မိမှန်းကိုမသိ။

***

ရက်စွဲ . . .

(၁)

Surprise ■ I

ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး သူ့အာရုံတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးနေ
ခဲ့တာက သူ့မဆီကနေ ရောက်လာမယ့် ပထမဆုံး Surprise
ကလေးပါ။ မနက် အိပ်ရာကနိုးကတည်းက သတိအနေအထား
နဲ့ နိုးလာခဲ့တာ။ တစ်ခုခုကို မျှော်လင့်ရင် ခုန်စွာ စောင့်စားရတဲ့
အဖြစ်ဟာ စိတ်လှုပ်ရှားဖို့တော့ အကောင်းသားရယ်။ ကျောင်း
ဖက်တော့လည်း သူ့စိတ်တွေ ဂဏှာမငြိမ်နိုင်ဘူး။ သူငယ်ချင်း
တွေကတောင် ရိပ်မိတယ် . . . ။

“ဘုန်းမိုး . . . ၊ မင်း တစ်ခုခုကို ရှာနေတာလား? ဘာ
ဖြစ်နေတာလဲ ? မျက်လုံးတွေက ကျီးကန်းတောင်းမှောက်
နဲ့”

ဒုလ္လဘသားကိုတော်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ သူမ

တဲ့။ သူ့မျက်လုံးတွေက ပတ်ဝန်းကျင်က လှုပ်ရှားမှုတိုင်းကို သတိကြီးစွာ စောင့်ကြည့်နေခဲ့မိတာကိုး။ သူမဆီ သွားတွေ့တော့လည်း သူမက ပုံမှန်ပဲ။ ခါတိုင်းလိုပဲ ပြောစရာ ရှိတာပြော၊ ရယ်မောစရာရှိတာ ရယ်မောနဲ့ Surprise ဆိုတာတို့ စကားထဲတောင် ထည့်မပြောပါဘူး။ ခါတိုင်းလို 'အမည်မသိ စာဆို' ကိစ္စတွေ message ပို့စရာရှိတာ ပို့၊ ဖုန်းနဲ့လှမ်းခိုင်းစရာရှိတာခိုင်း၊ ဘာမှ ထူးခြားမှုမပြဘူး။ သူမမှာ မေးချင်တာက လျှောက် ယားနေတာပါ။ သူမက ဘာမှ မသိသလိုလုပ်နေတာကိုလည်း အသည်းယားမိတယ်။

အဲဒီနေ့က တစ်နေ့လုံး ဘာမှ မထူးခြားခဲ့ဘဲ အိမ်ပြန်ရောက်မှ သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှာ စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် ရောက်နေခဲ့တာကို သတိထားလိုက်မိတာ။ စာအုပ်က အသစ်လည်းမဟုတ်ဘူး။ တော်တော် ဟောင်းနွမ်းနေပါပြီ။ စာရေးဆရာသုမောင်ရဲ့ ဝတ္ထုစာအုပ်ဟောင်းကလေးပါ။ "အချစ်" တဲ့။ သူ စာအုပ်ကို ချက်ချင်းကောက်ဖတ်လိုက်မိတယ်။ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းကလည်း ချွန်နဲ့သူမနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ။ ဘာကိုဆိုလိုချင်တာပါလိမ့်။ သူ နားမလည်ပါ။ ရက်ပေါင်းဆယ့်ငါးရက်လုံးလုံး ရလာမယ့် ပဟေဠိဆီကနေ သူမရဲ့အခါ

သူ့ ရှာရမှာဆိုတော့ ခေါင်းစားမှာတော့ အသေအချစ်ပါ။ ထမဆုံးရောက်လာတဲ့ Surprise က 'အချစ်'ဆိုတော့ အခြေအနေက မဆိုးလောက်ဘူးထင်တာပါပဲလေ။ ဒုတိယနေ့ရောက်လာမယ့် Surprise ကို သူ မျှော်လင့်တကြီး သိချင်လာခဲ့ပြီ။ Surprise ကလေးတွေ များလာတဲ့အချိန်မှာတော့ သူ ယေဇယားကို အဖြေ ညှိနိုင်ကောင်းပါရဲ့လေ . . . .။

***

ခုတီယနေ့ကလည်း ပထမနေ့တုန်းကလိုပဲ သူ့ကို
မျှော်လင့်စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့ ဆွဲဆောင်ဖြားယောင်းခဲ့တာပါ
။ တစ်နေ့လုံးလုံး ဒီလိုဘဲ ဘာမှမထူးခြားခဲ့ဘဲ တမျှော်မျှော်နဲ့
နီနေခဲ့ပြီးမှ ညကိုးနာရီလောက်မှာ သူ့ဖုန်းဆီ message တစ်ခု
ဝင်လာခဲ့တာပါ။ သူ ကမန်းကတန်း ဖွင့်ကြည့်မိတော့ မျက်
ထုံးတွေ ဝိုင်းစက်သွားတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ဒီ message ကို သူ
ခေးမလည်ပြန်ပါ။ လုပ်ပုံကိုလည်းကြည့်လေ။ သူမပို့တဲ့
message က နှစ်လုံးတည်း။

“ဆိုတာ ...”

တဲ့ . . .။ ‘ဆိုတာ’ ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်လို့ သူ
တစ်ညလုံး ခေါင်းတွေပူနေအောင် တွေးနေမိတယ်။ တော်
တော်နဲ့ အဖြေမထွက်။ စဉ်းစားလို့မရလေ ပိုပြီးတော့ ခေါင်းပူ
လေ အိပ်မရလေပါ။ ရော် . . . ဒီကောင်မလေး တော်တော်
နှိပ်စက်ပါလားလို့ မချင့်မရဲ တွေးလိုက်မိသေးတယ်။ ကုတင်
ပေါ်မှာ ပက်လက်ကြီးအိပ်ရင်း မျက်နှာကျက်ဆီ မျက်လုံးတွေ
ပိုက်တန့်ထားရင်း Surprises နှစ်ခုကို အဖြေညှိနေမိတာ ည
ဆယ့်တစ်နာရီလောက်မှာ သူ့အာရုံထဲ လင်းခနဲ တစ်ချက်လက်
သွားတယ်။ သုမောင်ရဲ့ ‘အချစ်’ တတ္ထုထဲက ‘အချစ်’ကိုပဲ သီး

ရက်စွဲ . . .

(J)

Surprise ■ II

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်အားတို့ချစ်သူ

သန့်ဆွဲယူလိုက်ပြီး ဖုန်း message ထဲက 'ဆိုတာ' နဲ့ တွဲဆက်
လိုက်မယ်ဆိုရင် "အချစ်ဆိုတာ" ဆိုတဲ့ စကားစုကလေးတစ်
ခုအဖြစ် ပေါ်လာတယ်လေ။ သူမ အဲဒီလို စကားလုံးတွေနဲ့
သူမပြောချင်တဲ့ အဖြေကို ပုံဖော်ချင်တာများလားလို့ ဖျတ် ခနဲ
တွေးမိသွားလို့ပါ။ တတိယနေ့မှာ ရောက်လာမယ့် Surprise
ကလေးကို သိခွင့်ရရင် ပိုပြီးပုံပေါ်လာမယ် ထင်ပါရဲ့။ သူ
မနက်ဖြန်ကို စိတ်လှုပ်ရှားရင် ခုန်စွာနဲ့ မျှော်လင့်မိပြန်ပြီ။
အဲဒါဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ သိပ်လှတဲ့ မာယာတစ်
လား ? ညှို့ငင်မှုတစ်ခုလား . . . မနက်ဖြန်တိုင်းကို ရင်ခုန်
စွာ မျှော်လင့်စောင့်စားတတ်လာအောင် သူမက သင်ပြပေးခဲ့
တာပါ။

***

အပြုံးတစ်ခု ပန်တီးခိုဆိုတာ

တကယ်တော့

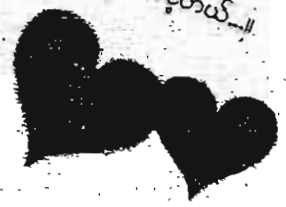
ဆယ်စက္ကန့်လောက်ပဲ ကြာတာပါ..

ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကို

တစ်ယောက်ကို

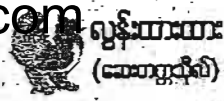
ဆယ်စက္ကန့်လောက်ကလေးတော့

အချိန်ပေးသင့်တယ်..။

၁၁၁

ရက်စွဲ . . .
(၃)

Surprise ■ III

ဒီနေ့ တတိယနေ့ . . . ။ သူ အစောကြီး ကျောင်း
သွားဖို့ ဝိရိယကြီးလွန်းနေလို့ မေမေကတောင် မယုံနိုင်သလို
မျက်လုံးပြူးကြီးနဲ့ သူ့ကို လှမ်းကြည့်နေတယ်။ သူ မေမေ့ကို
ပြုံးပြလိုက်မိတယ်။ နံနက်ခင်းစာ ပဲပြုတ်နံပြားနဲ့ တော်ဖီကို
တမန်းကတန်းသွတ်ပြီး ပြိုင်ဘီးကလေးနဲ့ သူ ကျောင်းတို့ ထွက်
ခဲ့တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ကျောင်းရောက်တာနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ
ဆီ အရင်မသွားသေးဘဲ သူ့မ ရှိနေမယ့်နေရာကလေးဆီ
အရင်ရောက်အောင် သွားမိတယ်။ သူမကို ကြည်ကြည်လင်
လင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ကလေး တွေ့ရတယ်။

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

“နဂိုယဉ်းကိုတွေ့လိုက်ရင် ပြုံးရွှင်နေတာပဲနော်၊ တကယ်
စိတ်ချမ်းသာဖို့ကောင်းတယ်၊ အဲဒီအပြုံးက ကျွန်တော်
အပါအဝင် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေကိုပါ ကူးစက်
သွားတတ်တယ်”

“ဟုတ်လား - ? ကျေးဇူးပါရှင်၊ အပြုံးတစ်ခု ဖန်တီးဖို့
ဆိုတာ တကယ်တော့ ဆယ်စက္ကန့်လောက်ပဲ ကြာတာ
ပါ ဘုန်းမိုးရယ်၊ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေကို တစ်
ယောက်ကို ဆယ်စက္ကန့်လောက်ကလေးတော့ အချိန်
ပေးသင့်တယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်လေ၊ အဲဒီ ဆယ်
စက္ကန့်စာအပြုံးကလေးက လူမှုဆက်ဆံရေးကို ကျယ်ပြန့်
သွားစေလောက်အောင် တန်ဖိုးရှိတယ်လေ၊ လူတစ်
ယောက်ကို ပြုံးပြလိုက်ရတာ သူနဲ့ မိတ်ဆွေအဖြစ် ခင်
မင်မသွားတောင် ရန်သူတွေ မဟုတ်ကြပါဘူးလို့ အသိ
ပေးလိုက်သလိုပဲလေ . . . ဟုတ်တယ်မှလား၊ ဘယ်
လောက်ပဲ မျက်နှာထားတင်းတဲ့ ဆိုးတဲ့ လူတစ်ယောက်
ပဲဖြစ်ပါစေ ကိုယ့်ကို အပြုံးထားရန်လုပ်နေတဲ့သူပဲ ဖြစ်
ပါစေ၊ ကိုယ့်ရဲ့အပြုံးက သူ့ရဲ့စိတ်ကို အနည်းနဲ့အများ

တော့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသွားစေနိုင်တာပဲ ဘုန်းမိုးရဲ့၊
ကျွန်မကတော့ အပြုံးရဲ့ စွမ်းအင်ကို ယုံကြည်တယ်၊
ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမဆို တိုယ်က အရင်စပြီး ပြုံးပြ
လိုက်တာပဲ၊ သူတို့ ပြန်ပြုံးပြမလားရယ်လို့လည်း မျှော်
လင့်မထားဘူး၊ ပြန်မပြုံးပြလို့လည်း စိတ်မဆိုးဘူး၊ ကိုယ်
က ပြုံးပြချင်လို့ကို ပြုံးပြလိုက်ပြီးသား၊ တစ်ဘက်က
တုန့်ပြန်မှုကို ဘာမှ မျှော်လင့်မထားဘူး”

“တော်တော်စိတ်ကော့ နှိတ်တဲ့ ကလေးမပါလား၊ ဒါ
ကြောင့် နဂိုယဉ်းမျက်နှာကလေးက အပြုံးရိပ်ကလေး
အမြဲသမ်းနေတာ”

သူကတော့ သူမရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားကလေး တွေ
စိသိခွင့်ရလေ သူမကို မိမိပြုံး အမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထား
မတ်မောမိလေပါ . . . ။

သူမနဲ့ စကားတွေပြောပြီးမှ သူငယ်ချင်းတွေဆီ
သွား အတန်းတက် ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ဘာမှကို မထူးခြားသေး။
ထုံးစံအတိုင်း အိမ်ပြန်ရောက်မှပဲ မေမေက သူ့ကို စက္ကူလိပ်
ဖြူဖြူကလေးတစ်ခု လှမ်းပေးတယ်။

www.burmeseclassic.com

“ကောင်မလေးတစ်ယောက် ကားနဲ့လာပြီး ပေးသွား တာ သားရဲ့”

လို့ ဆိုပါတယ်။ သူ အဇီလာတကြီးနဲ့ စတ္တုလိပ် ကလေးကို ဖြည့်လိုက်မိတော့ စဲဝန်းချီနဲ့ ရေးခြစ်ထားတဲ့ ပန်း ချီကားလေးတစ်စု။ အံ့ဩစရာကောင်းတာက ခေါင်းဖြူဖြူ မုတ်ဆိတ်ဖြူဖြူ တောင်တေးလေးနဲ့ ဓါးတုန်းတုန်း အဘိုးအို တစ်ယောက်ပုံဖြစ်နေတာမို့ သူ ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ်တွေးကြည့် လို့မရပြန်ဘူး။ ဒီအဘိုးကြွန့်က ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ။ ဘာကို ယူရမှာပါလိမ့် . . . အုံးစားပြန်ပြီ။ Surprises သုံးခုကို စားလို့ ပေါ်ချပြီး သုံးခုကို ဆက်စပ်ကြည့်ဖို့ အဖြေရှာမိတယ်။ တကယ် တော့ သူငယ်ချင်းတွေကိုပါ စိုင်းပြီး အုံးစားခိုင်းချင်ပေမယ့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နဲ့ဆိုရင် အဖြေနဲ့ဝေးသွားနိုင်တာမို့ သူတစ်ယောက်တည်း ကြိတ်မှိတ်ပြီး ဉာဏ်သုံးနေရတာပါ။

နောက်ဆုံးတော့ သူ အဲဒီသုံးခုကို စာရွက်ဖြူတင် ခုပေါ်မှာ ချရေးကြည့်လိုက်မိတယ် . . . ။ ဟောဒီလို . . . ။

“အချစ် . . ဆိုတာ . . အဘိုးကြီး”

ပြီးတော့ သူ ခေါင်းတရမ်းရမ်းနဲ့ ရယ်မိပါတော့ တယ်။ စတုတ္ထနေ့ကို ဆက်မျှော်နေအောင် လက်စသတ်တော့ သူမက အခန်းဆက်အဖြေထုတ်နေခဲ့တာကိုး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အနတ်ဖြန်ကို သူ အသည်းအသန် မျှော်လင့်နေမိပြန်ပြီလေ။

***

Surprise ■ IV

ဒီနေ့တော့ မနက်အစောကြီးပဲ သူ့ဖုန်းထဲ
message တစ်ခုဝင်လာခဲ့တယ်။ “တဲ့” တစ်လုံးတည်း . . .။
ငယ်ငယ်တုန်းက အင်္ဂလိပ်စကားလုံးတွေ ဆက်စပ်ကြည့်တဲ့
ဘာသာနည်းကလေးကို သူ သတိတရရှိသွားတာနဲ့ အဲဒီနည်း
အတိုင်းပဲ ဆက်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

“အချစ် . . ဆိုတာ . . အဘိုးကြီး . . တဲ့ . .”

ဆိုလိုချင်တာကို သူ သဘောမပေါက်နိုင်သေး
ပေးမယ့် မနက်ဖြန်ရောက်လာမယ့် Surprise ကလေးကို မျှော်
ချင်ပြန်ပါပြီ။ လေးစားပါတယ် ကောင်မလေးရေ . . .။

***

ရက်စွဲ . . .

(၄)

Surprise ■ V

သူ့ဆီကို ပါကင်လှလှနဲ့ စည်းနှောင်ထုပ်ပိုးထား
တဲ့ လက်ဆောင်ထုပ်ကလေးတစ်ခု ရောက်လာပါတယ်။ ဖွင့်
ကြည့်တော့ အထဲမှာ ဘာမှမရှိပါ။ အဲဒီတော့ သူ့တွေးကြည့်ရ
သလောက် 'လက်ဆောင်' ဆိုတာကိုပဲ ဆွဲယူလိုက်မိတယ်။
ဆက်ကြည့်လိုက်မိတော့ . . .

“အချစ်ဆိုတာ အဘိုးကြီးတဲ့လက်ဆောင်”

လို့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လာတာမို့ သူ လျှောက်နေတဲ့
စမ်း မမှားလောက်ဘူးလို့ ယူဆမိပါတယ်။ 'အဘိုးကြီး' ဆို
တာ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လို့ ယူဆရမယ်ထင်ပါရဲ့။ သူ
အဓိပ္ပာယ်နဲ့သူတော့ ဟုတ်တော့နေပါပြီလေ။

***

ရက်စွဲ . . .
(၅)

Surprise ■ VI

ဒီနေ့တော့ ဖုန်း message ကလေးပါ။ “တစ်ခု
ပါ” တဲ့။ သူ့ ဆက်စပ်အမိပွယ်ဖော်နေတာ မမှားလောက်
ဘူးဆိုရင် ဟောဒီစာတန်းကလေး ပေါ်လာပါပြီ။

“အချစ်ဆိုတာ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ လက်ဆောင် တစ်ခု
ပါ...”

***

ရက်စွဲ . . .

(၆)

Surprise ■ VII

စာရေးဆရာမ လမင်းစိုမိုရဲ့ နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့
စာအုပ်ကလေးပါ။ 'မောင်' ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုစာအုပ်ကလေး။ ဒါပေ
မယ့် မောင်ရဲ့အောက်မှာ မှင်အနက်ကလေးနဲ့ ထပ်ဖြည့်ထား
တဲ့ အောက်ကမြစ်အစတ်ကလေးကြောင့် သူက 'မောင့်'လို့
ခွဲယူထားလိုက်ပါတယ် . . . ။

***

ရက်စွဲ . . .

(၇)

Surprise ■ VIII

'အတွက်' လို့ တစ်လုံးသာရေးထားတဲ့ ကဏ္ဍကြီး။

လေး တစ်ကဒ်။

***

ရက်စွဲ . . .

(၈)

Surprise ■ IX

ရက်စွဲ (၅)တုန်းကနဲ့ တစ်ပုံစံတည်း။ ဝါကင်
ထုလုပ်ထုပ်ပိုးထားခဲ့တဲ့ လက်ဆောင်ထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်။
‘လက်ဆောင်’ဆိုတဲ့ စကားလုံးကိုပဲ သူ ငြိန်ယူခဲ့ပါတယ်။ ရက်စွဲ
၂၈၊ ၉ ကို ဆက်တွဲလိုက်ရင် ‘မောင့်အတွက်လက်ဆောင်’ ပေါ့။

ရက်စွဲ . . .

(၉)

***

Surprise ■ X

ရက်စွဲ . . .
(၁၀)

ပါကင်လိပ်ကြီးတစ်လိပ်။ ပါကင်ပေပါချည်း
ဆက်သက်မို့ သူ အဓိပ္ပာယ်မဖော်တတ်ခဲ့ပါ။

***

Surprise ■ XI

ပန်းနှုရောင် ●ရာမ ဖဲပွင့်ကြီးတစ်ပွင့် . . . ။

***

ရက်စွဲ . . .

(၁၁)

Surprise ■ XII

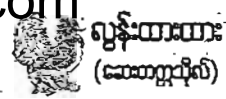
ပဲကြီး အမွေတစ်မွေ ပန်းရောင်ကလေးပါ။

***

ရက်စွဲ . . .

(၁၂)

Surprise ■ XIII

ရက်စွဲ . . .

(၁၃)

ဆယ်လိုတိပ်(ပ်)ခွတစ်ခွေ။

သူ ဆယ်လိုမှ အဓိပ္ပာယ်ဖော်လို့ မရသေးပါ။
ပစ္စည်းတွေကို စုလိုက်ရင်တော့ တစ်ခုခုကို လက်ဆောင်အ
ဖြစ် ထုပ်ပိုးဖို့ ပြင်ဆင်ရမယ့်သဘောလို့ သူ ထင်ပါတယ်။ ဘာ
ထုပ်ရမှာလဲ ?။ မနက်ဖြန် သူထုပ်ပိုးရမယ့် ပစ္စည်းတစ်ခုခု
ရောက်လာနိုင်မလား . . . ဆိုပြီး မနက်ဖြန်ကို အရူးအမူး
စိတ်မိပြန်ပါပြီ။

Surprise ■ XIV

ရက်စွဲ . . .

(၁၄)

ပန်းချီထားချုပ်ကလေးတစ်ခု။ ခုံတန်းလျားက
ကလေးတစ်ခုနဲ့ ဖားဖားဝေဝေ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်။ အဲဒီနေရာ
ကလေးကို သူ ကောင်းစွာမှတ်မိပါတယ်။ သူမတို့ 'ရစ်တယ်'
နဲ့ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ ရင်ဖွင့်ခဲ့တဲ့နေရာကလေး။ သူ့ရင်တွေ
ခနဲမြန်သထက် မြန်လာခဲ့ပါပြီ။

***

Surprise ■ XV

ဒီနေ့ သူ့ရဲ့စိတ်ကို တစ်ခုခုက လှုံ့ဆော်နေခဲ့သလို
ဒါကြောင့် သူ အဲဒီနေရာကလေးဆီ ဒီနေ့ သွားကြည့်ဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်ချိန်မှာ သူ့ဖုန်းထဲကို message တစ်ခု ဝင်လာခဲ့
တယ်။

‘၁၀, ၁၁, ၁၂, ၁၃’ ယူခဲ့ဖို့ မမေ့နဲ့နော်”

တဲ့ . . . ။ သူ စဉ်းစားဖို့ သိပ်မခက်ပါဘူး။ အဲဒီ
ခေါက်တွေဟာ Surprises ရက်စွဲတွေကလွဲပြီး ဘာဖြစ်နိုင်ဦးမှာ
လဲ။ ၁၀, ၁၁, ၁၂, ၁၃ ဆိုတာ ပါကင်လိပ်ကြီးရယ်၊ ပန်းနုရောင်
ဆွင့်ကြီးရယ်၊ ဖဲကြီးခွေရယ်၊ ဆယ်လိုတိပ်(ဝိ)ရယ်ပေါ့။ ဒီနေ့ဟာ
သူ့ခေတ်စားစဉ်က ဆယ်ငါးရက်နေ့မြောက်လည်း ဖြစ်တယ်
ပေါ့။ အဲဒါတွေအားလုံးကို အိတ်တစ်အိတ်ထဲမှာ တစ်စု တစ်
စည်းတည်း ထည့်ယူလာခဲ့ပြီး သူ ကျောင်းထဲက အဲဒီနေရာ
ကလေးကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ် . . . ။

ရက်စွဲ . . .
(၁၅)

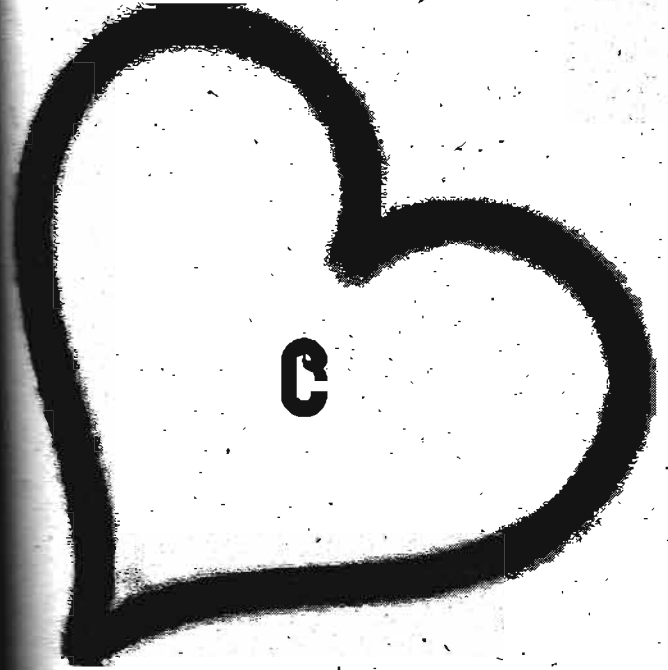
***

“အချစ်ဆိုတာ...
တန်ဖိုးရှိတဲ့ လက်ဆောင်တစ်ခုပါ
ခေါင်းအတွက် လက်ဆောင်
တို့နဲ့ပါ။”

(၆)

မျှော်တော့ မျှော်လင့်ထားခဲ့ပေမယ့် ခုလို သူမကို ဒီခုံတန်းက
လေးပေါ်မှာ စင်းစင်းကလေးတွေ ရလိမ့်မယ်လို့ သူ မထင်ခဲ့ပါ။
သူမက အဖြူရောင် လွလွကလေးနဲ့ သန့်စင်ချင်တိုင်း သန့်စင်
သို့ အပြုံးကလေးက ရှင်းသန့်တောက်ပလို့ . . . ။

“နဂိုယဉ်”

သူ တိုးတိတ်စွာ ခေါ်မိတယ်။ သူမက မျက်လုံး
ကလေးတွေကို စင်းစင်းချမှိတ်လိုက်ပြီး . . .

“ကျွန်မရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ပါကင်ပေပါကလေးတွေ ကပ်
ပေးပါနော်”

တဲ့ . . . ။ သူမပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ပါကင်ပေပါ
နဲ့ သူမကို တတ်နိုင်သလောက် ကပ်ပေးမိတယ်။ သူမက
အယ်လိုတိပ်(ပ်)ကလေးတွေ ကူဖြတ်ပေးရင်း မတ်တပ်ရပ်
တတ်သားကလေး။ ပြီးတော့ ဖဲကြိုးစည်းပေးရတယ်။ ဖဲပွင့်

ကြီးကိုတော့ သူမရဲ့ရင်ဘတ်မှာ ချိတ်နဲ့တွယ်ပေးရတယ်။ မျက်နှာကလေးကလွဲပြီး သူမတစ်ကိုယ်လုံး ပါကင်ပေပါနဲ့ ထုတ်ပိုးထားတဲ့ လက်ဆောင်တစ်ခုအသွင်သဏ္ဍာန်ကလေးပေါ်လာတော့တယ်။

“ကျွန်မပါ . . .”

ဆိုတဲ့ အသံကလေးနဲ့ သူမက သူ့ရှေ့ကိုလာရပ်ထယ်။ ခုအချိန်မှာ သူ့အတွက် အလှပဆုံးလက်ဆောင်တစ်ခု အနက်နဲဆုံးအဖြေတစ်ခု သူ ရခဲ့ပါပြီ။ သူမရဲ့ Surprises ကလေးတွေကို စုစည်းလိုက်ရင် . . .

“အချစ်ဆိုတာ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ လက်ဆောင်တစ်ခုပါ။ စောင့်အတွက် လက်ဆောင် ‘ကျွန်မပါ’ ”

တဲ့ . . . ။ သူ သူမရဲ့လက်ကလေးကို အမြတ်တနိုး လှမ်းဆွဲယူလိုက်မိတယ်။ အဲဒီလက်ကလေးကို သူ့ရင်ဘတ်ဆီမှာ ကပ်ထားမိတယ်။

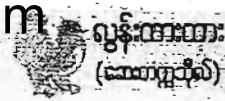
“ကျွန်တော့်အတွက် သိပ်အဖိုးတန်တဲ့ ဘာနဲ့မှ နှိုင်းလို့မရတဲ့ ဒီလက်ဆောင်အတွက် ကျေးဇူးပါ နဂိုယဉ်ရယ်။ ကျွန်တော်တစ်သက်လုံး မက်မက်မောမော တန်ဖိုးထားပါ့မယ်။ အမြတ်တနိုး စောင့်ရှောက်ပါ့မယ် သစ္စာရှိရှိ

ထိန်းသိမ်းပါ့မယ်၊ ကတိပေးပါတယ်”

အနီးအနားတဝိုက်မှာ ဘယ်သူမှရှိမနေလို့ တော်ပါသေးတယ်။ သူမကိုယ်သူမ လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးခဲ့တဲ့ အဲဒီစိတ်ကူးကလေးကိုလည်း ရင်နဲ့အမျှ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူမဟာ သူ့ရဲ့ချစ်သူကလေးအဖြစ် လူသိရှင်ကြားဖြစ်လာခဲ့တော့တာပါ . . . ။

***

လွန်းတာရယ် . . . အဲဒီစိတ်ထားကလေးတွေကို ပိုပိုသိခွင့် ရလာခဲ့တာပါ။ အဲဒီတော့ ပိုပိုချစ်လာမိပါတယ်။ တစ်ရက်တော့ သူ သိပ်သိချင်နေတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခု သူ့ကို မေးကြည့် လိုက်မိတယ်။

“ယဉ်ခေါင်းမှာ ပုဝါလေးတွေ အမြဲစည်းထားတတ်တယ် နော်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်၊ ကိုယ်က ယဉ်ကို ဆံနွယ်က လေးတွေနဲ့ မြင်ချင်တာ၊ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးလို့ . . .”
သူ့မက ပြုံးစိစိကလေး လုပ်နေတယ်။ ပြီးတော့ ချစ်စနိုး ကျီစယ်ရိပ်သမ်းတဲ့ မျက်နှာကလေးနဲ့ . . .

“ယဉ်က ကတုံးကြီးနဲ့ဆို ချစ်ဦးမှာလား . . .”
တဲ့ . . . ။

“ဟာကွာ . . . ကတုံးဆိုလည်း ချစ်မှာပေါ့ ယဉ်ရဲ့၊ ယဉ်ကို ချစ်တာ စိတ်နှလုံးလေးကို ချစ်တာပါ။ နဂိုယဉ် ဆိုတဲ့ ခပ်ထူးထူးဆန်းဆန်းကောင်မလေးကို ချစ်တာ၊ အပေါ်ယံအလွှာတွေနဲ့ တကယ်မဆိုင်ပါဘူးကွာ၊ ဆံပင် တွေမပါလည်း ချစ်မှာပဲ၊ သွားတွေမပါလည်း ချစ်တာပဲ၊ ကိုယ့်အတွက် ကြင်နာတတ်တဲ့နှလုံးသားကလေးရှိတာ နဲ့တင် လုံလောက်ပြီ”

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာ ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ခွင့်ရနေတဲ့အခါ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နှစ်သက်နေ မိသလို ကိုယ်သိပ်မြတ်နိုးသူတစ်ယောက်ကို ချစ်ခွင့်ရနေခြင်း ဟာလည်း အချိန်တိုင်းကို ကြည်နူးပျော်ရွှင်စွာ မက်မောနေ စေပါတယ်။ ‘ချစ်သူ’ ဆိုတဲ့ စာလုံးကလေးကိုက ရိုးရှင်း သလောက် အင်အားရှိလွန်းပါတယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ထဲ ဖမ်းစားလွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်းရှိလွန်းပါတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ ဘစ်ယောက်တည်းပဲ။ ခုတော့ ဆုပ်တွဲစရာ လက်ကလေးတစ် ဖက် ရှိခဲ့ပြီမို့ အင်မတန်နွေးထွေးပါတယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကျောင်းမှာ အတူတူတွေ့ကြတဲ့အခါ စကားတွေ သိပ်အမှာ ကြီး မပြောဖြစ်ပေမယ့် လက်ကလေးချင်းတော့ တွဲထားမိတတ် ပါတယ်။ သူမနဲ့ နီးကပ်လာမှ သူမရဲ့စိတ်နှလုံး ဖြူစင်သိမ်မွေ့ လွန်းတာရယ်၊ သူများဆီကနေ ရယူဖို့ထက် ပေးကမ်းဖို့ကိုသာ ပိုပြီး ဆန္ဒရှိတတ်လွန်းတာရယ်၊ လူတိုင်းကို ပျော်ရွှင်စေချင်

သူမက . . .

“ပိုတယ်ကွာ”

လို့ . . . ညည်းရင်း သဘောတကျ ရယ်မော လို့ . . . ။ နောက်တစ်ရက်မှာ ပုဝါကလေးမပါဘဲ ဆံပင်နက်နက်စင်းစင်းအိအိကလေး ဖားဖားဝေဝေချပြီး ကျောင်းကို ရောက်လာတော့ သူတောင် ရုတ်တရက် မမှတ်မိ။

“ဟယ် ! မောင် ဘာကြည့်နေတာတုံး၊ ကျွန်မတောင် ရှက်လာပြီ”

“ဟား . . . တကယ်ဝန်ခံရရင် ယဉ်ကို ကိုယ် မမှတ်မိဘူး၊ အရမ်းလှတယ်ကွာ၊ နေ့တိုင်း ဆံပင်ကလေးတွေ ဒီအတိုင်း ချထားပါလား ယဉ်ရာ၊ လှလိုက်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်လှတဲ့ ဆံပင်တွေကို ပုဝါတွေနဲ့ ဖုံးကွယ်စည်းနှောင်ထားရတာလဲ ကောင်မလေးရာ”

“တချို့လျှို့ဝှက်ချက်တွေက လူတွေကို ပျော်ရွှင်အံ့ဩစေတယ်၊ တချို့လျှို့ဝှက်ချက်တွေကတော့ လူတွေထံထိခိုက်နာကျင်စေနိုင်တယ် မောင်ရဲ့ ကျွန်မက ပျော်ရွှင်အံ့ဩစရာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကိုပဲ ကြိုက်တယ်၊ ကြောင်ပါ”

တဲ့ . . . ။ ဘာကြောင့်မှန်း မသိဘူး။ သူမရဲ့ အဖြေကို သူ သိပ်နားမလည်သလိုပါ။ သူမရဲ့ ဆံပင်လှလှတွေနဲ့ ပျော်ရွှင်အံ့ဩစရာ လျှို့ဝှက်ချက်က ဘာဆိုင်လို့ပါလိမ့်။ ဘယ်လိုအပ်စပ်မှုရှိလို့ပါလိမ့်။ သူ တကယ် နားမလည်ပါ။ ဒါပေမယ့် သူမကို ထပ်မမေးမိခဲ့။ တစ်နေ့လုံး သူမရဲ့ ဆံနွယ်လှလှကလေးတွေကိုပဲ ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ငေးနေခဲ့မိတာပါ။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ သူမက ထုံးစံအတိုင်း ဆံနွယ်တွေကို မမြင်ရလေအောင် ပုဝါလှလှတွေနဲ့ ပြန်လည်စည်းနှောင်မြဲပါပဲ။ သူကလည်း ထပ်ပြီး မတောင်းဆိုတော့ပါဘူးလေ။ ဘဝမှာ တစ်ခါမြင်ခွင့်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ ကျေနပ်ပါ့မယ်။

***

www.burmeseclassic.com

'အမည်မသိစာဆို' ဆိုတဲ့ လျှို့ဝှက်ကစားပွဲကလေးကို ကျောင်းထဲမှာ နေ့တိုင်းလိုလို ကစားနေဆဲပါပဲ။ ချစ်သူတွေဖြစ်လာ တော့တချို့ကိစ္စတော်တော်များများကို သူမက သူနဲ့ 'တိုင်ဝင်ညှိနှိုင်းလေ့ရှိတတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နဂိုယဉ်ဟာ မယုံနိုင်လောက်အောင်ကို ချစ်သူကို ချစ်ပြနိုင်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အသေးအမွှားကလေးတွေ အသေးစိတ်ကလေးတွေက အရတစိုက်ရုံလွန်းတတ်တာက အံ့ဩစရာပါ။ ချစ်သူတွေ စပြီး တဲ့ နေ့ကစပြီး သူ့စိတ်ထဲမှာ ငြိုငြင်စရာ၊ အနှောင့်အယှက် အဖုအထစ်ကလေးရယ်လို့တောင် မရှိစေခဲ့ရ။ ချစ်သူဘဝ စိတ်ကောက်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ရန်ဖြစ်ရတာ သဘောထားတဲ့ စရာ ပဋိပက္ခလည်း မရှိ၊ သူမဘက်က အစဉ်သဖြင့် နားလည်မှု အပြည့်နဲ့ အလိုက်တသိ ဂရုတစိုက်ရုံလွန်းလှတာမို့ အပြေလွန်းလှတာပါ။

"ယဉ်ရယ် . . . ယဉ်က ကိုယ့်အတွက်ပဲ အလိုက်သိနေတော့တာပဲ။ တစ်ခါတစ်လေများ ယဉ်အတွက် တောင်းဆိုပါဦးလား၊ ကိုယ့်ကို စိတ်လေးဘာလေးများ ကောက်ဖို့ကြိုးစားပါလား၊ ရန်တွေဘာတွေ ဖြစ်ရအောင် စိန်ခေါ်ပါလား"

လို့ သူမကတောင် ပြောယူရတဲ့အထိ။ အဲဒီအခါ သူ့တော့လည်း သူမတ ပြုံးနေပြန်တယ်။

"မောင်ကလည်း၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း အသက်တစ်ရက် ရှင်သန်ခွင့်ရနေတယ်ဆိုရင်ပဲ ကျေးဇူးတင်စရာပျော်စရာကောင်းလှပြီ။ ဒီလောက်တန်ဖိုးရှိတဲ့တစ်ရက်ကို ဘာဖြစ်လို့များ စိတ်ကောက်ကာတွေ၊ ရန်ဖြစ်တာတွေနဲ့ အချိန်ဖြုန်းရမှာလဲ။ အတွေးနဲ့တောင် နှမေ့မှာစရာကောင်းလှပြီ၊ ပြီးတော့ လူတစ်ယောက်ကို တကယ်မှန် မိပြီဆိုရင် သူ နာကျင်အောင် ဘယ်တော့မှမလုပ်သင့်ပါဘူး။ သူ့ကို ပျော်အောင်ပဲလုပ်ပေးချင်တယ်၊ ကျွန်မကို ချစ်ရတဲ့အတွက် မောင် သက်ပြင်းတစ်ချက်တောင် ယောင်ပြီး မချမိစေရဘူး။ အမြဲပျော်နေစေရမယ် သိလား"

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

တဲ့ . . . ။ အဲဒီစကားလေးတစ်ခွန်းနဲ့တင် သူ့နှလုံးထဲသိမ့်ကျေနပ်ရောင်ရဲ့သွားခဲ့မိတာပါ။ သူမကိုလည်း ဘယ်လိုချစ်မိမှန်းမသိဘူး။ ဒီလောက် သိတတ်လွန်းတဲ့ချစ်သူကို ရင်တာလောက် လောကကြီးကို ကျေးဇူးတင်မိတာ မရှိတော့ပါ။

***

အဲဒီနေ့က ကျောင်းကို သူ့ အစောကြီးရောက်တယ်။ သူမနဲ့ ဆုံနေကျနေရာကလေးမှာ သူမကို ထိုင်စောင့်တယ်။ ရောက်နေကျအချိန်ထက် နောက်ကျပြီး သူမရောက်လာသေးတာနဲ့ သူမဆီ message ကလေးပို့မိတယ်။ စာပြန်လာခဲ့ဘူး။ စိတ်ပူလာတာနဲ့ ဖုန်းခေါ်ကြည့်တော့ ဖုန်းမချိတ်ဘူး။ သူ့ရင်တွေ ပူလာတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ တစ်ခါမှ အခုလို မဖြစ်ဖူးတာမို့ သူ နေမထိထိုင်မသာနဲ့ သူမရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို လိုက်ရှာတယ်။ အတန်းထဲမှာ တွေ့ပါတယ် . . . ။

“နဂိုယဉ်နဲ့ အဆက်အသွယ် ရကြလားလို့ဗျာ၊ ကျောင်းလည်း မလာဘူး၊ message ပို့တော့လည်း မပြန်ဘူး၊ ဖုန်းဆက်တော့လည်း ဖုန်းမဖြေဘူး၊ တစ်ခါမှ ခုလို မဖြစ်ဖူးဘူးဗျာ၊ ဘာဖြစ်နေမှန်း မသိဘူး”

“အဲဒါ ပုံမှန်ပဲရှင်၊ နဂိုယဉ်က တစ်လတစ်ခါလောက် ကျောင်းပျက်နေကျ၊ တစ်ခါပျက်ရင် တစ်ပတ်ဆယ်ရက်

www.burmeseclassic.com

ကြာတယ်၊ မေးရင်လည်း ခရီးပဲထွက်သွားသလိုလို၊ နေပဲ
မကောင်းသလိုလိုနဲ့ ဝေလည်ကြောင်ပတ်ဖြေတတ်တယ်၊
အဖြေမှန် ဘယ်တော့မှ မပေးဘူး၊ ကျွန်မတို့လည်း သူ
မသိစေချင်တဲ့ကိစ္စမျိုး သိပ်ပြီး ဆက်မမေးမိပါဘူး။”

“သူ့အိမ်လိပ်စာရော ခင်ဗျားတို့မှာရှိလားဟင်၊ ကျွန်တော်
လိုက်သွားမလို့”

“ဟောတော် . . . ရှင်က သူ့ချစ်သူလေ၊ ကျွန်မတို့ထက်
ရှင်က ပိုသိရမှာပေါ့ရှင်၊ ကျွန်မတို့က သူငယ်ချင်းလေ၊
သူနဲ့ခင်ပေမယ့် သူ့ကိုယ်ရေးရာဝင်ကို သူပေးသိသ
လောက်ပဲ သိရတာရှင်၊ နဂိုယဉ်တ သိပ်ခင်စရာကောင်း
တာမှန်ပေမယ့် သူက အနေအထိုင် သိပ်သိုသိပ်လို့ ဝှက်
တာရှင်၊ သူ့အိမ်လိပ်စာ ကျွန်မတို့ကို ပြောပြထားဘူး
ရယ်”

အဲဒီတော့မှ သူ မျက်ခုံးပင့်ရပြီ . . .။ သူမ
သူငယ်ချင်းတွေက အမှန်အတိုင်း ရှိသားပွင့်လင်းစွာ အဖြေ
ပေးခဲ့တာပါ။ လိမ်နေတာဟုတ်မှန်း သူ သိပါတယ်။ သူ
ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။ ရုတ်တရက်ကြီး ကိုယ့်ချစ်သူ ပြုန်းခနဲ
ပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ။ ဘယ်မှာ လိုက်ရှာရမှန်းလည်း မသိတော့

ဘူး။ သူမလိပ်စာကို ကျောင်းသားရေးရာမှာလည်း သွားစုံစမ်း
လို့မရ။ သူ့ရင်တွေ ဆူပွက်နေခဲ့ပြီ . . .။ ငြိမ်လွန်းတော့လည်း
သွင်းဝေဝေကလေးတောင် မထင်ခဲ့သလောက်၊ ရုတ်တရက် ကြီး
နေတိုင်းထန်သလို ဝုန်းဒိုင်းကြမ္မာနှောက်ခဲ့တော့တာပါ။

သူမကို လုံးဝဆက်သွယ်လို့မရခဲ့တာ တစ်ရက်၊
နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ လေးရက်၊ ငါးရက်၊ ခြောက်ရက်၊ တစ်ပတ်
ဘိတိ ရှိခဲ့ပြီ။ သူ ဘယ်လိုမှနေလို့မရတော့လောက်အောင်
အဇူးတပိုင်းဖြစ်နေပြီ။ ကျောင်းထဲမှာ ‘အမည်မသိစာဆို’ ဆိုတဲ့
သို့ဝှက်ကစားပွဲကလေးတောင် ထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်လို့။
ဘာယကံရှင်ဖြစ်တဲ့သူမကိုမှ ဆက်သွယ်လို့မရတာလေ။ ဖုန်း
messages တွေလည်း သူ့ဘက်က ပို့ခဲ့တာများ ဖုန်းနဲ့မဆုံ
တော့လို့ လျှံထွက်ကုန်မလားတောင်ထင်ရတယ်။ ဖုန်း missed
calls တွေဆိုတာလည်း အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။ မတွေ့ရတာကြာမှ
သူမကို ဘယ်လောက်တွေ့ချင်နေမိမှန်း ကိုယ်တိုင် ဖျတ်ဖျတ်လူး
ခံစားရမှ သိခွင့်ရတော့တယ်။ ဆုံးရှုံးရတော့မှာလားလို့
တွေးလိုက်မိတော့မှပဲ သူမကို ဘယ်လောက် မက်မောတွယ်တာ
ခွဲလန်းနေခဲ့မိမှန်း သိခွင့်ရလိုက်တယ်။ သူမ ထားသွားခဲ့ပြီလားလို့
ကြောင့်ကြစိုးရိမ်လိုက်မိမှပဲ သူမကို သူ ဘယ်လောက် ချစ်

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

မြတ်နိုးနေမိမှန်း သိခဲ့ရပါတယ်။ အရိုးသားဆုံး ဝန်ခံရရင်
မျက်ရည်ကျမိတဲ့အထိ သူ့မကို လွမ်းတာပါ။ နင့်နေအောင်
တမ်းတမိတာပါ။

***

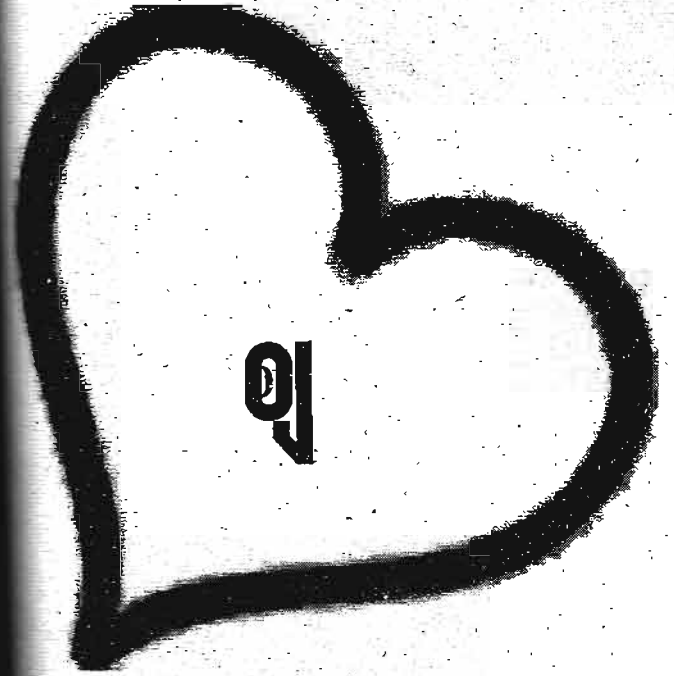

သူမ မရှိတဲ့

လောကကြီးက

လို့ခဝကို မလှပပါဘူး

(ဈ)

သေသေချာချာ မှတ်ထားခဲ့သူမို့ ဆယ်ရက်တိတိ
 ညီတဲ့နေ့ကို ရောက်ခဲ့ပြီ။ သူ ရူးတော့မယ်။ သူ့နှလုံးသားတွေ
 စားနိုင်လောက်အောင် အထိမခံနိုင်လောက်အောင် ကွဲ
 ကွဲတုန်တော့မယ်။ သည်းသည်းထန်ထန် မျှော်လင့်နေမိသ
 သက် မျှော်လင့်ချက်တွေ ကင်းမဲ့သလောက်နီးပါး ဖြစ်ခဲ့ပြီ။
 နှစ်တစ်ခုလုံး လေးလံနေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ သူမ ပျောက်ကွယ်
 တော့မှာလား။ သူ့ကို အိပ်မက်တွေပေးပြီး ထားသွားခဲ့ပြီ
 သူ့ကို ပင့်သက်လေးတစ်နှိုက်တောင် ယောင်ယမ်းပြီး
 ချောင်ခဲ့တဲ့ ချစ်သူက ပင့်သက်များစွာနဲ့အတူ ထားပစ်ခဲ့ပြီ
 သူမအကြောင်းတွေချည်း ထပ်တလဲလဲတွေးနေမိရင်း
 စကားတစ်ခွန်းကို ဖျတ်ခနဲ သွားသတိရလိုက်မိတော့
 သိမ်နွာက ဆတ်ခနဲ မတ်သွားခဲ့တယ်။ မှတ်မှတ်ရရ သူမကို
 သယ်လို့ ဖွင့်ပြောခဲ့တဲ့နေ့တုန်းကပါ။

“ကျွန်မကိုချစ်လို့ ရှင် စိတ်ချမ်းသာမယ်၊ ပျော်မယ်ဆိုရင် ချစ်ပါ၊ ဘုန်းမိုး၊ ချစ်လို့ရပါတယ်၊ တစ်ခုပဲ ကတိပေးပါ”

“ဘာကတိလဲဟင် . . . ”

လို့ သူ ပြန်မေးတော့ . . .

“ဘယ်တော့မှ မငိုပါဘူးလို့ . . . ”

လို့ သူမ ပြောခဲ့တာ။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သူ့ကို ငိုကြွေးစေလောက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခု သူမမှာ ရှိနေခဲ့လိမ့်မယ်လို့ သူ ဘာလို့ မတွေးခဲ့မိတာလဲ။

နောက်တစ်ခု သံသယဝင်စရာက သူမ ဆံနွယ်ကလေးတွေတို့ မြင်ခွင့်ရခဲ့တဲ့နေ့ကပါ။

“တချို့လျှို့ဝှက်ချက်တွေက လူတွေကို ပျော်ရွှင်အံ့ဩစေတယ်၊ တချို့လျှို့ဝှက်ချက်တွေကတော့ လူတွေကို ထိခိုက်နာကျင်စေတယ် မောင်ရဲ့၊ ကျွန်မက ပျော်ရွှင်အံ့ဩစရာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကိုပဲ ကြိုက်တယ် . . . ”

တဲ့ . . . ။ အဲဒီကတည်းက သူမ ဘာအဓိပ္ပာယ်

နဲ့ပြောခဲ့မှန်း သူ လိုက်မမီခဲ့။ ခုလို ပျောက်ဆုံးသွားချိန်ကျမှ ဟိုတစ်စ၊ ဒီတစ်စ သံသယဖြစ်စရာ ကွင်းဆက်ကလေးတွေတို့

လိုက်ရှာဖွေ ဆက်စပ်ကြည့်နေခဲ့မိတာပါ။ သေချာပါတယ်။ သူမဆီမှာ သူ့ကို မသိစေချင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုတော့ ရှိနေခဲ့ပါပြီ။ ထွက်ပေါက်ရယ်လို့ လုံးဝရှာမတွေ့လောက်အောင် သိပ်မွန်းကြပ်ဆို့နှင့်လာတဲ့အခါ သူမနဲ့ဆုံနေကျ နေရာကလေးမှာပဲ သူ အလွမ်းပြေ သွားသွားထိုင်မိတတ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း အဲဒီနေရာကလေးရောက်သွားတိုင်း အလွမ်းတွေ တမ်းတမှုတွေက သူ့ရင်တစ်ခုလုံးဆီ နေရာလပ်မကျန်အောင် အနှံ့အပြား တိုးဝင်လာခဲ့တော့တာပါ။ သူမ မရှိတဲ့ လောကကြီးက လုံးဝကို မလှပပါဘူး။ ဘာမှ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ် မရှိလောက်အောင်ကို စိတ်လေနေမိတာ။

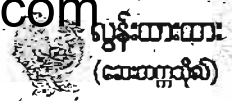
အဲဒီခဏမှာပဲ သူ မျက်လုံးအစုံကို ညင်သာနူးညံ့လွန်းတဲ့ လက်ကလေးတစ်စုံက ငြုန်းခနဲ ထိတွေ့ပိတ်ပစ်လိုက်တယ်။ သူ့ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး မျှော်လင့်တကြီး မေးလိုက်မိတယ်။

“ယဉ် . . . ယဉ်လားဟင်၊ ဟာကွာ . . . ယဉ်ရယ်၊ ကိုယ် ရူးတော့မယ်၊ မင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲကွာ”

သူမရဲ့လက်ကလေးတွေကို အလောတကြီးဆွဲဖယ်လိုက်ပြီး သူမ နောက်တစ်ကြိမ်ပျောက်ဆုံးသွားမှာ စိုးရိမ်

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်ကြကြီးစွာနဲ့ သူမရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကလေးကို တင်းကြပ်
နေအောင် ပွေ့ဖက်ထားလိုက်မိတယ်။ သူမ မျက်နှာကလေးက
ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး ကြည်လင်ဖျော့တော့နေသလိုပါ။ ပြီးတော့
သူမ ခန္ဓာကိုယ်ကလေးက သိသိသာသာပဲ ပါးလှပ်သွယ်လှ
သွားခဲ့တယ်။

“မောင်ရဲ့အချစ်ကို စမ်းကြည့်တာပါ။ မောင် ကျွန်မကို
ဘယ်လောက်များချစ်သလဲလို့ သိချင်လို့ပါ။ ကျွန်မ မရှိ
ရင် မောင် ဘယ်လိုများနေမလဲလို့ တိတ်တိတ်ကလေး
ပုန်းနေပြီး လိုက်ချောင်းကြည့်နေခဲ့တာ”

“ဟုတ်ရဲ့လား ယဉ်ရယ်၊ ကိုယ် ယဉ်ကို အရိပ်ကလေး
တောင် မတွေ့မိဘူး၊ ဆယ်ရက်ကြီးများတောင် စမ်းသပ်
ရသလားကွာ၊ မတော်တဆ ဟုတ်အတက်(ခါ)ရပြီး
ကိုယ်လျှော့သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ တကယ်ရက်စက်
တဲ့ ကောင်မလေးကွာ၊ ကိုယ် လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး၊ ကိုယ့်
ကို ကျေနပ်တဲ့အထိ ပြန်ချော့ရမယ် . . . ဒါ အမိန့် ပဲ”

“ချော့ပါ့မယ်ရှင်၊ မောင် ကျေနပ်တဲ့အထိ ချော့မှာပါ
ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ပြောရဦးမယ်၊ မောင် ကတိ
မတည်ဘူးနော်”

“ဟမ် . . . ဘာကတိမတည်မိလို့လဲ ယဉ်ရဲ့”
“မောင် ငိုတယ်လေ၊ ကျွန်မကို ချစ်ရင် ဘယ်တော့မှ
မငိုပါဘူးလို့ မောင်ကတိပေးထားတယ်လေ”

သူ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းပြီးမိတယ်။

“အဲဒါ ငိုတာမဟုတ်ပါဘူး . . . လွမ်းလွန်းလို့ မျက်ရည်
က သူ့အလိုလို ကျသွားတာပါ”

လို့ သူ ဆင်ခြေပေးတော့ သူမက ခပ်လွင့်လွင့်
လေးပြီးရင်း သူ့ပခုံးထက်မှာ ခေါင်းကလေးမို့ချလိုက်တယ်။

“မောင်ရယ် . . . နောက်တစ်ခါ လွမ်းရင် မငိုပါနဲ့ ကွယ်၊
ကျွန်မကို တကယ်လွမ်းရင် မောင်ပျော်အောင်
နေပေးပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မောင်ပျော်နေမှ ကျွန်မ
ဖိတ်ချမ်းသာမှာလေ၊ ချစ်တဲ့လူနှစ်ယောက်ဆို တာ
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မငိုစေချင်ကြဘူးလေ၊
ဟုတ်ရဲ့လား . . .”

“ဟုတ်ပါတယ် . . . ဒီဆယ်ရက်အတွင်းမှာ ယဉ်ရော
တကယ်မငိုမိဘူးလား၊ မလိမ်တမ်းဖြေ”

“သိပ်ငိုချင်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မငိုမိအောင် ထိန်းချုပ်
ရတာပေါ့၊ ကျွန်မငိုရင် မောင် ပိုနာကျင်ထိခိုက်လိမ့်

www.burmeseclassic.com

မယ်လို့ တွေးလိုက်ရင် ငိုချင်စိတ်က ဖျတ်ခနဲ ဖျော့
သွားရော၊ မောင်ရယ် လူ့ဘဝဆိုတာ ဘာတစ်ခုမှ သေ
ချာပိုင်နိုင်တယ်ဆိုတာ မရှိဘူးလေ၊ တစ်ခုပဲ မောင်စိတ်
ထဲမှာ အမြဲယုံကြည်စိတ်ချထားပေးပါ၊ မောင်ကို ကျွန်
ချစ်တာ ထာဝရထက်ပိုပါတယ်ဆိုတာကိုပါ၊ ကျွန်
ဘဝတလျှောက်လုံး မောင်တစ်ယောက်တည်းကို
မြတ်မြတ်နိုးနိုး ကိုးတွယ်ယုံကြည်မိပါတယ်၊ ကျွန်
အမြဲတမ်း ယုံကြည်စိတ်ချနေမိတာလည်း မောင်ကို
ကျွန်မ နေ့တိုင်း စိတ်မချနိုင်လောက်အောင် နေ့ဘက်
တင်းနေမိတာလည်း မောင်ကိုပါပဲ”

“ဆယ်ရက်လုံးလုံး ဘာတွေလုပ်နေခဲ့တာလဲကွာ၊ ထ
ပိန်ကျသွားသလိုပဲ၊ နေလို့ရောကောင်းရဲ့လား”

“နေထောင်းတယ်လို့ မောင်ကို မလိမ်ချင်ဘူး၊ ကျွန်
နေလို့မကောင်းတာတော့ အမှန်ပဲ မောင်၊ ဒီရက်ပို
တွေမှာ နေမကောင်းလို့လည်း မောင်ကို မတွေ့ဘဲ
တာပါ၊ တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း နေ
တာ ပိုကောင်းသလိုပဲ၊ ကျွန်မကိုကြည့်ပြီး ကျွန်မချစ်
သူတွေ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ ကြေကွဲရတာကို ကွ

မလိုချင်ဘူး၊ ကျွန်မကြောင့် ပျော်နေတာပဲ မြင်ချင် တယ်”
“ယဉ် . . .”

သူ သူမကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး တမ်းတမ်းတတ
အသံမျိုးနဲ့ ခေါ်လိုက်မိတယ်။ သူမက ရိုးရိုးကလေးပဲ . . .

“ရှင် . . .”

လို့ ပြန်ထူးပါတယ်။

“ကိုယ့်ကို ယဉ် အိမ်လိပ်စာလေးလောက်တော့ ပေး
ထားပါကွာ . . . နော်၊ အရေးဟယ် အကြောင်းရယ်ဆို
ကိုယ့်မှာ ဘယ်လိုက်ရှာရမှန်းမသိဘူး၊ ပြီးတော့ ယဉ်ရဲ့
မိသားစုနဲ့လည်း ကိုယ့်ကို တွေ့ပေးထားဖို့ တောင်းဆို
ပါရစေ၊ ကိုယ့်ကို ယဉ်ဘဝရဲ့ အဓိက အစိတ်အပိုင်း
တစ်ခုအဖြစ်တော့ နေရာပေးထားပါကွာ . . . နော်၊
ကိုယ် ယဉ်ရဲ့ ရိုးရိုးသာမန်ချစ်သူတစ်ယောက် မဖြစ်
ချင်ဘူး၊ ယဉ် ထားပစ်ခဲ့တိုင်း ဘုံမသိဘာမသိနဲ့ ကျန်ရစ်
ခဲ့တဲ့သူ မဖြစ်ချင်ဘူး၊ ယဉ်ဘဝ အစအဆုံးကို နက်နက်
နဲနဲ သိထားခွင့်ရသူဖြစ်ချင်တယ်၊ နောက်ဆုံး ကိုယ်
ချွန်ထားရစ်ခံရမယ်ဆိုရင်တောင် ဘာကြောင့် ချွန်ထား
ခံရသလဲဆိုတာ သိခွင့်ရချင်တယ်၊ ကိုယ့်အပေါ် လျှို့

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုစိတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ နှလုံးသူ

ဝှက်ချက်တွေ ဘာတစ်ခုမှ မထားစေချင်ဘူး ယဉ်၊ ယဉ် ပြောခဲ့သလို ထိခိုက်နာကျင်စရာ လျှို့ဝှက်ချက် ဖြစ်စေဦးတော့ ကိုယ်သိထားခွင့်ရပါရစေ”

သူ အရူးအမူးပဲ တောင်းဆိုမိပါတယ်။ ခဲမှန်ပြီးတဲ့ စာသူငယ်ကလေးလို သူ နောက်တစ်ကြိမ် မထိမှန်အောင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေလုပ်နေမိပြီ...။ သူမက လေးလေးနက်နက် မျက်နှာထားကလေးနဲ့ ငြိမ်သက်နေတယ်ဟင်္ဂအင်းလို့လည်း မငြင်းဆန်သလို ကတိလည်း မပေးပြန်ဘူးတစ်ခုခုကိုတော့ အလေးအနက်တွေးနေခဲ့တာ အသေအချာပဲ သူကလည်း သူမကို ဇွတ်မတောင်းဆို ဖိအားမပေးခဲ့ပါဘူး အရာရာဟာ သူမစိတ်တိုင်းကျ သူမသဘောဆန္ဒအတိုင်းပဲ လိုက်နာချင်တယ်လေ။

***

မသေခင် ဘယ်လိုနေထိုင် လှုပ်ရှားသွားမယ်ဆိုပြီး

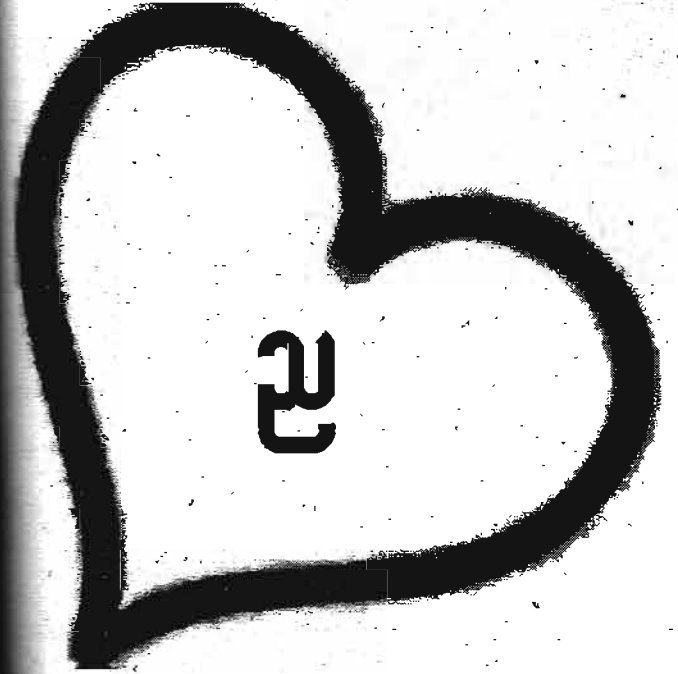
စနစ်တကျ ပြင်ဆင် စိစစ်ထားခဲ့ပြီးသားပါ။

အဲဒီ ပြင်ဆင်ခြင်းထဲမှာ...

ချစ်သူကို နောင်သယ်တော့မှ ချစ်ခွင့်မရှိတော့ဘူးဆိုတာ

မက်မောမှုမျိုးနဲ့ ချစ်ပြတ်နိုးပို့ဆိုတာ...

(ဥ)

အခန်းကလေးထဲမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့ . . . ။ ယဉ် သက်
 ပြင်းကလေး ဖွဖွချစ်ရင်း နှုတ်ခမ်းကလေးကိုက်ထားမိတယ်။
 လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ချစ်မြတ်နိုးလွန်းလို့မဟုတ်ပေမယ့် အရာ
 ရာကို လျှို့ဝှက်ချက်တွေနဲ့ ဖြတ်သန်းနေရတဲ့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်
 တစ်ခါတစ်လေတော့လည်း စိတ်ပျက်မိပြန်တယ်။ မောင့်ကို
 မတွေ့ခဲ့ခင်အချိန်ထိ ယဉ်ဘဝဟာ ရိုးရိုးကလေး။ တစ်ချိန်
 ချိန်မှာ ဘယ်သူမှ မသိလိုက်ရဘဲ ဒီလောကကြီးထဲကနေ တိုး
 တိုးတိတ်တိတ်ကလေး ပျောက်ကွယ်သွားဖို့ အစစအရာရာကို
 စနစ်တကျ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးသား။ ယဉ်အတွက် ဘာသံ
 ယောစဉ်မှ ချန်ထားရစ်ခဲ့စရာမလို။ ဖေဖေနဲ့မေမေကို လုံးဝ
 ကြိုတွေးမျှော်လင့်မထားတဲ့နည်းနဲ့ ဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီးတဲ့နောက်
 မှာ ယဉ်အတွက် ဘဝဆိုတာ သိပ်မက်မောတွယ်တာစရာ

ခဲးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

မကောင်းတော့။ ဖေဖေနဲ့မေမေတို့ ချန်ထားရစ်ခဲ့တဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေဆိုတာက ယဉ်တစ်ဘဝစာလုံး သုံးလို့ပင် မကုန်နိုင် . . . ။ အဲဒီလောက် များပြားတဲ့ ငွေကြေးချမ်းသာတွေကို ယဉ်တစ်ယောက်တည်း သုံးဖို့ထက် ယဉ်မသေခင် အခြားတစ်ပါးသော လိုအပ်နေသူတွေဆီ မျှဝေပေးခဲ့ဖို့ ယဉ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့မိချိန်ကစပြီး 'အမည်မသိစာဆို' ဆိုတဲ့ ကစားနည်းကလေး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာပါ . . . ။

'သေခြင်းတရား' ဆိုတဲ့အရာက ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး အသက်အရွယ်ကြီးငယ်ရွေး စိတ်ကောင်းရှိသူ၊ မရှိသူမရွေး သူ သတ်မှတ်ထားတဲ့အချိန်မှာ တစ်ချက်ကလေးမှ မျက်နှာမလိုက်ဘဲ မငဲ့ညှာမထောက်ထားဘဲ ခေါ်ယူတတ်သူဆိုတာကို သိခွင့်ရခဲ့တာက ယဉ်ကိုယ်တိုင် AML ဆိုတဲ့ Acute Myeloid Leukaemia လို့ခေါ်တဲ့ သွေးကန်ဆာဝေဒနာကို စတင်ခံစားနေရချိန်မှာပါ။ သိပ်တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြစ်မနေတော့ဘဲ မသေခင် ဘယ်လိုနေထိုင်လှုပ်ရှားသွားမယ်ဆိုပြီး စနစ်တကျ ပြင်ဆင်စီစဉ်ထားခဲ့ပြီးသားပါ။ အဲဒီပြင်ဆင်ခြင်းထဲမှာ ချစ်သူကို နောင်ဘယ်တော့မှ ချစ်ခွင့်မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ မက်မောမှုမျိုးနဲ့ ချစ်မြတ်နိုးဖို့ဆိုတာ မပါဝင်ခဲ့။ မောင့်ကို ခု

လိုက်မိချိန်ကစပြီး ဒီဘဝကို အဆုံးမသတ်ချင်တော့လောက်အောင် ဘဝအပေါ် မက်မောထွယ်တာမူတွေ ဝင်လာခဲ့ပြီ။ မောင့်ကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ စွန့်ခွာချန်ရစ်ထားခဲ့ရပါ့မလဲဆိုတဲ့ သွေးပျက်ချောက်ချားမှုတွေ နောက်ဆံတင်းစရာတွေ ပေါ်လာခဲ့ပြီ။ အတတ်နိုင်ဆုံး မောင့်ကို ထိခိုက်နာကျင်ခံစားမှု နည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် ပြင်ဆင်ကာကွယ်ပေးခဲ့ချင်လှပါတယ်။ အဆုံးစွန်ပြောရရင် ဒီလောကမှာ ယဉ်မရှိတော့ရင်တောင် မောင် မသိစေရဘဲ ယဉ် တစ်နေရာရာမှာ အသက်ရှင် ထင်ရှား ရှိနေဆဲပဲဆိုတဲ့ ခံစားမှုကလေး မောင့်ရင်ထဲမှာ ရှိနေစေချင်မိတာပါ။

'ငွေကြေး'နဲ့ ပျော်ရွှင်စိတ်ချမ်းသာမှု တချို့တော်တော်များများကို ယဉ် ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့ပြီးပြီ။ လူတွေကို သူတို့ရဲ့ ဆန္ဒတွေ လိုအပ်ချက်တွေ ဖြည့်ဆည်းပေးရင်း ပျော်ရွှင်စေခဲ့သလို ယဉ်လည်း ပျော်ရွှင်ခဲ့တာပါပဲ . . . ။ အခုတော့ မောင့်ကို ပျော်ရွှင်စေချင်မိပြန်ပြီ . . . ။

မှန်ထဲမှာ ယဉ်မျက်နှာကလေးက နေလို့သိပ်မကောင်းလှပေမယ့် နွမ်းလျမနေခဲ့ပါ။ စိတ်ရဲ့စွမ်းအင်ကို ယုံကြည်သူမို့ စိတ်ဆောင်ထားတဲ့အတိုင်း လူက လန်းဆန်းနေသ

ယောင်။ ဘယ်အချိန်ရယ်လို့ အတိအကျမပြောနိုင်ပေမယ့် သိပ်မကြာခင်အချိန်ကလေးတစ်ခုမှာ ယဉ် အားလုံးကို စွန့်ခွာ ချန်ထားခဲ့ရတော့မယ်ဆိုတာကို ကြိုသိထားသူတစ်ယောက် နှင့်တောင် မတူပါ။ ယဉ်မှာ လုပ်စရာတွေအများကြီး။ စီစဉ်ချိန် ရစ်ထားခဲ့ရမှာတွေကို စနစ်တကျ ကြိုတင်စီစဉ်လို့။ အချိန်တွေ က ယဉ်အသက်နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ တန်ဖိုးရှိလွန်းလှပါရဲ့။ ဒါကြောင့် ယဉ် အချိန်လည်း မဖြုန်းနိုင်ပါ။ တစ်ခါတစ်ခါ Chemo လူပြီး ဆေးတွေသွင်းပြီးချိန်မှာ လူက မခံမရပ်နိုင် လောက်အောင် ဝေဒနာကို အလူးအလှိမ့်ခံစားရချိန် ခဏက လေးပဲ ယဉ်ဝေဒနာတွေကို ဘယ်သူမှ မသိနိုင်အောင် အခန်း အောင်းပြီး ကြိတ်မှိတ်ခံစားပြီး နေသာထိုင်သာရှိပြီဆိုတာနဲ့ ယဉ် အိပ် ရာထက် ကနေ ငေါက်ခနဲ ထ,ထွက်တော့တာပါ။ ခုတလောတော့ ဝေဒနာက ပိုပိုဆိုးလာခဲ့တာကို ကိုယ်တိုင်ပဲ အသိဆုံး။

“သွားရတော့မယ် . . . သွားရဖို့ ရက်သိပ်မလိုတော့ဘူး . . . နေခွင့်ရဖို့ ရက်သိပ်မကျန်တော့ဘူး”

ဆိုတဲ့ အသံကလေးက ခုတလော ယဉ်ကိုယ်ခန္ဓာ တွင်းမှာ ဝဲလည်လှည့်ပတ်လို့။ အဲဒါကြောင့်လည်း နေထိုင်

ကောင်းတာနဲ့ လုပ်စရာရှိသမျှကို ဇောနဲ့အာန်တင်းပြီး လုပ်ကိုင် နေမိတယ်။ ခုတလော လူတွေ့အင်တာဗျူးတွေ အထပ်ထပ် လုပ်ပြီး မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စိတ်တိုင်းကျ အသည်း အသန် ရှာဖွေနေခဲ့မိတာပါ။ လူအယောက်သုံးဆယ်ထဲကနေမှ ရွားရွားပါးပါး တစ်ယောက်တည်း စိတ်တိုင်းကျခဲ့ပါတယ်။ သူမနာမည်က ‘မြတ်နိုးစံပွင့်’ တဲ့ . . .။ ယဉ်အသံအတိုင်း ထပ်တူနီးပါး လေလူလေသိမ်း ပြောဟန်ဆိုဟန်ကအစ ‘ယဉ်နဲ့ တူအောင် ပြောနိုင်သူပါ။’ စံပွင့်ကို နှစ်နှစ်စာ စာချုပ်ချုပ်ပြီး လခပါ တစ်ခါတည်း အပြတ်ပေးစနစ်နဲ့ ငှားရမ်းလိုက်ပြီးက တည်းက နေ့တိုင်း ယဉ်နဲ့ တစ်နာရီခွဲ နှစ်နာရီကြာအောင် အချိန်ယူ လူချင်းတွေ့ပြီး ယဉ်ပြောချင်သမျှ စကားတွေကို စနစ်တကျ အသံသွင်းထားခဲ့သလို အဲဒီအသံအတိုင်း ထပ်တူ စံပွင့်ကိုပါ အပြောလေ့ကျင့်စေခဲ့တာပါ။ ယဉ်နဲ့မောင်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းအစအဆုံးကို မချင်းမချန် စံပွင့်ကို သိစေခဲ့ပြီးသား အပြင် ယဉ်ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားတွေ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ အတွေး အခေါ် အယူအဆတွေအားလုံး စံပွင့် အလွတ်နီးပါးရနေ အောင် ပြောပြရိုက်သွင်းပေးထားခဲ့တာပါ။

အစူးသဖြင့် ယဉ် မရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်းမှာ

www.burmeseclassic.com

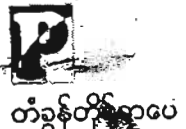
နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

စံပွင့်က ယဉ်အဖြစ် အသံနဲ့ဆက်ပြီး ရှင်သန်သရုပ်ဆောင်ပေး
ရမှာမို့ ဖုန်းပြောတာကို အချိန်ယူပြီး ကျင့်နေခဲ့တာပါ။ ဖုန်း
တစ်လုံးစီကိုင်ပြီး ယဉ်က မောင်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ပြီး စံပွင့်
ကတော့ ယဉ်အဖြစ် အပြန်အလှန်ပြောကြတဲ့အချိန်တိုင်းမှာ
ယဉ် မျက်ရည်မကျမိအောင် အတော်ထိန်းယူရပါတယ်။ မောင်
သေချာပေါက် ပြောနိုင်တဲ့ စကားလုံးတွေ ရှာဖွေတိုင်း မောင်
နေရာမှာ ကိုယ်စားဝင်ရောက်သွားခဲ့သလို မောင် ခံစားချက်
တွေကိုလည်း ရင်နဲ့အမျှ ထပ်တူထပ်မျှ နှစ် ခံစားရပြန်တယ်
တယ်။

“ဘယ်တော့ပြန်လာမှာလဲ ယဉ်ရယ်၊ မပြန်လာသေးဘူး
လား . . . မောင် လွမ်းလှပြီ”

“မောင်ကလဲ . . . နှစ်နှစ်ကျောင်းတက်ဖို့ ထွက်ခဲ့တာ
လေ၊ ကျွန်မ လွမ်းလို့ နေ့တိုင်းဖုန်းခေါ်တာပေါ့။ ဒါ
မောင် ဒီနေ့ ဘာတွေလုပ်ဖြစ်သလဲ ပြောပြ၊ ‘အမည်
မသိစာဆို’ ကစားပွဲတလေးအကြောင်းလည်း ပြောပြ
ဦး”

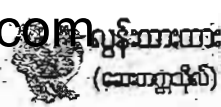
စံပွင့်က ယဉ် လေယူလေသိမ်းအတိုင်း တသ
မတိမ်း ပြောနိုင်သူပါ။

“တော်လိုက်တာ စံပွင့်ရယ်၊ ကျွန်မအသံကို ကျွန်မ ပြန်
နားထောင်နေရသလိုပဲ၊ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ စံပွင့်က နဂို
ယဉ်အဖြစ် စကားနည်းနည်းပဲပြောပြီး မောင်ပြောသမျှ
ကို များများနားထောင်ပေးပါနော်၊ စကားနည်းတော့
အမှားလည်းနည်းတာပေါ့၊ တတ်နိုင်သ၍ သူ မရိပ်မိ
သ၍ ကြိုးစားပြီး သရုပ်ဆောင်ပေးပါ။ သူ ဘယ်လောက်
ပဲ လူချင်းတွေ့ဖို့ တောင်းဆိုတောင်းဆို စံပွင့် စိတ်ကို
အလိုမလိုက်ပါနဲ့နော်၊ နဂိုယဉ်အဖြစ်ပဲ ဆက်ပြီး ပုန်းနေ
ပေးပါ။ နှစ်နှစ်ပြည့်သွားလို့ စံပွင့် ဆန္ဒရှိခဲ့ရင် ဆက်ပြီး
တော့ သရုပ်ဆောင်ပေးစေချင်ပါတယ်၊ အဲဒီအတွက်
နောက်ထပ်နှစ်နှစ်စာ extension အတွက် ကြိုပြီး စီစဉ်
ထားခဲ့မှာပါ . . .”

“ယဉ်ရယ် . . . ယဉ်ကို ကျွန်မ ဘယ်လို အံ့ဩမိမှန်း
မသိဘူး၊ ပြောမပြတ်လောက်အောင်ပဲ ယဉ်ရဲ့အချစ်
ကို လေးစားပါတယ်၊ ကျွန်မကို စိတ်ချ၊ ကျွန်မကို သူ
မရိပ်မိသ၍ ကျွန်မ ဆက်ပြီး ကူညီနေမယ်၊ ယဉ်ကိုယ်
စား ဒီဇာတ်ကလေးကို အလွမ်းဇာတ်မဖြစ်အောင် ကျွန်မ
ဆက်ပြီး က၊ သွားမှာပါ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ သူ့နှလုံး သားထဲမှာ

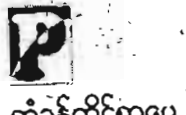

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

ယဉ်သည် ဘယ်တော့မှ မသေစေရဘူး၊ အမြဲ ရှင်သန် နေစေရမယ် . . . နော်”

စံပွင့်ရဲ့ ကတိစကားကလေးက ယဉ်ကို စိတ်ချ လက်ချ ရှိစေပါတယ်။ စံပွင့်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်မိတယ်။ စံပွင့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကလေးကို ခပ်တင်းတင်းကလေးပွေ့ဖက် ရင် ယဉ် အကြာကြီးပဲ ငြိမ်သက်နေခဲ့မိပါတယ်။ ပိုက်ဆံတွေ အများကြီးပေးပြီးတော့သာ ဝယ်ခွင့်ရမယ်ဆိုရင် ဒီလောကမှာ ဆက်ပြီး အသက်ရှင်နေထိုင်ခွင့်ကို ရှိရှိသမျှ စည်းစိမ်တွေ အကုန်ပုံအော့ပြီး ယဉ် ဝယ်ယူချင်လိုက်တာ . . . ။ အဲဒီ မောင့်အတွက်ပါ။

***

ခုတလော ယဉ်ကြည့်ရတာ ပိုပိုပြီး ထူးဆန်းလာ တယ်လို့ သူ ထင်မိတယ်။ သူ့တို့ အမြဲလိုလို ငေးကြည့်နေတတ် တဲ့ မျက်ဝန်းတွေက သိပ်ကို လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းလွန်းလို့ သူ ဘာသာပြန်လို့မရအောင်ကို ခက်ခဲလွန်းပါတယ်။ သူ ဘာပဲ ထုပ်လုပ် သတိရလို့ ယဉ်ကို လှမ်းကြည့်မိတိုင်း ယဉ်မျက်ဝန်း တွေက သူ့ဆီမှာ စိုက်တန့်လို့။

“ယဉ် . . . ခုတလော ကိုယ့်ကို အရမ်းကြည့်တာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ယဉ်၊ ယဉ် နေကောင်းရဲ့လား”

လို့ သူမေးတော့ ယဉ်က ရှက်တိုးရှက်ကန်းက ဆေး ပြုံးတယ် . . . ။

“ကျွန်မ နေကောင်းပါတယ် မောင်ရဲ့၊ မတွေ့ရမယ့် ရက်တွေအတွက်ပါ အတိုးချပြီး မောင့်မျက်နှာကို အလွတ်မှတ်နေတာပါ။ ဘယ်တော့မှ ထပ်ကြည့်ခွင့် မရှိ တော့ဘူးဆိုတဲ့ မက်မောမှုမျိုးနဲ့ ကြည့်နေတာပါ”

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

“ဘာဖြစ်လို့ ဘယ်တော့မှ ထပ်ကြည့်ခွင့် မရှိတော့မှာလဲ၊ ယဉ်ကလဲ ဘာတွေပြောမှန်း မသိဘူး၊ ကိုယ်တို့ အမြဲတွေ့ခွင့်ရနေမှာပါ။ ဘယ်တော့မှ ဘာအကြောင်းနဲ့မှ ခွဲစရာအကြောင်းမရှိဘူး၊ ကိုယ့်ဘဝထဲကနေ ယဉ်ကို ဘယ်ကိုမှ ထွက်သွားခွင့်မပေးနိုင်ဘူး၊ တစ်သက်လုံး ကိုယ့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ အကျဉ်းချထားမှာ ဘာမှတ်လဲ”

သူက အံ့ကြိတ်ပြီးပြောတော့ ယဉ်က ပခုံးကလေး ကျုံ့ပြတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ခပ်တင်းတင်းဖက်ထားပြန်တယ်။ ယဉ်လက်တွေက သူ့ကို မတော်တဆ လွတ်ထွက်သွားမှာ စိုးတဲ့ အလား တင်းကြပ်လွန်းတယ်။

“ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်မလည်း မောင့်ရဲ့ဘဝထဲမှာ တစ်သက်လုံး နေချင်ပါတယ် မောင်ရယ်၊ ဘယ်တော့မှ နေချင်ပါဘူး”

လို့ ခပ်ဖွဖွကလေးပြောတယ်။ ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ ‘အမည်မသိစာဆို’ ကစားပွဲကလေးတွေကို ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး အဆက်မပြတ် ကစားဖြစ်တယ်။ သူမကိုကြည့်ရတာ ပိုပြီးထောပဟေဠိဆန်လာသလိုပါ။

တစ်ရက်တော့ ယဉ်က သူ့ကို ရန်ကင်းဘတ်

တွန်ဒိုတိုက်ခန်းကလေးတစ်ခုဆီ ခေါ်အွားခဲ့တယ်။ အခန်းကလေးက စနစ်တကျ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းထားလို့။

“ဒါ ကျွန်မ နေတဲ့အခန်းလေး၊ မောင်က သိထားချင်တယ်ဆိုလို့ မောင့်ကို ခေါ်လာတာ၊ ကျွန်မရယ် အိမ်အကူကောင်မလေးရယ် နှစ်ယောက်ပဲနေတယ်၊ ကောင်မလေးက အခု ခွင့်ယူပြီး ရွာပြန်နေလို့လေ”

ယဉ်က သူ့လက်ကိုဆွဲပြီး တစ်ခန်းဝင်တစ်ခန်းထွက် လိုက်ပြတယ်။ အရာရာဟာ သန့်ရှင်းသစ်လွင်နေတာများ Show Room တစ်ခုလိုပဲ။ မီးဖိုချောင်အခန်းကအစ အနံ့အသက်ကင်းစင်ပြီး မွှေးယုံ့လို့ . . . ။ သူမ နေတယ်ဆိုတာ ဆိုယုံတောင် မယုံချင်သလိုပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူမက သူ့အတွက် တော်ဖီစက်နဲ့ ကော်ဖီဖျော်တိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ လက်ထဲကို သော့တစ်ချောင်း အပ်ပါတယ်။

“ဒီအခန်းရဲ့ သော့အပိုတစ်ချောင်း မောင် ယူထားလိုက်နော်၊ ကျွန်မ မရှိတဲ့အချိန်တွေမှာ မောင် လာနေလို့ရတယ် သိလား”

ရုတ်တရက် ချက်ချင်း သူမရဲ့စကားအဓိပ္ပာယ်ကို

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံပျံဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

သူ နားမလည်လိုက်ပါ။

“ယဉ်မရှိတဲ့အချိန် ! . . . ယဉ်က ဘယ်သွားမှာမို့လို့လဲ”

ယဉ်က နားထင်ကလေးကို လက်ညှိုးလေးနဲ့ အသာကုတ်ခြစ်နေပြီး စကားစ၊ရခက်နေသလို ငြိမ်နေတယ်။ တစ်ခုခုကိုလည်း နက်နက်နဲနဲ တွေးနေသလို မျက်နှာထားကလေးနဲ့ . . . ။

“အဲဒါ မောင့်ကို ပြောမလို့၊ ပြောရခက်နေတာ၊ ကျွန်မ စိစဉ်စရာရှိတာတွေတော့ စိစဉ်ပြီးသွားပါပြီ”

“ဘာတွေ စိစဉ်ပြီးသွားတာလဲ ယဉ်”

သူ ယဉ်မျက်နှာကလေးကို စိုးရိမ်တကြီး စိတ်ကြည့်နေလိုက်မိတယ်။ ယဉ်ကလည်း သူ့ဆီကနေ မျက်လုံးမခွာဘဲ မျက်တောင်တောင်မခတ်ဘဲ သူ့ကို ပြန်စိုက်ပေးကြည့်နေခဲ့တာပါ။ ယဉ် မျက်ဝန်းကလေးတွေက မျက်ရည်ရောင်စွတ်စိုထိုင်းစိုင်းလို့ . . . ။ သူ့ရင်ထဲ ထင်ခနဲ ဖြစ်သွားမိတယ်။

“ကျွန်မ စင်္ကာပူမှာ ကျောင်းသွားတက်ဖို့ စိစဉ်ထားတာကြာပါပြီ၊ မောင်နဲ့ မတွေ့ခင်ကတည်းကပါ။ MB သွားတက်မလို့ပါ။ နှစ်နှစ်ပါပဲ မောင်ရယ်၊ အဲဒါ ကျော

တက်ခွင့်လည်းကျလာပြီ၊ မောင်ကို မပြောရက်သေးတာနဲ့ . . . ”

ရုတ်တရက် သူ့နှလုံးသားဆီ အရိန်ပြင်းပြင်း ဆက်သီးတုတ်လုံးခင်လာခဲ့သလိုပါ။ သူ့ရင်ထဲ အနှိုက်ထဲသွားသလို အောင့်မျက်ပြီး ငြိမ်ထက်သွားခဲ့တာပါ။ ချက်ချင်း စကားတောင်ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ဆို့နှစ်သွားမိတယ်။ အံ့တစ်ချက် ကြိတ်ပြီး ကစဉ့်ကလျားဖြစ်သွားတဲ့စိတ်ကို ချက်ချင်း ချုပ်ထိန်းရပါမိတယ်။

“နှစ်နှစ်တောင် ! ဘယ်တော့သွားရမှာလဲ ယဉ်၊ ဒီလောက် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ လျှို့ဝှက်ထား ရတာလဲ ယဉ်ရာ”

“တစ်လလောက်တောင် မလိုတော့ဘူးထင်ပါတယ် မောင်ရယ်၊ ကြိုပြီး မပြောမိတာ ကြိုပြီး ခံစားနေရမှာ စိုးလို့ပါ။ နှစ်နှစ်တည်းပါ မောင်ရယ်၊ ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါနော်၊ ကျွန်မ အဲဒီကျောင်းကို အရမ်းတက်ချင်လို့ပါ။ ကျွန်မရဲ့ ဘဝရည်မှန်းချက်တွေထဲမှာ ထိပ်ဆုံးကပါ ပါတယ်”

“ဒီမှာ ကျောင်းတက်လက်စကြီးကို ဘာလုပ်မှာလဲ ယဉ်၊

ဒီမှာ ကျောင်းပြီးမှပဲ သွားပါလားကွာ၊ ကိုယ် ယဉ်ထို
ချက်ချင်းကြီး မခွဲလိုက်နိုင်ဘူး”

“ဟိုဘက်ကကျောင်းက စီစဉ်ပြီးသားဖြစ်နေလို့ပါ
မောင်ရယ်၊ ကျွန်မ မောင်ကို ကတိပေးပါတယ်၊ ဟိုထ
နေ မောင်ဆီကို နေ့တိုင်းဖုန်းဆက်ပါမယ်၊ စာတိုထ
လေးတစ်စောင် နေ့တိုင်းပို့ပေးပါမယ်၊ ကျွန်မကို လွမ်းရင်
ဒီအခန်းလေးမှာ မောင် လာနေနိုင်ပါတယ်၊ မောင်ရင်ထဲ
မှာ တစ်ခုပဲ အမြဲယုံကြည်ပေးပါ၊ မောင်ကို ကျွန်မ
နေ့တိုင်းချစ်နေမယ်၊ ထာဝရထက်ပိုပြီး မောင် ကို ကျွန်မ
ပိုချစ်တယ်ဆိုတာ ယုံထားပေးပါနော်၊ ပြီးတော့ အဖွင့်
လင်းဆုံး ပြောပြထားခဲ့ချင်တယ်၊ ကျွန်မထက်ပိုချစ်
ရမယ့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒီနှစ်နှစ်အတွင်းမှာ
မောင်တွေ့ခဲ့ရင်တောင် ကျွန်မ ကြည်ဖြူ နားလည်ထောက်
နိုင်ပါတယ် . . .”

သူမရဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေးကို သူ နှုတ်ပိတ်ပစ်လိုက်
ပါတယ်။ သူ့ရင်ထဲ မွန်းကြပ်သို့နှစ်လွန်းလှပြီ။ နားလည်ရခက်
လွန်းတဲ့ ပယောဠိဆန်လွန်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို
တမ်းတမ်းစွဲ ချစ်ခဲ့မိတာကိုက သူ့အမှားလား မသိတော့ပါ။

“မင်း ထားသွားမယ်ဆို ကိုယ် နေခဲ့ရဲရမှာပေါ့ ယဉ်ရယ်၊
ကိုယ်က မင်းကိုမှ ချစ်မိတာကိုး၊ မင်းပြန်လာမယ့်အထိ
မင်းတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ သစ္စာရှိရှိစောင့်နေမယ်ဆို
တာ ယုံထားလိုက်ပါ”

“မောင် မငိုဘူးမှလား၊ ကတိပေးပါနော်”

“ယောက်ျားကတိပါ၊ ကိုယ် နေတတ်အောင် ကြိုးစားမှာ
ပေါ့၊ နေ့တိုင်း ဖုန်းဆက်မယ်ဆိုတဲ့ကတိကိုသာ မပျက်ပါ
နဲ့၊ စာတိုကလေးတွေလည်း ကိုယ်နေ့တိုင်းမျှော်နေမှာ
နော်၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို နေ့တိုင်းလွမ်းနေမှာ . . .”

“စိတ်ချပါ မောင်ရယ်၊ ခုလို အလွယ်တကူ နားလည်ပေး
တာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

သူမက သူ့လက်တစ်ဖက်ကို မလွှတ်စတမ်း ခပ်
တင်းတင်းဆုပ်ထားခဲ့ပါတယ် . . . ။

“ခုကတည်းက မောင်ကိုကြိုပြောထားခဲ့မယ်၊ ဘယ်နေ့
ဘယ်ရက် ဘယ်အချိန်မှာ ကျွန်မသွားမယ်လို့ မောင်ကို
အတိအကျ ကြိုပြောမထားပါရစေနဲ့နော်၊ မောင်ကို နှုတ်
မဆက်ဘဲ ကျွန်မ တိတ်တိတ်ကလေးပဲ ထွက်သွားချင်
လို့ပါ၊ လေဆိပ်လည်း လိုက်မပို့ပါနဲ့၊ ကျွန်မ တစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

နန်းသားကိုခေါ်ရုံချုပ်ဝတ်တာကို ချစ်သူ

တည်း သွားပါရစေတော့၊ ကျွန်မ ပြုန်းခနဲ ပျောက်သွား
ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ မောင့်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပျံဖယ်
အံ့ဒါဆို ကျေနပ်ပေးပါနော်”

သူ ဘာစကားမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ သူ့ရဲ့
ပါးရိုးကလေးတစ်ဖက်ကို သူ့ရဲ့လက်ဖဝါးနဲ့ ခပ်တင်းတင်း ကိုင်
ထားခဲ့မိပါတယ်။ ခုလောက်ဆို သူ့မအကြောင်းကို သူ ကောင်း
ကောင်းသိခဲ့ပြီ။ သူ့မဟာ သူ့မလုပ်ချင်တာ ဖြစ်ချင်တာတို့
ခေါင်းမာမာ သွေးအေးအေးနဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်တတ်
သူ ဆိုတာကိုလေ . . .။ ဘယ်လိုချိန်မှာ သူ့ဘဝထဲကနေ သူ့
လှစ်ကနဲ ပျောက်သွားတော့မလဲလို့ ရင်တမမနဲ့ စိုးထိတ်
နေရုံမှတစ်ပါး သူ့မှာ တားမြစ်ခွင့်မရှိပါ။ သူ့မတို့ ချစ်နေသမျှ
သူ့မဆန္ဒအတိုင်း သူ အလိုလိုက်ပေးနေရုံသာ။

***

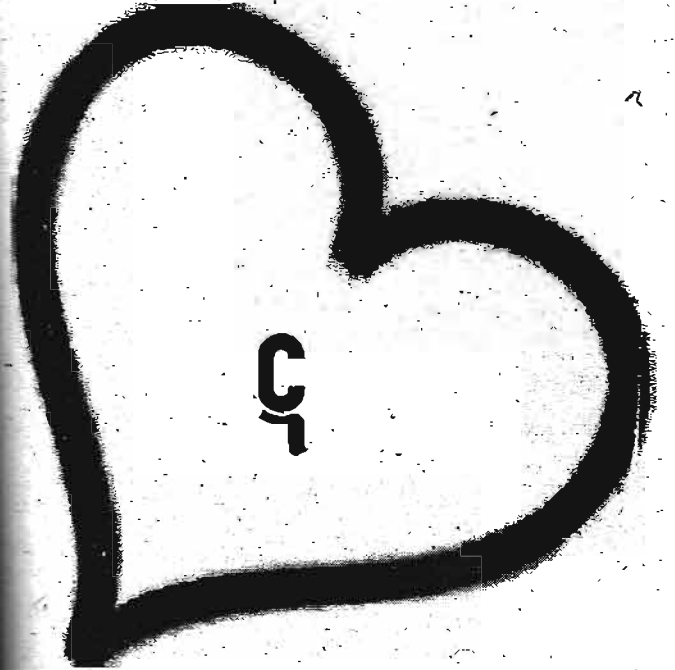

လက်ထပ်တမ်း ကစားတဲ့ ပွဲကလေးပေါ့

မောင့်ကိုဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုတာ

သက်သေပြတဲ့ အနေနဲ့

(၄)

ဘယ်အချိန်မှာ သူမ ရုတ်တရက် နှုတ်မဆက်ဘဲ ထွက်ခွာသွား
မလဲ . . . ဆိုတဲ့ သံသယနဲ့ ရင်မောမူတွေနဲ့အတူ သူ နေ့တိုင်း
ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ဖြတ်သန်းနေရတာပါ။ သူမဆီက ဖုန်းတစ်
ချက်ဝင်လာမှ ဒါမှမဟုတ် message ကလေးတစ်ခုရမှ ဒီနေ့
အဖို့ သူမကိုမြင်ခွင့်ကလေးရလိုက်မှ သူ သက်ပြင်းဖွဖွချနိုင်
ပါတော့တယ်။ သူမနဲ့အတူ ရှိနေချိန်မှာဆို သူမရဲ့လက်ကလေး
တို့ မလွတ်စတမ်း ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားမိရင်း သူမရဲ့
ချက်ဝန်းတွေထဲ မျောလွင့်အိပ်မောကျခဲ့ရတော့တာပါ။

“မောင် . . . ကျွန်မတို့ ကစားပွဲကလေးတစ်ခုလောက်
ကစားရအောင်”

လို့ သူမက စတင်လာတဲ့အခါ သူ့ ရင်ထိတ်ခနဲ ခုန်သွားမိတယ်။ သူမရဲ့ ကစားပွဲတွေတိုင်းရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိနေတတ်တယ်လေ။

“ဘာကစားပွဲလဲ ယဉ်ရယ်၊ ယဉ်က လျှို့ဝှက်သည်းဖို တွေ လုပ်တတ်လွန်းလို့ ကြောက်တောင် ကြောက်လာပြီ”

“မကြောက်ပါနဲ့ မောင်ရယ်၊ စိတ်ချပါ မောင့်ကို ပျော် ရွှင်အံ့ဩစေရမယ့် ကစားနည်းကလေးပါ”

“အိုကေလေ . . .”

သူမကို စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်စေရုံ သက်သက်နဲ့ ပဲ သူ သဘောတူလိုက်လျောလိုက်တာပါ။ သူမရဲ့ မျက်နှာက လေးက အပြုံးဖွဖွနဲ့ နူးညံ့ညင်သာလွန်းနေခဲ့ပါတယ်။

“ကစားနည်းကို ပြောပါဦး”

“မောင့်ဆီကို ဖုန်း messages ကလေးတွေနဲ့ ညွှန်ကြား မှာပါ။ မောင်က ကျွန်မကိုချစ်သောအားဖြင့် လိုက်လုပ် ပေးရုံကလေးပါ။ ကစားပွဲဆိုတာထက် Surprise ကလေး တစ်ခုပါ”

နောက်တစ်ရက်မှာ သူ့ ပါဆယ်တစ်ထုပ် လက်ခံ ရရှိပါတယ်။ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကော်လံကတုံးရှုပ်အင်္ကျီ

အဖြူရောင်ကလေးနဲ့ ပိုးတွဲပုဆိုး ငွေမှင်ရောင်ကလေး။ သူ့ မျက်ခုံးတွေ ပင့်တက်သွားခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ခဲရောင် ကတ္တီပါ ဖိနပ်တစ်စုံ။ ဒါဟာ ပွဲလမ်းတစ်ခုခုအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင် ခိုင်းထားတဲ့အဓိပ္ပာယ်ပေါ့။ သူမ ဘာတွေများ အံ့ဩစရာဖန် တီးဦးမလို့ပါလိမ့် . . .။

နောက်တစ်ရက်မှာ သူ့ဖုန်းထဲ message ကလေး ဝင်လာခဲ့ပြန်တယ်။

“တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်ဆယ်နာရီ ဝတ်စုံပြည့်ဝတ်ခဲ့ပါ။ မောင့်မှာ သော့ရှိပြီးသားနော်”

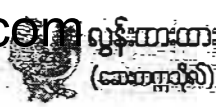
တဲ့ . . .။ သူ့ ရင်ထိတ်ထိတ်ခုန်လာခဲ့ပြီ။

သူ့ဆီမှာ သူမရဲ့ အခန်းသော့ကလေး ရှိနေပြီးသားလေ။

သူ့ တစ်ခုခုကိုတော့ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ကလေး အံ့ဩစပြုမိကာ ရိပ်မိသလိုလိုလည်း ရှိလာခဲ့ပြီ။

***

အခန်းတံခါးသော့ကို ဖွင့်လိုက်ချိန်မှာ တိတ်ဆိတ်လွန်းမှုက သူ့ကို ကြိုဆိုနေခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အံ့ဩစရာကောင်းတာက တစ်ခန်းလုံး ငွေမှင်ရောင် နှင်းဆီတွေ ဝေနေခဲ့တာပါ။ ပန်းအိုးတွေနဲ့ ဝေဗေဆာဆာထိုးထားခဲ့တာ။ နှင်းဆီဖြူတွေပေါ်မှာ ငွေမှင်ရောင်တွေ လိမ်းကျံဆွတ်ဖျန်းထားခဲ့တဲ့ မြင်ရဆန်းကြယ်နေစေတဲ့ ငွေမှင်ရောင် နှင်းဆီတွေ။ သူဝတ်ထားတဲ့ ငွေမှင်ရောင်ပိုးပုဆိုးနဲ့ လိုက်ဖက်လွန်းနေခဲ့တာ။

ဧည့်ခန်းမှာ စားပွဲနဲ့ ကုလားထိုင်နှစ်ခုကို အဖြူရောင်ပေါ်မှာ ငွေမှင်ရောင်ဖဲပွင့်ကြီးတွေစည်းထားပြီး လှလှပပပြင်ဆင်ထားခဲ့တယ်။ စားပွဲပေါ်မှာ ငွေမှင်ရောင်နှင်းဆီတွေထိုးထားတဲ့ ပန်းအိုးတစ်အိုး။ ပြီးတော့ သူ့မျက်လုံးတွေကို ဝိုင်းစက်တောက်ပသွားစေခဲ့တဲ့ ငွေမှင်ရောင်အဖုံး ဖုံးထားတဲ့ စာအုပ်နှစ်အုပ်။ သူ ဖွင့်ကြည့်ဖို့ လက်လှမ်းလိုက်စဉ်မှာ အရိပ်

နှစ်ရိပ် ဖျတ်ခနဲ ရောက်လာတယ်။ သူ့ လန့်ပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဝင်္ဂါနဲ့ ကောင်းမြတ် . . . ။ မျက်နှာတွေက မချိုမချင် အပိုးမကျိုးတက်ချိုး။

“ဟေ့ကောင်တွေ၊ မင်းတို့က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကိုရောက်နေရတာလဲ . . .”

“သိဘူးလေ၊ ငါတို့ကို နဂိုယဉ် ဖိတ်ထားတာ၊ မင်းက ဒိုင်လျှိုလေးတွေနဲ့ လျှို့ဝှက်စွာ ခြေပုန်းခုတ်နေသော်လည်း ငါတို့က ဒီလောက် မနုံမအံ့သေးပါဘူးကွာ”

လို့ ခနဲတုံ့တဲ့နဲ့ ဆိုတယ်။ ခဏနေတော့ ယဉ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ထွတ်လာပြန်တယ်။ သူတို့လည်း လှလှပပပြင်ဆင်လို့။ ငွေမှင်ရောင်နုနု ပိုးဝတ်စုံကလေးတွေနဲ့ . . . ။

“ယဉ်ရော . . . ယဉ် ဘယ်မှာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဘာမှ ပြောမပြဘူး၊ surprise လုပ်မယ်လို့ပဲ ပြောထားတယ်၊ ဒီနေ့က ဘာပွဲလုပ်မှာလဲ . . . ဘာလဲဗျ”

“အေးအေးဆေးဆေးပေါ့ရှင် . . . ရှင် သဘောမတူဘဲ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

ယဉ် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ခပ်ပြုံးပြုံးကလေးနဲ့ သူ့ကို နှက်တယ်။ ပြီးတော့ သူမတို့ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက

တစ်နေရာဆီမှာ ပြုံးရွှင်ချိုမြိန်စွာနဲ့ စိုက်တန်သွားကြတာမို့ သူ
အလောတကြီး လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ဘုရားရေ . . . သူ
မျက်လုံးတွေတောင် သူ မယုံနိုင်ပါဘူး။ ငွေမှင်ရောင် ဇာတ်စဉ်
ကလေးနဲ့ ရက်ရက်စက်စက်လှနေတဲ့ သတို့သမီးကလေးတစ်
ယောက်။ အဲဒါဟာ နဂိုယဉ်ဆိုတဲ့ ပဟေဠိမကလေးရယ်ပေါ့
သူ့ရင်ထဲ မြင်းအကောင်တစ်ရာလောက် ဒုန်းစိုင်းပြီး ဖြတ်ဖြေ
သွားခဲ့သလို ဝုန်းဒိုင်းကြ ခြောင်းဆန်သွားခဲ့တယ်။

“ယဉ် . . . ယဉ်ရယ် . . . လှလိုက်တာ”

သူ ယဉ်ဆီ အပြေးသွားဖို့ပြင်စဉ်မှာ နောက်ထပ်
အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ထွက်လာတာမို့ သူ့ခြေလှမ်းတွေ
တုံ့သွားရပါတယ်။ ယဉ်က ချစ်စဖွယ်အပြုံးကလေးနဲ့ ဖိတ်
ဆက်ပေးပါတယ်။

“ဒါ မမနှင်းဆီဝေတဲ့ မောင်၊ မြို့နယ်တရားသူကြီးထဲ
ယောက်ပါ။ ကျွန်မရဲ့ အစ်မတစ်ယောက်လို့ပဲ အရမ်း
အားတိုးချစ်ခင်ရတဲ့သူပေါ့”

ကြည့်စမ်း . . . ။ အားလုံးဟာ စနစ်တကျစီမံ
ထားပြီးသား။ သူ ဘာစကားမှ ဆက်မပြောနိုင်လောက်အောင်
ဆွံ့အမင်သက်လို့ . . . ။

“ကဲ . . . မောင်လေးနဲ့ ညီမမေးက ဒီမှာထိုင်ပါ။
ဒီနေ့ပွဲကလေးက နှစ်ဦးသဘောတူ လက်မှတ်ထိုးကြ
မယ့် အကျဉ်းရုံးလက်ထပ်ပွဲကလေးပေါ့။ သူငယ်ချင်း
တွေက အသိသက်သေပေါ့။ မမက နဂိုယဉ်ကို ညီမ
လေးတစ်ယောက်လို ချစ်ခင်ရင်းစွဲရှိပြီးသားမို့ ညီမ
လေး အကူအညီတောင်းတာနဲ့ ဒီပွဲကလေးကို ဖြစ်
မြောက်အောင် လာပြီး ကူညီစီစဉ်ပေးတဲ့သဘောပါ။
မောင်လေးဘက်က ပြောစရာများရှိခဲ့ရင် အခုပြောပါဦး။
ယဉ်က တစ်ခါတစ်ခါ အဲဒီလိုပဲ သူတစ်ပါး ထင်မှတ်
မထားတာတွေ သိပ်လုပ်တတ်တဲ့ တငွတ်ထိုးမကလေး
လေ”

တရားသူကြီးမမနှင်းဆီဝေက စားပွဲရဲ့ရှေ့ခုံမှာ
နေရာဝင်ယူရင်း ခပ်ပြုံးပြုံးပြောတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေက
ဆစ်ဘက်တစ်ချက် အသိသက်သေနေရာကိုယ်စီမှာ။ သူ ရင်
ဆယ်တ်ထိတ်ခုန်ကာ ဖျော်ရလွန်းလို့ လက်ချောင်းကလေး
ဆွဲတောင် တဆတ်ဆတ်တုန်ရင်နေပါတယ် . . . ။

“ကျွန်တော့်မှာ ပြောစရာဆိုလို့ ကျွန်တော် အရမ်း
ဖျော်နေတယ်ဆိုတာပဲ ပြောနိုင်ပါတယ်ဗျာ၊ အစစ

အရာရာ ယဉ်ဆန္ဒအတိုင်းပါ။ ယဉ် ပျော်နေတယ်ဆို ရင် ကျွန်တော် ဘာမဆို လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန် တော် သူ့ကို အရမ်းချစ်လို့ပါ”

အားလုံးပြုံးရယ်မိကြတယ်။ ယဉ် မျက်နှာထ လေးတစ်ခုလုံးလည်း ပြုံးချင်တိုင်း ပြုံးနေတယ်။ လက်ထပ် စာချုပ်ကလေးတွေမှာ သူတို့အသီးသီး လက်မှတ်ထိုးပြီးတဲ့ နောက်မှာ ဇနီးမောင်နှံတွေအဖြစ် ရာသက်ပန်ပေါင်းဖက် နိုင်စေဖို့ မမက ဆုတောင်းပေးသလို သူငယ်ချင်းတွေကလည်း လက်ခုပ်တီးပေးကြတယ်။ ပြီးတော့ အဆင်သင့်မှာထားတဲ့ စားဖွယ်ရာတွေနဲ့ မင်္ဂလာပွဲကလေးကို လူ့ခုနစ်ယောက်စာနဲ့ နှင့် လှလှပပ ကျင်းပခဲ့ကြတယ်။ သူ အရမ်းပျော်ပါတယ်။ မနေ့ကအထိ သူ့ချစ်သူအဖြစ်သာရှိနေခဲ့တဲ့ ဒီမိန်းကလေးကို ဒီနေ့တော့ သူ့ရဲ့ ဇနီးချောကလေးအဖြစ် သူ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် လိုက်ပြီ။ ဒီနေ့ သူ လက်ထပ်ဖြစ်သွားတာကို သူ့မေမေနဲ့ ဖေဖေ တောင် မသိရသေး။ တရားသူကြီးဖမရော သူငယ်ချင်းတွေ အသီးသီး နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန် သွားချိန်မှာတော့ သူ့နဲ့ယဉ် မ ယောက်တည်းပဲ ပျော်ရစ်ခဲ့တယ်။

“ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ခဲ့ပြီးပြီဆိုတော့ လင်မယားပြန်

နော်၊ ကိုယ် ဒီည အိမ်မပြန်တော့ဘူး၊ ဒီမှာပဲ အိပ် တော့မယ်၊ အိုကေတယ်မှလား ယဉ် . . .”

လို့ . . . သူ ပြောတော့ ယဉ်က မျက်စောင်း ကလေး စစချီပါတယ် . . .။

“အံ့မယ် ရမလားရှင်၊ အစကတည်းက ကစားပွဲလို့ ပြော ထားခဲ့ပြီးသားလေ မောင်ရဲ့၊ လက်ထပ်တမ်းကစားတဲ့ ပွဲကလေးပေါ့၊ မောင့်ကို အံ့ဩပျော်ရွှင်စေချင်တာရယ် မောင့်ကို ကျွန်မ တယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုတာ သက် သေပြတဲ့အနေနဲ့ ဒီနေ့ပွဲကလေးကို စီစဉ်လိုက်တာပါ။ ကျွန်မကို မောင် ဘယ်တော့မှ မဆုံးရှုံးတော့ဘူး၊ ကျွန်မ ကို မောင် အမြဲပိုင်ဇာယ်ဆိုတာ မောင်စိတ်ထဲတစ်သက် လုံး မှတ်ထားလိုက်တော့နော်၊ မောင့်ကို ကျွန်မ အရမ်း ချစ်တယ်၊ ကျွန်မရင်ထဲမှာ မောင် အမြဲတမ်းရှိနေမယ် သိလား . . .”

သူ သူ့ရဲ့သတို့သမီးကလေးကို တင်းတင်းကျပ် ကျပ် ပွေဖက်ထားလိုက်မိပါတယ်။

***

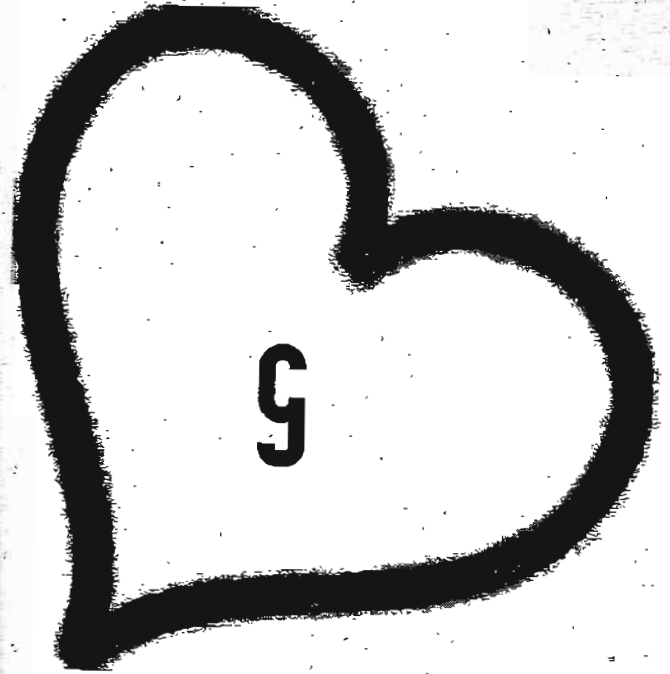
ချစ်ခြင်းသာ ဝမ်းမှန်ပါစေ...

ချစ်သူတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ

ကိုယ့်ချစ်သူတာ

အမြဲရှင်သန်နေမှာပါ...။

(၅)

ပထမတော့ သူ အိပ်မက်တစ်ခု မက်နေခဲ့သလို
ပါ။ ဖျတ်ခနဲ သူ နိုးလာတော့ သူ့နံဘေးမှာ သူမ ရှိမနေပါ။

“ယဉ် . . .”

သူ ကမန်းကတန်း ထပြီး ယဉ်ကို လိုက်ရှာမိ
တယ်။ နောက်မှ သူ့အိမ်သူ ပြန်ရောက်နေမှန်း သတိရသွား
ခဲ့ပါတယ်။ ယဉ်အခန်းကလေးဆီမှာ သူ ညမအိပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။
ယဉ်က ချောမော့နှစ်သိမ့်ပြီး ပြန်လွှတ်ခဲ့တာမို့ သူ ယဉ်ကို
အလိုလိုက်စွာ လိုက်လျောနာခံစွာနဲ့ သူ့အိမ်သူ ပြန်လာခဲ့တာ
ပါ။ ဒီနေ့ပဲ သူ့ချစ်သူမိန်းကလေးနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ပြီး သူ့အိမ် သူ
ပြန်အိပ်နေခဲ့ရတဲ့ သူ့အဖြစ်က မချင့်မရဲဖြစ်စရာ ရယ်စရာလိုလို
. . . ။ နာရီကိုလှမ်းကြည့်မိတော့ ည သန်းခေါင်တောင်
ကျော်နေပြီ။ ဒီအချိန်ဆို ယဉ်ကလေး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်
အာကျနေမှာပဲလေ . . ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ယဉ်ဆီ သူ ဖုန်း

မခေါ်မိတော့။ မနက်ကျမှပဲ စောစောထပြီး ဖုန်းခေါ်ပါတော့
မယ်လေ . . . လို့ တွေးပြီး သူ စိတ်ချလက်ချ အိပ်ပျော်သွား
ခဲ့ပါတယ်။ သူ အိပ်မက်တွေ ဆက်မက်နေဆဲ။ ယဉ်က သူ့ကို
သတို့သမီးဝတ်စုံကလေးနဲ့ပဲ 'မောင်'လို့ တစစာအော်ခေါ်ရင်း
လိုက်ရှာနေဆဲ။

***

တင်းထားခဲ့တဲ့စိတ်တွေအားလုံး ဟိုးအောက်ခြေ
ထိ လျှော့ချလိုက်ချိန်မှာတော့ ယဉ်ဟာ အရပ်ကြီးပြတ် . . . ။
ICU ထဲမှာ ယဉ် ရောက်နေခဲ့ပြီ။ အသက်ကယ်ဆေးတွေလည်း
အတတ်နိုင်ဆုံး ဆရာဝန်ကြီးက ပေးထားခဲ့ပြီ။ ဆေးတွေရဲ့
အရှိန်နဲ့ ယဉ် လူးလွန်နိုးလာလိုက် ရောဂါဝေဒနာရဲ့
ဒီဗီးတိုက်ခိုက်မှုအောက်မှာ ယဉ် အလူးအလဲ ခံစားနေရလိုက်နဲ့
နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲကို အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ပွဲဝင်နေရတာပါ။
တကယ်ဆိုရင် ယဉ် အားလုံးကို စိတ်ချလက်ချ ထားခဲ့လို့ရပါပြီ။

ယဉ်ရဲ့ ဖုန်းကလေးကို ယဉ်နံဘေးမှာ ရှိနေတဲ့
စံပွင့်ရဲ့လက်ထဲ စိတ်ချယုံကြည်စွာ အပ်ထားခဲ့ပြီ။

“မနက်ဖြန်ဆို ယဉ် စင်္ကာပူ ရောက်နေပြီလို့ ပြောပေး
နော် စံပွင့်၊ စာတွေ၊ ပို့ရမယ့် messages တွေ စံပွင့်ကို
အပ်ခဲ့ပြီ၊ ယဉ် စိတ်ချပါရစေနော်၊ သူ့ကို တစ်နေ့တစ်
ကြိမ် သိပ်ချစ်တယ်လို့ ပြောဖို့ လုံးဝ မမေ့ပါနဲ့နော်၊ ယဉ်
ထွက်သွားတာ ဘယ်သူမှ မသိပါစေနဲ့၊ သူတင်းစာ
ထဲလည်း မထည့်ပါနဲ့နော်”

တတ်နိုင်သမျှ မှာထားပြီးသားတွေကိုပဲ ထပ်တလဲလဲ မှာနေခဲ့မိတယ်။ စံပွင့်က မျက်ရည်တွေပြည့်နေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့ကြည့်ပြီး ယဉ်လက်ကလေးတွေကို ညင်ညင်သာသာ ဆုပ်ကိုင်ထားပါတယ်။ ယဉ်ရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်မှာ စံပွင့်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ အနားမှာရှိခွင့်ပေးခဲ့တာပါ။

“စိတ်ချပါ ယဉ်ရယ်၊ ယဉ် ဖြစ်စေချင်တာတွေအားလုံး ယဉ်ဆန္ဒအတိုင်း တသဝေမတိမ်း ဖြစ်ရပါစေမယ်၊ အစွဲအလန်းတွေအားလုံး ခဏဖယ်ထားပြီး ဝင်သက်ထွက်သက်ကလေးကိုပဲ အာရုံပြုနေလိုက်နော် ယဉ်၊ အားလုံး သူ့ဟာနဲ့သူ နေသားတကျ အဆင်ပြေပြေဖြစ်သွားမှာပါနော်၊ စိတ်အေးအေးထားနော်”

စံပွင့်အသံကလေးက တိုးဖွဖွကလေးရယ်။ ယဉ် မျက်လုံးတွေ ဖိမှိတ်ချထားလိုက်မိတော့တယ်။ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာတွေက ပြင်းထန်လွန်းလှတာမို့ ယဉ် လွတ်မြောက်လွင့်စင်သွားချင်လိုက်တာ။ နောက်ဆံ့တွေလည်း မတင်းချင်တော့ပါဘူး။ ယဉ်လေ ဒီလောကကနေ ငှက်တောင်မွေးကလေး တစ်စလို့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လွင့်ထွက်သွားချင်လှပြီ။ မောင်ရယ် . . . ကျွန်မဘဝရဲ့ နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ မောင်ကို မမေ့

မလျော့ သတိတရ ချစ်မြတ်နိုးသွားခဲ့ပါတယ် . . . လို့ မောင်ကို သိစေချင်လိုက်တာ။ မောင် မငိုရဘူးနော်။

***

သူ အိပ်ရာကနေ နိုးနိုးချင်း သတိတရရှိနေမိတာက ယဉ်ကိုပါ။ ဒီအချိန်လောက်ဆို ယဉ် နိုးလောက်ရောပေါ့။ ယဉ်ဆီ ချက်ချင်းပဲဖုန်းခေါ်လိုက်ပါတယ်။ အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ တုံ့ပြန်မှုက ယဉ်ဖုန်းပိတ်ထားခဲ့တာပါ။ သူ့ရင်ထဲ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားမိတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ ထုံးစံအတိုင်းဆို တစ်စုံတစ်ရာ မမှားယွင်းဘူးဆိုရင် ယဉ်ဖုန်းဟာ ဒီအချိန်ဆို ဖွင့်နေကျပါ။ အကြိမ်ကြိမ်ခေါ်လို့ မရနိုင်တဲ့အဆုံးမှာ သူ ခပ်သွက်သွက် မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်ပြီး ယဉ်အိမ်ကလေးဆီ လိုက်ဖို့ပြင်ဆင်နေချိန်မှာပဲ သူ့ဖုန်းထဲကို message တစ်ခု ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။

“မောင့်ကို သိပ်ချစ်တယ်”

ဖုန်းနံပါတ်က သူ မသိသေးသော နံပါတ်အသစ် တစ်ခု။ အဲဒီဖုန်းကို ချက်ချင်း သူ ပြန်နှိပ်တော့ ခေါ်လို့မရ၊ လိုင်းမအားတဲ့ busy tone အသံပဲ ထွက်နေတာမို့ သူ စိတ်မရှည်နိုင်တော့။ မေမေ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ယဉ်အိမ်ခန်းကလေး

ဆီ သူ ဒရောသောပိုး ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အခန်းသော့ပိတ်ထားတာမို့ သူ့သော့ကလေးနဲ့ ဖွင့်ပြီး အခန်းထဲဝင်လိုက်ရင် သူ့ရင်တစ်ခုလုံး နွေးဖိုလှိုက်လှဲသွားတော့တာ။ တစ်အိမ်လုံး ရဲ့ ချိရှိသမျှ နံရံတွေမှာ သူနဲ့ယဉ်တို့ရဲ့ လက်ထပ်ပွဲနေ့က ရိုက်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေချည်း။ မနေ့က သူ အိမ်ပြန်လာတော့ ညခုနစ် နာရီ ချိခဲ့ပြီ။ ဒါတွေအားလုံးကို ညတွင်းချင်း ယဉ် ဘယ်လို များစီစဉ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပါလိမ့် . . . လို့ သူ အံ့ဩမနေတော့။ ‘အမည်မသိစာဆို’ ကစားပွဲကို ဦးဆောင်နေသူတစ်ယောက် ပီပီ သူမ ခုနောက်ကွယ်မှာ လူတွေအများကြီး။

“ယဉ် . . .”

တစ်ခန်းဝင်တစ်ခန်းထွက် သူ လိုက်ရှာပါတယ်။ သူ့အရိပ်ကလေးတောင် သူ မတွေ့ရပါ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ နန်းဝင်လာခဲ့တာပါ။

“ဟယ်လို . . .”

“မောင် . . လားဟင် . . .”

အသံလေးက ခပ်တိုးတိုး။ ဟိုးအဝေးကြီးကလိုပဲ သူ့စိတ်ထဲ ထင်လိုက်မိတယ်။ ယဉ်အသံမှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့ ခပ်အိမ်စိမ်း ခံစားလိုက်ရစေတဲ့ အသံတစ်သံပါ။

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ပေါ်ထားတဲ့ ဘုတ်သူ

“ယဉ်လားဟင် . . . အခု ယဉ် ဘယ်မှာလဲဟင်၊ မောင်
က ယဉ်အခန်းမှာ ရောက်နေပြီ၊ ယဉ် ဘယ်တွေ
လျှောက်သွားနေတာလဲကွာ၊ မောင် တွေ့ချင်လှပြီ . . .
ခု ပြန်ခဲ့တော့”

သူ့အသံက အရူးအမူး ဆန်လွန်းပါတယ်။ ယဉ်

ဘက်ကတော့ ခပ်အေးအေး။

“မောင်ကို စနစ်တကျ လှည့်စားခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး
မောင်ရယ်၊ ကျွန်မ အခု စင်္ကာပူမှာ ရောက်နေပြီ၊ အား
လုံး စိစဉ်ပြီးသားမို့ပါ မောင်ရယ် . . . နော်၊ ကျွန်မ ထို
စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ စိတ်လည်း မထိခိုက်နဲ့၊ ကတိပေး
ထားတဲ့အတိုင်း မျက်ရည်လည်း မကျရဘူးနော်၊ ကျွန်
နေ့တိုင်း ဖုန်းဆက်ပါမယ်၊ အရမ်းလွမ်းပါတယ် မောင်
ရယ် . . . ယုံပါနော်”

သူ့ဘက်က ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်လောက်
အောင် နင်သွားခဲ့တာပါ။ အစွမ်းကုန်ပြေးလာခဲ့ပြီးမှ ရင်
တည့်တည့်ဆီ အကန်ခံလိုက်ရသလို နင့်ခနဲ . . . ။ ယဉ်ဘက်
ကသာ ပြောစရာရှိတာတွေကို အဆက်မပြတ် ရွတ်သွားခဲ့
ငြိမ်သက်သွားပါတယ်။ သူ တစ်ခုခု ပြန်ပြောကြည့်ဖို့ ကြိုး

ပါသေးတယ်။ အသံက ထွက်မလာခဲ့ . . . ။ ထွက်လာခဲ့ရင်
လည်း အက်ကွဲသွေ့ခြောက်နေမှာပါ . . . ။

“မောင် တစ်ခုခု ပြောဦးမလား၊ နှစ်နှစ်ဆိုတာ ခဏ
ကလေးပါ မောင်ရယ်၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေပေးပါ၊ မောင်
ပျော်နေရင် ကျွန်မ စိတ်ချမ်းသာပြီးသားပါ”

“ယဉ် . . . ”

“ပြောပါ မောင်”

“တိုယ် စောင့်နေပါမယ်၊ အချိန်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ
ကြာပါစေ၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် ပြန်ဆုံမယ့်ရက်ကို ကိုယ်
စောင့်နေပါရစေနော်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ပြန်တော့ ပြန်ခဲ့ပါ
ကွာ”

သူ့စကားမဆုံးခင် ဖုန်းလှိုင်းပြတ်တောက်သွားခဲ့

ပြီ။ သူ ပြန်ခေါ်လို့လည်းမရ။ busy tone ကလေးချည်းသာ
ထွက်နေပါတော့တယ်။ အခန်းကလေးထဲမှာ သူတစ်ယောက်
တည်း။ ယဉ်ကို ပြင်းပြင်းပြပြ လွမ်းဆွတ်တမ်းတမှုတွေနဲ့အတူ
သူ ကြမ်းပြင်ပေါ် လှဲအိပ်ချလိုက်မိတယ်။ မျက်ရည်မကျပါဘူး
သို့ ကတိပေးထားခဲ့ပေမယ့် မျက်ရည်တချို့က သူ တားဆီးလို့
မရခင်မှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်အထိ လိမ့်ဆင်းသွားခဲ့ကြပြီ။ ရက်

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

စက်လိုက်တာ . . . လို့ သူ ညည်းညူမနေချင်တော့ပါဘူး။
ခုအချိန်မှာ ပြန်လာခဲ့ဖို့ကိုပဲ သူ အနူးအညွတ် လှိုက်လှိုက်လဲ
လဲ တောင်းဆိုနေရတော့မှာလေ . . .။

ဆုံးရှုံးခြင်းတွေကို သူ မပိုင်ဘူး . . .

လက်လွတ်လိုက်ရခြင်းတွေကို သူ မထိန်းချုပ်နိုင် ခဲ့ဘူး

. . .

သူ တတ်နိုင်တာ တစ်ခုတည်းပါ . . .

ပြန်လာခဲ့ဖို့ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ရုံမှတစ်ပါး။ ။

***

“ကိုယ် စောင့်နေပါမယ်၊ အချိန်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ
ကြာပါစေ၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် ပြန်ဆုံမယ့်ရက်ကို ကိုယ်
စောင့်နေပါရစေနော်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ပြန်တော့ ပြန်ခဲ့ပါ
ကွာ”

တဲ့ . . .။ တစ်ဘက်လူရဲ့ လှိုက်မောတုန်ရင်လှ
တဲ့ တောင်းပန်တိုးလျှိုးသံတွေကို စံပွင့် ဆက်ပြီး နားထောင်နိုင်
စွမ်းမရှိခဲ့ပါ။ ဒီတောင်းဆိုသံကလေးတွေကိုလည်း ယဉ်တစ်
ယောက် ဘယ်လောက်ပဲကြားချင်နေသေးပေမယ့် ကြားနိုင် စွမ်း
မရှိတော့။ ICU အခန်းငယ်ကလေးထဲမှာ ယဉ်ခန္ဓာကိုယ်
ဝါးပါးလှလှကလေး ငြိမ်သက်အေးစက်လို့။ ဝေဒနာတွေဆီတ
နေ ယဉ် လွတ်မြောက်ပေါ့ပါးလို့သွားခဲ့ပြီ။ သူမ ရှိနေတုန်း
ကလေး မောင့်ဆီ ဖုန်းခေါ်ပေးပါဆိုပြီး နောက်ဆုံးတောင်းဆို
ခဲ့တဲ့ ယဉ်မျက်နှာကလေးပေါ်မှာ အပြုံးရိပ်ကလေးတောင် သဲ့သဲ့
ဆင်ကျန်နေသလိုပါ။ ချစ်သူကို နောက်ဆုံးထွက်သက် အထိ
ယဉ် တကယ်ချစ်သွားခဲ့တာပါ။ “နောင် ဘယ်တော့မှ ချစ်ခွင့်

www.burmeseclassic.com

နှလုံးသားကိုဝတ်ရုံချုပ်ဝတ်ထားတဲ့ ချစ်သူ

လွန်းထားထား
(ဆေးတက္ကသိုလ်)

မရှိတော့ဘူး” ဆိုတဲ့ မက်မောမှုမျိုးနဲ့ ကိုယ့်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ သူ့ကို ချစ်သွားခဲ့တာပါ” ...။

ဆိုတဲ့ စကားကို အကြိမ်ပေါင်းမရေတွက်နိုင် အောင် ထပ်တလဲလဲ သူ ရေရွတ်မိဆဲ ...။

ချစ်ခြင်းသာ စစ်မှန်ပါစေ ... ချစ်သူတစ်ယောက်ရဲ့ရင်ထဲမှာ ကိုယ့်ချစ်သူဟာ အမြဲရှင်သန်နေမှာ ပါ။ ...။

စိတ္တသူခါ ကာယသူခဖြင့် ပြည့်စုံနိုင်ပါစေ ...
မေတ္တာအားဖြင့် ...

***

ဖုန်းမြည်သံကလေးကြားတိုင်း သူ့နှလုံးသားထဲ မရိုးအိစ္စာ ထိတံခနဲ အခုန်မြန်ဆဲ ...။

“မောင်လားဟင် ...”

လွန်းထားထား (ဆေးတက္ကသိုလ်)

ဆိုတဲ့ ယဉ်အသံကလေးကို လွမ်းမောခြင်းမှာ စွာနဲ့ သူ နားထောင်မိဆဲ ...။

30.01.2012

“မောင့်ကိုသိပ်ချစ်တယ် ...”

ဆိုတဲ့ message ကလေးတွေကို တမ်းတဖြဲ များစွာနဲ့ သူ မက်မောမိဆဲ ...။

“ပြန်လာခဲ့တော့ ယဉ်ရယ် ...”

